

ՍԵՒՐԱԿ ԷՍՄԵՐԵԱՆ

ՆԱԽԱճԱԾ ԼՈՒՄՆԻ ՏԱԿ

(կատակերգութիւն երկու արարու)

ՊԵՐՈՒԹ
2013

ՍԵՐԱԿ ԷՍՄԵՐԵԱՆ

Լիբանանահայ թատերագիր **Սեդրակ** էսմերեան ծնած է Պուրսա, 1914-ին: իր հայրենակիցներուն նման ճաշակելէ յետոյ տարագրութեան դառնութիւնները, ընտանեօք կը հաստատուի Պէյրութ: «Մանկութիւն չունեցող» սերունդէն էր ան, բայց իր սերնդակիցներէն շատ-շատերուն հակառակ, ան լաւատեսութեամբ կը նայէր կեանքին, նոյնիսկ ամենամռայլ օրերուն:

Փոքր տարիքէն սէր կը ցուցաբերէ երաժշտութեան ու թատրոնին հանդէպ: Երիտասարդութեան շեմը հազիւ հասած, դերեր կը վերցնէ ժամանակի հայկական թատերախումբերուն մէջ եւ մաս կը կազմէ հայկական նուագախումբերու, ինչպէս «Սայեաթ Նովա» նուագախումբը:

Իր առաջին թատերախաղը եղած է «Ալեքսան էֆենտի»ն, Համագուայինի «Լեւոն Շանթ» թատերախումբ, հեղինակ՝ **Սեդրակ** էսմերեան, բեմադրիչ՝ Թաթուլ Այնէճեան, 1962:

Կա'մ ինք անձամբ ներկայացուցած է եւ կա'մ ալ իր գործերէն ներկայացուած են հետեւեալները.

- «Մատնիչը», հեղինակ՝ Արմէն Շիտանեան, բեմականացում եւ բեմադրութիւն՝ **Սեդրակ** էսմերեանի, 1961:

- «Սիամանթօ Եւ Խչեզարէ», հեղինակ՝ Յովհաննէս Շիրազ, բեմականացում եւ բեմադրութիւն՝ **Սեդրակ** էսմերեանի, 1962:

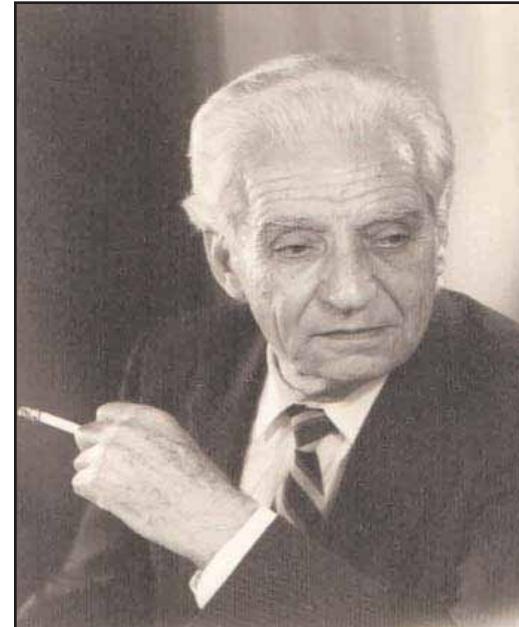
- «Արամշէնի Զատիկը», հեղինակ եւ բեմադրիչ՝ **Սեդրակ** էսմերեան, 1965, Նահր էլ-Քէլպի Փառատօն, մասնակցութեամբ 150 արուեստագէտներու:

- «Հայ Մօր Կամքը», հեղինակ՝ **Սեդրակ** էսմերեան, բեմադրիչ՝ Յովհաննէս Հելվաճեան, 1979 եւ 1988:

- «Ամերիկա-Ամերիկա», հեղինակ՝ **Սեդրակ** էսմերեան, բեմադրիչ՝ Մուշեղ Մուղալեան, 1982:

- «Պատերազմը Վերջացա՞ւ», հեղինակ՝ **Սեդրակ** էսմերեան, բեմադրիչ՝ Յովհաննէս Հելվաճեան, 1984:

- «Խամաճիկներու Օփերան», հեղինակ՝ **Սեդրակ** էսմերեան, բեմադրիչ՝ Մուշեղ Մուղալեան, 1984:

- «Ռոմէօ Ժիւլիէթ», հեղինակ՝ Սեդրակ Էսմերեան, բեմադրիչ՝ Յարության, 1985:

- «Ռոմէօ Ժիւլիէթ» (արաբերէն թարգմանութեամբ), հեղինակ՝ Սեդրակ Էսմերեան, բեմադրիչ՝ Զօհրապ Եագուպեան, գլխաւոր դերակատարութիւն՝ Ժոզեֆ Նանօ, 1986:

- «Յակոբ Պարոնեան Պուրճ Համմուտի Մէջ», հեղինակ՝ Սեդրակ Էսմերեան, բեմադրիչ՝ Զօհրապ Եագուպեան, 1986:

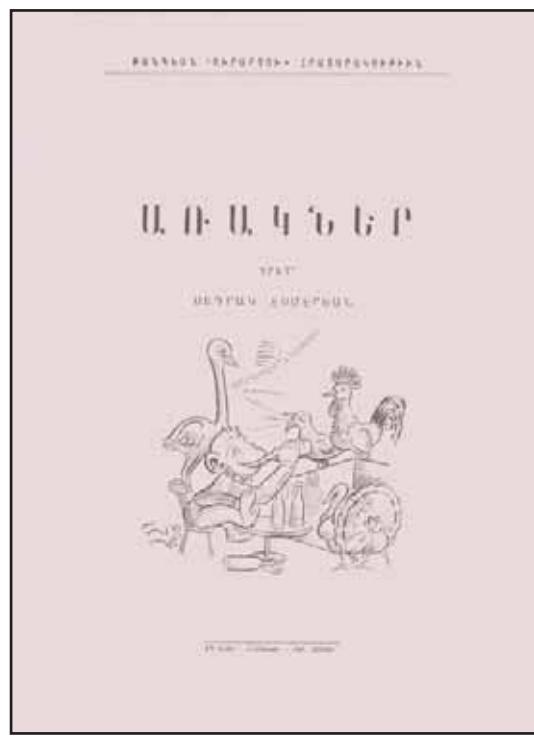
- «Տուարերգութիւն» (հատուած մը «Պուրճ Համմուտ 78+8» ներկայացման մէջ), հեղինակ՝ Սեդրակ Էսմերեան, բեմադրիչ՝ Զօհրապ Եագուպեան, 1987:

- «Մէկ Հարսնցու, Երեք Թեկնածու», հեղինակ՝ Սեդրակ Էսմերեան, բեմադրիչ՝ Օննիկ Գանթարձեան, 1987:

- «Ամուրիներու Միութեան Ժողով», հեղինակ՝ Սեդրակ Էսմերեան, բեմադրիչ՝ Յովհաննէս Հելվաճեան, 1987:

- Ռատիօ սքէչներ, 1977, «Լիբանանի Զայն» ռատիօկայանէն, թիւով 14 հատ, մասնակցողներ՝ Անահիտ Պատագեան, Ժիրայր Խաչերեան, Արա Գայանեան, Վահան Ճանսըգեան եւ Մարտի Գալուստեան:

- «Ռատիօ Փարատայզ»ին 22 սքէչներ, «Սայեաթ Նովա» թատերախումբով, ռատիօ բեմադրութեամբ Յարության, 1984-1985:

- Զորս երգախառն սքէչներ Լիբանանի պետական պատկերասփիւոէն, «Սայեաթ Նովա» խումբով, 1974:

- Զբեմադրուած թատերախաղեր.- «Արագածի Հերոսներ», 1978: «Մէրը Աշնան Մէջ», վիպակ, 1983: «Նախաճաշ Լուսնի Տակ», 1984: «Ամուսնութիւն Լիբանանեան Զեւով», արաբախառն, 1984: «Համբարը Հայաստան Պիտի Երթայ», 1987:

- Հրատարակած է «Առակներ» գիրքը, թանգեան «Ուրարտու» հրատարակութիւն, տպ. «Հայկ», Պէյրութ, 1963 եւ «Ամերիկա Երթալ Կ'ուզեմ» գիրքը (մեքենագիր), Պէյրութ, 1980:

Ունի յիսունէ աւելի երգեր, որոնց մէկ մասը գրած եւ յօրինած է Ժողովրդային կամ էսդրատային ոճով (*):

(*) Հեղինակին գործերուն ցուցակը վերցուցած ենք «Կոմիտաս» թատերախումբի վերջին ներկայացման տեղեկատու գրքոյկին մէջ լոյս տեսած՝ Յովհաննէս Հելվաճեանի հեղինակած «Սեդրակ Էսմերեանի Թատերական Վաստակը» գրութենէն, 1991:

Սեղրակ էսմերեան յատկապէս երիտասարդութեան կողմէ շատ սիրուած էր: Խանդավառուած էր «Սփիւռք»ի վերահրատարակումով (Յունուար 1990) ու անկեղծօրէն կը գնահատէր թերթիս բերած թարմ շունչը:

Միշտ կարելի էր զայն տեսնել երաժշտական ձայներիզներու Պուրճ Համմուտի իր խանութին մէջ, սեղանին ետին, օրուան հայկական մամուլը ընթերցելու, բարեկամներու հետ խօսակցելու, իր թատրերգութիւններուն վրայ աշխատելու կամ երիտասարդներով շրջապատուած՝ մէկ-երկու գաւաթ օղի կոնծելու ժամանակ: Լիբանանի 1975-1990 թուականներու պատերազմի ոմբակոծութեանց օրերուն, ան կը շարունակէր կրկնել «Ես երջանիկ եմ» ու կը բաշխէր իր անմոռանալի ժպիտը:

Սեղրակ էսմերեանի թատրերգութիւններն ու կեանքը կը յատկանշուին ամենէն առաջ իրենց պարզութեամբ, ժողովրդայնութեամբ, անկեղծութեամբ ու մանաւանդ՝ յանդգնութեամբ: Ուշի ուշով կը հետեւէր ժողովուրդի նիստուկացին, վարքուբարքին, խօսակցութեան եւ վարպետօրէն կ'որսար մանրուք թուացող շատ կէտեր՝ զանոնք իր թատրերգութիւններուն միջոցով ժողովուրդին վերադարձնելու համար, արժանաւորապէս գովելով դրական յատկանիշները ու անխնայօրէն խարագանելով ժխտական կողմերը:

Իր յանդգնութիւնը ընդհանրապէս հաճելի չէր թուեր «աղա»ներուն, որոնք իր կծու երգիծանքին գլխաւոր թիրախներն էին: Այս պատճառով, մենատիրական ծանօթ կողմին «աղա»ները առ այսօր արգիւած են բեմ հանուիլը իր կարգ մը թատրերգութեանց որոշ մասերուն, իսկ ուրիշներու բեմադրութիւնը կտրականապէս արգիւած են: Վերջիններուն շարքին է «Նախաճաշ Լուսնի Տակ»ը, որ նուիրուած է հայկական արդի ազատագրական զինեալ պայքարի անձնազոհ երիտասարդներուն: Հեղինակը միշտ կը հետեւէր Հայաստանի Ազատագրութեան Հայ Գաղտնի Բանակի եւ Հայկական ժողովրդային Շարժումի ռատիոկայաններուն, մամուլին ու հաղորդագրութիւններուն, որուն արգասիքն է «Նախաճաշ Լուսնի Տակ» թատրերգութիւնը:

Սեղրակ էսմերեան, յառաջացած տարիքին մէջ իսկ համակ եռանդ էր: Ունէր բազմաթիւ ծրագիրներ: Մտադրած էր «Կոմիտաս» թատերախումբին հետ ներկայացումներ տալ կիպրահայ գաղութին մէջ: Իր երազանքին կեղրոնն էր Հայրենիք այցելութիւնը ու հայրենական բեմին վրայ բեմականացումը մասնաւորաբար «Նախաճաշ Լուսնի Տակ» թատրերգութեան:

Աւաղ, անաւարտ մնացին անոր ծրագիրները: «Կոմիտաս» թատերախումբին ներկայացուցած «Ռէտիօ Պէյրութ» եւ «Նշանածու Ամերիկացի է»

մէկ արարնոց երկու կատակերգութեանց միացեալ ներկայացումը եղաւ անոր կարապի երգը: Այս երկու թատրոերգութիւններուն մէջ Սեդրակ իսմերեան լաւագոյնս յաջողած էր Միջին Արեւելքին արտագաղթի ու Արեւմուտքի մէջ հայապահպանութեան ամբողջ ողբերգութիւնը պատկերել երգիծանքի միջոցով: Արտագաղթին կատաղի հակառակորդ մը ըլլալով, իսմերեան չէր վարանած ամենախիստ ածականներ գործածելու («ամերիկացի է, ուրեմն նշանաւոր ապուշ է», «Հիմա ալ այս ամերիկացի հայվանը գտար»,...): Կը քննադատէր նաեւ ամերիկահայութեան կեցուածքը լիբանանահայութեան հանդէպ («Դուք Արեւելքի աղբանոցին մէջ»):

Առանց չափազանցութեան, Սեդրակ իսմերեան մեր ժամանակներու Յակոբ Պարոնեանն էր: Ու ան ապրեցաւ մեծ երգիծաբանին նման թշուառ եւ հալածական, բայց, անոր նման, չկքեցա՛ ահագին ճնշումներուն տակ: Եւ պատահական չէ երբեք, որ «Յակոբ Պարոնեան Պուրճ Համմուտի Մէջ» կատակերգութեան հերոսը՝ անդրաշխարհէն Պուրճ Համմուտ յայտնուած ու հոն տիրող հայկական նեխած կեանքէն խուճապահար փախուստ տուող, քիչ մը մարմնեղ, Փէսով ու պեխով Յակոբ Պարոնեանը ուրիշ մէկը չէր, եթէ ոչ նոյնինքն նիհարակազմ, անֆէս ու անպեխ Սեդրակ իսմերեանը:

5 Դեկտեմբեր 1990-ին ան վերջնականապէս «փախուստ տուաւ» Պուրճ Համմուտին ու ... կեանքէն:

Զկայ այսօր Սեդրակ իսմերեանը, բայց կա՛յ ու կը մնա՛յ անոր յիշատակը, որու առջեւ կը խոնարհինք:

Կը հաւատանք, թէ Սեդրակ իսմերեան, ողջութեանը այդքան հարուածուած ու հալածուած, իր ճի՛շդ գնահատումին պիտի արժանանայ յետմահու, ինչպիսին է հայութեան ամօթաբեր սովորութիւնը՝ չնչին բացառութիւններով:

«ՍՓիի՛թ»

«Նախաճաշ Լուսնի Տակ» թատերախաղի՝ մեր մօտ լուսապատճենահանուած վիճակով գտնուող շարադրանքին մէջ կարգ մը բառեր եւ տողեր անյստակ կամ անյայտացած էին, ամբողջացման աշխատանքը կատարեց պատմաբան եւ ազատ լրագրող Գէորգ Եազըճեան: «Սփիւռք»

Ա. ԳՈՐԾՈՂՈՒԹԻՒՆ ԿԱՐՍ ՔԱՂԱՔ

ԳՈՐԾՈՂՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍՆԱԿՑՈՂ ԴԵՐԱԿԱՏԱՐՆԵՐ

ՀԱՍԱՆ	քիւրտ սրճարանատէր
ԵՎՐԵՆ-ԱՐՄԵՆ	սրճարանի սպասեակ, միականի, ՎՐԵԺ-ի անդամ
ՄՈՒԽԹԱՐ	Կարսի մոլիխթարներէն մէկը
ԺԵՐԱՐ-ՐԱՖՖԻ	Եւրոպացի, շարժապատկերի նկարիչ, ՎՐԵԺ-ի անդամ
ՔԵՄԱԼ	թուրք գաղտնի ոստիկանապետ
ՇԵՔԻՐ	Քեմալին օգնականը
ՄԱՐՄՈՒՏ	թուրք մատնիչ մը
ՀԱՍՍՈ	քիւրտ Հասանին ընկերներէն
ԶԵՔԻ	թուրք զինուորական տասնապետ մը
ԶԻՆՈՒՈՐՆԵՐ	թուրք զինուորներ
ՅԱՆԱԽՈՐԴՆԵՐ	թուրք եւ քիւրտ յաճախորդներ

(Տեսարանը կը ներկայացնէ Կարս քաղաքի բանուկ փողոցներէն մէկը: Ազին՝ քիւրտ Հասանին սրճարանը, ուր շարուած են արռոակներ եւ խարխլած սեղաններ՝ զրաւելով փողոցին կարեւոր մէկ մասը: Նոյն շարքին վրայ, խորքը, պզտիկ դուռ մը, որ կը ծառայէ սրճարանի աշխատողներուն ելք ու մուտքին: Զախին՝ բանջարեղէն վաճառողներու յատուկ խարխլած կառքեր, ցածրիկ սեղաններ եւ արռոակներ, որոնց մէջտեղը նեղլիկ ճամբայ մը, որ մսագործներու շուկան կը տանի):

ՏԵՍԻԼ 1

(Վարագոյրը բացուելուն՝ կ'երեւին յաճախորդներ, որոնք թէյ կը խմեն, թավլի [նարս] կը խաղան, նարկիլէ [կլկլակ] կը ծխեն, կը խօսին ու կ'աղմկեն: Բանջարեղէն վաճառողները իրենց յատուկ պոռչտուքներով կ'աղմկեն: Այս բոլորին կ'ընկերանայ թրքական երաժշտութիւն մը՝ Ժխորի վերածելով մթնոլորտը):

ՀԱՍԱՆ և ԷՎՐԵՆ

ՀԱՍԱՆ.- (Կը մտնէ աղայավայել հպարտութեամբ, աղմուկը կը մեղմանայ եւ նայուածքները անոր կողմը կ'ուղղուին): *Կիւն այտը՛ն, արզատաշլա՛ր* [Բարե՛ն, ընկերնե՛ր]:

ՅԱՃԱԽՈՐԴՆԵՐ.- *Կիւն այտը՛ն, Հասան աղա:* (Ոմանք ոտքի կ'ելլեն եւ ձեռքերնին կուրծքերնուն դրած՝ կը խոնարհին, խսկ ոմանք՝ միայն կը ձայնակցին):

ՀԱՍԱՆ.- (Կը յառաջանայ եւ սրճարանին դռան քով դրուած ու իրեն յատուկ արռոին վրայ կը բազմի): *Էվրե՛ն:*

ԷՎՐԵՆ.- (Կը մտնէ) *Էֆենտի՛ն:*

ՀԱՍԱՆ.- *Ինծի նարկիլէ մը պատրաստէ՛:*

ԷՎՐԵՆ.- *Շա՛տ լաւ, աղա՛:*

ՀԱՍԱՆ.- (Էվրենի ականջին): *Այսօր Շելալը հանդիպեցա՞ւ:*

ԷՎՐԵՆ.- *Ո՛չ, աղա՛, ը՛... Քեմալ էֆենտին եկաւ:*

ՀԱՍԱՆ.- (Դէմքը բբուեցնելով): *Մինա՞կն էր, թէ՞...*

ԷՎՐԵՆ.- *Շիմշէք [Կայծակ] Շէքիրին հետ միասին եկաւ:*

ՀԱՍԱՆ.- (Դժգոհ): *Ի՞նչ ըսին:*

ԷՎՐԵՆ.- *Քեմալ էֆենտին տուպրակ մը տուաւ:*

ՀԱՍԱՆ.- *Տուպրա՞կ...*

ԷՎՐԵՆ.- ... «Հո՞ս քող մնայ, վերջը կու զամ կ'առնեմ» ըսաւ:

ՀԱՍԱՆ.- *Ի՞նչ է, բացի՞ր:*

ԷՎՐԵՆ.- (Զգուշութեամբ՝ Հասանին ականջին) *Մէջը պոմպանէր կան, աղա՛, շատ վախցայ:*

ՀԱՍԱՆ.- (Զայրացած): *Խո՞ն մամուսսուզ քէօրէկ... [անպատի շուն]: Հիմա ո՞ր է տուպրակը:*

ԷՎՐԵՆ.- Ներսը յարմար տեղ մը պահեցի, զործ շունիմք, աղա':

ՀԱՍՏԱՆ.- Էնկի'ն [ստո'ի] Քեմալ...

ԷՎՐԵՆ.- Բայց աղա', Քեմալ էֆենտին քեզ շատ կը սիրէ:

ՀԱՍՏԱՆ.- Այո՛, որովհետեւ քիւրտի միս ուտել շատ կը սիրէ:

ՅԱԾԱԽՈՐԴ.- (Բարձրաձայն) Էվրե'ն:

ՀԱՍՏԱՆ.- Գնա՛ յաճախորդին նայիր, իմ նարկիլէս ալ շմոռնա՛ս:

ԷՎՐԵՆ.- (Կ'երթայ յաճախորդին քով, կը սպասարկէ):

ՀԱՍՏԱՆ.- (Ինքն իրմով) Ես կը վախճամ, որ այս շունք փորձանք մը բերէ մեր գլխուն, բայց հալալ է մեզի [արժանի ենք]: (Բարձրաձայն) Էվրե'ն...

ԷՎՐԵՆ.- (Հեռուէն) Եկա՛յ, աղա', եկա՛յ: (Նարկիլէ մը ձեռքը՝ կու գայ):

ՀԱՍՏԱՆ.- (Զգուշութեամբ) Քեմալ էֆենտին բան մը հարցո՞ւց Շելալին մասին:

ԷՎՐԵՆ.- Հարցուց, ես ալ «Խսթանպուլ գնաց աչքերը բուժելու համար» ըսի:

ՀԱՍՏԱՆ.- Բուժելո՞ւ... Այո՛, այո՛, ապրիս: Մուխթարը չեկա՞ն այսօր:

ԷՎՐԵՆ.- Ան ալ Շելալը հարցուց, նոյն պատասխանը տուի, գնաց:

ՀԱՍՏԱՆ.- Ուշադրութի'ն ըրէ, տղա՛ս, մուխթար ըստածը Քեմալին լրտես շունն է, քեզ ալ ծուղակը չճգէ: Անցեալ տարի մատնեց իր հարազատ եղբայրը, որ կը զործակցէր լմրուստ քիւրտերուն հետ: (Մուխթարին գալը կը նկատէ) Շունք յիշէ՛, փայտը քաշէ:

ՏԵՍԻԼ 2

ՀԱՍՏԱՆ, ԷՎՐԵՆ և ՍՈՒԽԹԱՐ

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Մերհապա' [բարե'ն], Հասա՛ն աղա:

ՀԱՍՏԱՆ.- (Ոտքի կ'ելլէ): Մերհապա', մուխթա՛ր էֆենտի, հրամմեցէ՛ք: Էվրե'ն, Մուխթար էֆենտիի աբոռին վրայ մինտեր [օթոց, բարձ] մը դի՛ք, շո'ւտ ըրէ: Բարի' եկար, Մուխթա՛ր էֆենտի, հազա՛ր բարի....:

ԷՎՐԵՆ.- (Արագօրէն օթոց մը կը բերէ) Ուրիշ հրաման մը ունի՞ք, աղա':

ՀԱՍՏԱՆ.- Աղուոր նարկիլէ մը՝ աճեսին թէմպէքիով [ծխախոտ]:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Հրամայական) Գաւաք մըն ալ աճեսի չայ [թէյ]:

ԷՎՐԵՆ.- Գլխո՛ւս վրայ էֆենտի՞ն (դուրս կ'ելլէ):

ՀԱՍՏԱՆ.- Նստեցէ՛ք, մուխթա՛ր էֆենտի:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Կը նստի՝ մէջքը բոնելով) Աշխամա՛ս [մայրի՛կ], աշխամա՛ս... այս մէջքիս ցաւը չգնաց ու չգնաց վրայէս, Հասա՛ն աղա:

ՀԱՍՏԱՆ.- Շնորհրով տոքքորի մը գնա՛, մուխթա՛ր էֆենտի:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Տոքքորը պարապ բան է, պարապ. է՛տ, Հարիծէ հանըմը ժամանակին շաբարը երկու անգամ կու գար, մէջքս կը շփէր, բան մըն ալ չէր մնար:

ՀԱՍՏԱՆ.- Բայց ասանկ առնել նստիլն ալ...

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Հլոճա [ջերմուկ] պէտք է երթամ, ըլլճա. բայց ե՞րբ եւ ինչպէ՞ս: Ժամանակ շունիմ, ժամանակ (կը հետայ):

ՀԱՍՏԱ.- Ե՛, խօսիր նայինք, ի՞նչ նորութիւն ունիս, մոլիքա'ր էֆենտի:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Նորութի՞ւն... Նորութիւն ըսելով, էֆենտի'ն, այսինքն... (կը հազայ):

ՀԱՍՏԱ.- Կացութիւնը շատ լաւ չէ կ'ըսեն: Ծի՞շդ է արդեօք:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Էֆենտի'ն, ինչպէ՞ս կ'ուզեն, որ կացութիւնը լաւ ըլլայ, քանի քաղաքնիս նամքեռներով [երախտամոռ] լեցուն է:

ՀԱՍՏԱ.- Իրաւունք ունիս, Մոլիքա'ր էֆենտի:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Ես ուրիշներուն հետ սիյէսէրի [քաղաքականութեան] մասին բնաւ չեմ խօսիր:

ՀԱՍՏԱ.- (Հեզնական): Գիտե՞մ, գիտե՞մ...

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Բայց քեզ եղրօր պէս կը սիրեմ, ասոր համար...

ՀԱՍՏԱ.- Իմ տէրսու [մտահոգութիւնս] ալ ան է, որ քաղաքնիս հանդարտէր, որպէսզի կարենայինք օրուայ հացերնիս ճարել, ուրիշ քան մը չեմ ուզեր:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Խառնակիշնե՛ր կան, էֆենտի'ն, խառնակիշնե՛ր, օսարներու ծախուած դաւաճաննե՛ր...

ՀԱՍՏԱ.- (Կեղծ յուզումով): Սեղա՛յ Աստուծոյ, մեղա՛յ...

ՄՈՒԽԹԱՐ.- ... Ես չեմ հասկնար, թէ ի՞նչ է ուզածնին, հանգիստ կեանք, ապահովութիւն, վայելք...

ՀԱՍՏԱ.- Ե՛հ, աշխարհը փոխուած է, էֆենտի'ն, փոխուած...:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Կառավարութեան դէմ զէնք կը բարձրացնեն, զիրար կը սպան-նեն, զիրար կը կողովտեն եւ մեր քշնամիներուն հացին իոդ կը քսեն: Թուրքը բուրքին դէ՞մ... Ըլլալիք քա՞ն է աս:

ԷՎՐԵՆ.- (Կը մտնէ, երկու կիկլակ եւ գաւաթ մը թէյ կը բերէ) Ուրիշ հրաման ունի՞ մոլիքար էֆենտին:

ՅԱՃԱԽՈՐԴ.- Էվրե՛ն, երկու գաւաթ թէյ բե՛ր մեզի:

ԷՎՐԵՆ.- (Բարձրաձայն) Շա'ն լաւ, Օսման աղա (դուրս կ'ելլէ):

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Ես այս տղան շատ կը համենիմ, Հասա՛ն աղա: Թէեւ մէկ աչք ունի, բայց տասը աչքի փոխան է: Կարծեմ երկու ամիս եղաւ հոս գալուն:

ՀԱՍՏԱ.- Երկու ամիս, երկու օր:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Ե՛հ, ը... Արդեօք ինչէ՞ն այդպէս եղեր է աչքը:

ՀԱՍՏԱ.- Խեղճը պզտիկ ատեն էշէն վար ինկեր եւ ճախ աչքը փուշ մտեր է, Երզրումէն է: Խեղճ ու կրակ տղայ է, գրել-կարդալ զիտէ, սակայն վախսուս...

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Խեղճ տղայ... Հա՛, ճախ ըսիր ալ միտքս եկաւ: Հիմա ալ ճախի-աջի մօտա [նորոյք] մը հաներ են, սո՞ւր որ կու տաս, զիրար կը ջարդեն: Ա՞զը ով է, ճաշիս ով: Աստուած վկայ, իմ խելքս ալ ասոր չհասաւ: Քանի՞ տեսակ բուրք կ'ըլլայ: Թուրքը մէկ է:

ՀԱՍՏԱ.- Ե՛հ, թող Աստուած մեզի տէր կենայ, ուրիշ ի՞նչ կրնանք ըսել, մոլիք-քա'ր էֆենտի:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Բայց, խօսքը մէջերնիս, մեր կառավարութիւնը քնացած է:

(Հասանին ականջին մօտենալով) Գաղտնի ոստիկան Քեմալ Էֆենտին եւ Շիմշէք Շէրիքը նորէն գործի վրայ են... (աննշմար նայուածքով՝ Հասանին դէմքը կը քննէ):

ՀԱՍԱՆ.- Ասուուած երկար կեամբ եւ զօրաւոր բազուկ տայ իրենց:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- (Դէմքին վրայ դիմային ծիծաղ մը կը նշմարուի) Քեզմէ գաղտնիք դուրս չելլեր, Հասան աղա, ես զիտեմ...

ՀԱՍԱՆ.- Ասուուած ալ զիտէ, մուխթա'ր Էֆենտի:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- (Գլուխը մօտեցնելով) Կարգ մը մարդոց մասին տեղեկութիւններ ուզեցին ինձմէ, բայց ես «չեմ զիտեր» ըսի:

ՀԱՍԱՆ.- Բոնել տայիր այդ շուները, երէ յանցաւոր են...

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Յանցաւոր են, Հասան աղա, յանցաւոր են, բայց իսկու թոյլ չի տար: Ես ալ զաւակի հայր եմ, չէ՞...

ՏԵՍԻԼ 3 ՆՈՅՆՔ ԵՎ ԺԷՐԱՐ

ԺԷՐԱՐ.- (Կը մտնէ եւրոպացիի թերեւսոլիկութեամբ, լուսանկարչական գործիք մը վզին) Պօնժուր մէուսիօ, քօմա՞նթալէվու [Բարե՛ն պարոններ, ինչպէ՞ս էք]:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- (Ապուշ-ապուշ կը նայի) Այս մարդը ի՞նչ կ'երգէ. Հասան աղա:

ԺԷՐԱՐ.- Սապահ իյար հէփփիսի... [Բարի լոյս բոլորիդ՝ աղաւաղուած]:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Հա՛, հա՛, հա՛, հա՛,... Կը լսե՞ս, Հասան աղա, հէփփիսի իյար, հա՛, հա՛, հա՛:

ՀԱՍԱՆ.- (Բարձրածայն) Էվրե'ն....:

ԷՎՐԵՆ.- (Արագօրէն կու զայ) *Էֆենտի'ն:*

ՀԱՍՏՆ.- Նայէ՛ օղլո՛ւմ [որդի՛ս], սա մարդը ի՞նչ կ'ուզէ:

ԷՎՐԵՆ.- (Ժերարին) *Հէյ... ուի... պօն... ժուր, քէս... քը...*

ԺԵՐԱՐ.- *Ժը սուի քամերամէն սինէ, քարր-վէն-քարր չօք կիւզել...* [Ես շարժապատկերի նկարիչ եմ, ուբունչորսը, շատ լաւ]:

ԷՎՐԵՆ.- Հասկցայ, մարդը սինեմաճի է եղեր, Կարսը սինեմայի պիտի առնէ:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Հարցո՛ւր նայինք, մեզ ալ պիտի նկարահանէ՞ (կը սկսի պեխերը ոլորել ու պատրաստուիլ):

ԷՎՐԵՆ.- (Ժերարին) *Մուա [ես] քարր-վէն-քարր:* (Ցոյց տալով) *Միսիօ մուխրար, չօք կիւզել, Հասան, միսիօ Հասան...*

ԺԵՐԱՐ.- Անշանթէ մէսուիօ, անշանթէ [ուրախ եմ] (կը ձեռնուի բոլորին հետ):

ԷՎՐԵՆ.- Հիմա բոլորս ալ կը նկարէ:

ՀԱՍՏՆ.- (Աքոռ ցոյց տալով) *Նստի՛ր մոսիօ՛, նստի՛ր....*

ԺԵՐԱՐ.- (Կը նստի) *Մերսի՛, մերսի՛ [շնորհակալութի՛ն]:* Ես Թուրքիան շատ կը սիրեմ, քուրքերը շատ կը սիրեմ: Հոս եկայ, որ ամրող Կարսը սինեմայի առնեմ, մեծ մարդերը սինեմայի առնեմ... Պօն-պօն [լաւ-լաւ]:

ԷՎՐԵՆ.- Ասոնք Կարսին ամենէն մեծ մարդերն են... (կը ներկայացնէ) *Միսիօ Մուխրար էֆենտի, էն պէօյիր ատամ...* [ամենամեծ մարդը] (ժպիտ):

ԺԵՐԱՐ.- (Ոտքի կ'ելլէ) *Անշանթէ, չօք պէօյիր մախրար:*

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Կը ճշդէ) *Նօ, մո՛խրար, մո՛խրար...*

ԺԵՐԱՐ.- Բարտօն, բարտօն [ներողութիւն], *Մուխ-քար:*

ՍՈՒԽԹԱՐ.- *Աֆերի՛ն, քամա՛ն [ապրի՛ս, ճի՛շդ է]:*

ԷՎՐԵՆ.- (Կը շարունակէ) *Հասան աղա, քաֆէ [սրճարան]...* պէօյիր քարրօն [մեծ հովանաւոր]:

ԺԵՐԱՐ.- (Ոտքի) *Անշանթէ, անշանթէ, պէօյիր քարրօն...* Հասան...

ՀԱՍՏՆ.- *Հասան աղա':*

ԺԵՐԱՐ.- *Աղա՛, պօն-պօն [լաւ-լաւ]:*

ՍՈՒԽԹԱՐ.- *Անունդ ի՞նչ է, էֆենտի... եօր-եօր [ոչ-ոչ] մոսիօ:*

ԷՎՐԵՆ.- (Արագօրէն կու զայ) *Էֆենտի'ն:*

ՀԱՍՏՆ.- *Նօ՛մ... նօմ [անուն], զօրքը նօմ [ձեր անունը]:*

ԺԵՐԱՐ.- *Ժը մարել ժէլալ [կը կոչուիմ ժէլալ]:*

ՍՈՒԽԹԱՐ.- *Ճէլա՛լ... Զօք կիւզել [շատ լաւ]:* *Էվրե՛ն, մոսիօ ճէլալին նարկիլէ մը քե՛ր:*

ԺԵՐԱՐ.- *Նօ՛, նօ՛, ես նարկիլէ չեմ... չեմ, ուզեր, մերսի:*

ՀԱՍՏՆ.- *Չա՛յ...*

ԺԵՐԱՐ.- *Չաֆէ կ'առնեմ, սիլ վու քլէ [եթէ կարելի է]:*

ՀԱՍՏՆ.- *Էվրե՛ն, դայֆէ՛ մը քեր սինեմաճիին:*

ԷՎՐԵՆ.- (Դուրս կ'ելլէ):

ԺԵՐԱՐ.- *Մուա պօրու տարժան [ես դրամ շատ ունիմ]:*

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Աչքերը լայն բացած) *Ի՞նչ ունիս...*

ԺԷՐԱԲ.- Հ... փարա [դրամ], փարա շատ: Աղուոր օթէլ [պանդոկ] կ'ուզեմ:

ԷՎՐԵՆ.- (Սուրբը կը բերէ):

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Հոս աղուոր օթէլ չկայ, օղլո՛ւմ [տղա՛ս], հոս խարերայ շատ կայ, հա՛, հա՛, հա՛:

ՀԱՍԱՆ.- «Սուլթան» օթէլը որկենք:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Չըլլա՛ր օղլո՛ւմ, չըլլա՛ր: Զե՞ս տեսներ փերուշան [խեղճ] բան մըն է, կը կողոպտեն...: Էվրե՛ն, հայտէ՛ եարում [հոգիս], այս մոսիօն իմ տունս տար, թող հանգիստ ընէ:

ՀԱՍԱՆ.- (Հեգնական) Այդ մէկը լաւ մտածեցիր, մուխրա՛ր...

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Մեղք է, կեցած տեղը փորձանքի մը շհանդիպի: Ժէրարը դուն էվրենին հետ մեր տունը տար, աղջիկս՝ Աիշէն քեզի կ'ըսէ ամէն բան:

ԺԷՐԱԲ.- (Չի հասկնար) Բարտօ՞ն... [ներողութի՞ւն]:

ԷՎՐԵՆ.- (Կը թարգմանէ) Մատմազել Աիշէ թուք լէ շօզ [օրիորդ Աիշէն ամէն ինչ կ'ընէ]:

ԺԷՐԱԲ.- Ա՛, պօն, պօն, մերսի պօրու, մէսուխօ՛ Սուխո-քար:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Հայտէ՛ օղլում, վայրկեան մը առաջ տա՛ր, որ հանգիստ ընէ զավալլըն [խեղճը]:

ԺԷՐԱԲ.- (Ոտքի կ'ելլէ, կը ձեռնուի) Մերսի մէսուխօ Սուխո-քար, մէսուխօ Հասան աղա, օրվուար [մնաք բարով] (դուրս կ'ելլէ):

ՄՈՒԽԹԱՐ, ՀԱՍԱՆ, յետոյ՝ ԷՎՐԵՆ

ՄՈՒԽԹԱՐ.- (Ուրախութենէն պեխերը ոլորելով) Տեսա՞ր Հասան աղա, դեռ քիչ մը առաջ կ'ըսէի, թէ սիրսու շա՞տ փափուկ է, չեմ ուզեր, որ ոեւէ մէկը պզսիկ վնասի մը կամ փորձանքի հանդիպի:

ՀԱՍԱՆ.- (Հեգնական) Երեսիդ ըսել չըլլայ, եթէ քեզիպէսներ ալ չըլլային՝ այս քաղաքը շատո՞նց իր գոյնը փոխած կ'ըլլար... (կը ծխէ):

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Ծէլալը շատոնց է չեմ տեսներ, գործով տե՞ղ մը զնաց, թէ՞...

ՀԱՍԱՆ.- (Ոխակալ բայց զուսպ նայուածք մը ուղղելով) Աչքերը բուժել տալու համար Իսրանպուլ զնաց:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- (Կեղծ զարմանքով) Խէր ըլլայ, ի՞նչ ունին աչքերը:

ՀԱՍԱՆ.- Էֆենտի՛մ, օրէ օր սկսան տկարանալ, այստեղի տոքքորները չկրցան բան մը ընել:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- (Կեղծ սրտցաւութեամբ): Ատոր համար զայն ինչո՞ւ մինչեւ Իսրանպուլ կը դրկես, զարտեշի՞մ... [եղբայրս]:

ՀԱՍԱՆ.- Հապա ի՞նչ ընէինք, էֆենտի՛մ:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Ատոր դեղը ես զիտեմ:

ՀԱՍԱՆ.- Տոքքորները «գործողութիւն կ'ուզէ» ըսին, ատոր համար ես ալ...

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Պարապ խօսք: (Խրատական) Էպէմբէոմէճին [հունտ մը] աղուոր մը կը խաշես, ատոր ջուրէն ամէն առսու, անօթի փորով, զաւաք մը կը խմցնես:

ՀԱՍՏՆ.- Մեր զիտցած էպէմքէօմէճի՞ն:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Այո՛, այո՛, իրիկուններն ալ այդ խաշուած մաղտանուր...

ՀԱՍՏՆ.- Սաղտանը՞ս:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Ներողութիւն, էպէմքէօմէճին աչքերուն կը կապես, փեյդամ-պէ՛րը [Մարգարէն] վկայ, շարաթ մը վերջ աչքերը պելլօրի [ապակիի] պէս կը բացուին:

ՀԱՍՏՆ.- (Կեղծ զղջումով) Չըսե՞ս խեղճ տղաս պարապ տեղը մինչեւ...

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Եթէ ըսած ընէր՝ Իսթանպուլը տիւլտիւլի [հեռադիտակ] պէս կը տեսնէր:

ՀԱՍՏՆ.- (Բարձրաձայն) Էվրե'ն:

ԷՎՐԵՆ.- (Կու զայ) Էֆենտի'ն:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Չա՛յ մըն ալ բեր:

ԷՎՐԵՆ.- Գլխո՛ս վրայ, մոլխրա'ր էֆենտի (դուրս կ'ելլէ):

ՏԵՍԻԼ 4

ՍՈՒԽԹԱՐ, ՀԱՍՏՆ, ՔԵՄԱԼ, ԾԵԶԻՐ և ԷՎՐԵՆ

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Գաղտնի ոստիկաններուն մուտքը նկատելով՝ ոտքի կ'ելլէ եւ աջ ձեռքը կուրծքին, գլուխը խոնարհած, կեղծ ժախտը դէմքին՝ կը սպասէ):

ՀԱՍՏՆ.- (Ակամայ կը հետեւի Մոլխրարին):

ՔԵՄԱԼ.- (Գոռող, բայց կեղծաւորաբար) Կիւն այտը'ն աղապէյներուն [բարի լոյս աղաններուն]:

ԾԵԶԻՐ.- Կիւն այտը'ն:

ՀԱՍՏՆ.- (Բարձրաձայն) Էվրե'ն, շո՛տ մինտէր բեր էֆենտիներուն:

ԷՎՐԵՆ.- (Դուռէն կ'երեւի) Հիմա կը բերեմ, աղա՛ պէյ:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Բարի՛ եկաք, էֆենտինե՛ր: (Իր աքոռը ցոյց տալով) Նստեցէ՛ք, Քեմա'լ էֆենտի:

ԷՎՐԵՆ.- (Օթցները կը բերէ, աքոռներուն վրայ կը դնէ):

ՔԵՄԱԼ.- (Կը նստի, բոլորն ալ կը նստին) Է՛, Հասա'ն աղա, ինչպէ՞ս է առող-ջուրինդ, ինչպէ՞ս են գործերդ...

ՀԱՍՏՆ.- Փառք Ալլահին [Աստուծոյ], կ'ապրինք:

ԾԵԶԻՐ.- Դուն ինչպէ՞ս ես, աղա՛ Մոլխրար. գործերդ ինչպէ՞ս են:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Գործերը համ չունին...

ՔԵՄԱԼ.- Ամօ՛ք ըրիր, Մոլխրա'ր, քաղաքին գրեթէ կէսը քու ճանկերուդ մէջ կ'իյնայ, ալ ինչպէ՞ս կ'ըսես, թէ գործերը համ չունին:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Գործ կա՛յ, էֆենտի'ն, գործ շա՛տ կայ, բայց ժողովուրդը աղ-քաս է, ձեռքս բան մը չանցնիր: Անցածն ալ...

ԾԵԶԻՐ.- Չի բաւեր կոր...

ՀԱՍՏՆ.- (Հեղնական) Խեղճերուն կը բաժնէ, ատոր համար ատանկ է:

ԲՈԼՈՐԸ.- Հա՛, հա՛, հա՛, հա՛:

ՔԵՄԱԼ.- (Նախանձախառն հեղնանքով) Քիչ մը առաջուան սինեմաճիին ալ

խղճալուղ համար տունդ դրկեցիր... (կը խնդան):

ԸԵՔԻՐ.- (Նոյն ոճով) Եւ աղջկադ՝ Ալշէին խնամքին յանձնեցիր... *hw', hw'*:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Ճամբան Էվրենը տեսա՞ր... Աշխ, դուք չեք հասկնար զիս: Իմ մապատակս այն է, որպէսզի էժնէպիները [օտարները] զոհ մնան մեր քաղաքէն:

ԸԵՔԻՐ.- Մուխրա՛ր, շիտա՛կը խօսիր, այսօրուան հիրդ քո՞ւ սենեակդ պիտի պառկեցնես, թէ՞ աղջկանդ սենեակը:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Կը պապանձի) Էֆենտի'մ... զիտե՞ս... թէ ի՞նչ է...

ԶԵՍԱԼ.- Քանի որ կնիկ չունի, իր սենեակը կը պառկեցնէ, *hw', hw', hw', hw'*:

ԸԵՔԻՐ.- Այդ պատիւր քիչ մըն ալ մեզի' ըրէ, Մուխրա՛ր աղա, *hw', hw', hw', hw'*:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Զեր փափաքները հրաման են ինծի համար:

ԶԵՍԱԼ.- Ալշէին խնամքները քիչ մըն ալ մենք վայելենք, *hw', hw', hw', hw'*:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Կացութիւնը յեղաշրջելու ճիգով) Եթէ կ'ուզէք՝ հիմա երթամ դուրս նետեմ այդ ախմախը:

ԶԵՍԱԼ.- (Հեգնական) Չէ՛, մենք հացիդ պատճառ ըլլալ չենք ուզեր:

ԸԵՔԻՐ.- Զգենք, որ այսօր Ալշէն աղուոր մը քրտնեցնէ այդ չօճուխը [փոքրիկը]:

ՀԱՍԱՆ.- Ես ձեր նարկիլէները պատրաստեմ, Էվրենը ուշացաւ (դուրս կ'ելլէ):

ԶԵՍԱԼ, ՍՈՒԽԹԱՐ եւ ԸԵՔԻՐ

ԶԵՍԱԼ.- Հիմա Էվրենը դրան առջեւ կը սպասէ, որ պախշիշ [ձեռաձիր] առնէ (կը մօտենայ Մուխրարին եւ մտերմօրէն) Զի՛ս մտիկ ըրէ, Մուխրա՛ր, Հասանը լաւ մարդ է, բայց քիւրտ է:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Այսինքն, քիւրտը չի կրնար քուրք ըլլալ:

ԶԵՍԱԼ.- Եաշա՛... [Կեցցե՞ս] այնպէս որ շատ ուշադիր պէտք է ըլլաս:

ԸԵՔԻՐ.- Հասկցա՞ր, թէ ի՞նչ ըսել կ'ուզէ Քեմալ էֆենտին:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Հասկցայ, էֆենտի'մ, հասկցայ, դուք այդ մասին բնաւ հոգ մի՛ ընէք:

ԶԵՍԱԼ.- Աղէ՛կ: Շելալին ո՞ւր ըլլալն ալ կրցա՞ր հասկնալ:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Կ'ըսեն թէ Իսրանպուլ զնաց աչքերը բուժել տալու համար:

ԸԵՔԻՐ.- Այի՛ հաւատար:

ՀԱՍԱՆ.- (Յանկարծ կը մտնէ) Էֆենտիները նարկիլէն աճէմի՞ թէմպէքիով կը սիրեն, թէ՞ թրբական:

ԶԵՍԱԼ.- (Ընդմիջումէն ջղային) Հ՛... աճէմին'վ, աճէմին'վ քող ըլլայ:

ՀԱՍԱՆ.- (Դուրս կ'ելլէ):

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Զգուշութեամբ շուրջը նայելով) Խօսքը մէջերնիս, Շելալին պահուրտած տեղը հասկնալու համար, Ալշէն զործի լծեցի:

ԸԵՔԻՐ.- Ուրեմն, Շելալը աղջկադ հետ յարաբերութի՞ւն ունէր:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Է... *hw'*, ունէր... այսինքն՝ ունէ՛ր:

ՔԵՍԱԼ.- Սուխրա'ր, չի՞ կրնար ըլլալ, որ աղջիկդ ճէլալին տեղը զիտէ եւ քեզմէ զաղունի կը պահէ:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- (Վախի ջղայնութեամբ): Քեմա'լ էֆենտի, եթէ զիտնամ որ ատանկ բան մը կայ, կ'երդնում պատույս վրայ, որ ուորերուս տակ կ'առնեմ եւ հաւու պէս կը մորքեմ զինք:

ՀԱՍԱՆ.- (Կը մտնէ) Նարկիլէները մօս ատեմէն պատրաստ կ'ըլլան (դուրս կ'ելլէ):

ՔԵՍԱԼ-ԾԵԶԻՐ.- (Իրարու կը նային՝ կասկածելով Հասանին վրայ):

ԾԵԶԻՐ.- Հիմա դուն մեր խօսքերէն մի՛ առնուիր, Մուխրա'ր էֆենտի. մենք՝ զաղունի ոստիկաններս այսպէս ենք, ամենամաքուր ճերմակին վրայ սեւ կէտ մը կը փնտուենք:

ՔԵՍԱԼ.- Նոյնիսկ երբեմն մենք մեր վրայ կը կասկածինք, եւ այս բոլորը կ'ընենք միայն մեր վարանին [հայրենիքին] շահերուն համար:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Տասը տարիէ ի վեր կը ծառայեմ ձեզի, պատահեցա՞ւ օր մը, որ...

ՔԵՍԱԼ.- Հիմա մոոցի'ր այդ բոլորը եւ զի՞ն լսէ: Դուն հասկցող մարդ ես: Ես զիտեմ, որ...

ԾԵԶԻՐ.- Քու բոլոր ծառայութիւններդ կառավարութեան քով մէկիկ-մէկիկ կ'արձանագրուին...

ՔԵՍԱԼ.- Աչք չո՛րս բաց: Եթէ ճէլալին տեղը զտնես, մեծ զումար մը կը սպասէ քեզ ու մեծ պատիւններու պիտի արժանանաս:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- (Չուսաց ժամանակ մը դէմքին վրայ) Ես դրամի համար չէ որ կը ծառայեմ վարանիս:

ԾԵԶԻՐ.- (Հեզնական) Այդ մէկը մենք շա՞տ լաւ զիտենք, Մուխրա'ր էֆենտի:

ՔԵՍԱԼ.- Մեր կառավարութեան օրէնքն է անպայման վարձատրել իրեն հաւատարիմները:

ՏԵՍԻԼ 5

ԷՎՐԵՆ, ՀԱՍԱՆ, ՄՈՒԽԹԱՐ, ՔԵՍԱԼ և ԾԵԶԻՐ

ԷՎՐԵՆ.- (Կը մտնէ հեւալով) Ծօ', այս մարդը կատարեալ հայվանին [անասուն] մէկն է եղեր, *hw'*, *hw'*, *hw'*, *hw'*:

ՀԱՍԱՆ.- (Կը մտնէ) Ուղան [Ո՞վ տղայ], ինչո՞ւ այսչափ ուշացար, օղլո՞ւմ:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Մարդը տուն հասցուցի՞ր:

ԷՎՐԵՆ.- Ճամբան քիչ մնաց ծեծ կ'ուտէինք կոր...

ՔԵՍԱԼ.- (Չղային) Հասկցանք, հերիք է խնդաս: Ինչո՞ւ ծեծ պիտի ուտէիք:

ԷՎՐԵՆ.- (Խնդուքը զապելով) Էֆենտի'ն, երթալու ատեն ճամրուն եզերը, թելեֆոնին սիւնին տակ մարդ մը կեցեր զուր կը թափէր կոր...

ՔԵՍԱԼ.- Զեզի ինչ...

ԷՎՐԵՆ.- Այս ախմախը ճիշդ մարդուն դիմացը կեցաւ, զըխսըմին [նզովեալ] կոճակին կոխեց եւ նկարեց:

ՔՈԼՈՐԸ.- Հա՛, հա՛, հա, հա՛:

ԷՎՐԵՆ.- Մարդը կատղեցաւ եւ սկսաւ հայիոյել, յետոյ յարձակեցաւ, որ քո-
տաքը [լուսանկարչական գործիքը] առնէ:

ԶԵՍԱԼ.- Շուրջերնիդ մարդ չկա՞ր:

ԷՎՐԵՆ.- Մարդ չկար, փողոցը ամայի էր:

ԶԵՍԱԼ.- Յետո՞յ...

ԷՎՐԵՆ.- Յետոյ, սինեմաճին խնդալով գրպանէն քիչ մը տոլար հանեց եւ
մարդուն տուաւ:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Աչքերը շորս բացած) Շա՞ն էին տոլարները:

ԷՎՐԵՆ.- Բաւական կար: Կատղած մարդը տոլարները առաւ, հոսուրտաց,
համրուրեց, ծոցը դրաւ ու հեռացաւ:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Է՛, քեզի որչա՞փ պախշիշ տուաւ:

ԷՎՐԵՆ.- Հ՞... պախշիշ քսելով...

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Շիտա'կը խօսիր ծօ', թէք կէօ'զ [միականի']:

ԷՎՐԵՆ.- Սիայն հինգ տոլար:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Սուտ մի' խօսիր, թէօրէ'կ [շո'ն]:

ԷՎՐԵՆ.- (Դրամը ցոյց կու տայ) Ահաւասի'կ, էֆենտի'ն, մէկ, երկու, երեք...

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Կատակի ոճով) Էվրե'ն, ատկէ բաժին մը չելլե՞ր մեզի:

ԷՎՐԵՆ.- Էֆենտի'ն, երբ տուն մտանք, պայուսակը բացաւ, լեցուն նուրբներ
տուաւ, յետոյ եալրում, եալրում [ձագուկս] բաներ մը...:

ՀԱՍԱՆ.- (Երեւոյթեն ջղայնացած, Էվրենին) Հերի'ք է խօսիս, նե՛րս մտիր,
էֆենտիներուն նարկիլէները քե՛ր:

ԷՎՐԵՆ.- Շա՞ն լաւ, աղա՛ (դուրս կ'ելլէ):

ՀԱՍԱՆ.- (Ոտքի) Կը ներէք, ես շուկայ պէտք է երբամ:

ԶԵՍԱԼ.- Կիլէ կիլէ [Յաջողութիւն], Հասա՛ն աղա:

ՀԱՍԱՆ.- (Բարձրաձայն) Էվրե'ն...

ԷՎՐԵՆ.- (Կը մտնէ) Էֆենտի'ն:

ՀԱՍԱՆ.- Էֆենտիներուն լա՛ն ծառայէ, ես շուտ կը վերադառնամ (դուրս կ'ելլէ):

ԶԵՍԱԼ.- (Նշանակալից նայուածքով մը Շեքիրին կը հասկցնէ, որ հետապնդէ
Հասանը):

ԾԵՔԻՐ.- Ես ալ երբամ քիչ մը անուշեղէն զնեմ, որ վաղը հետերնիս տանինք:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Կեղծ մտահոգութեամբ) Ի՞նչ, վաղը պիտի ճամրորդէ՞ք:

ԶԵՍԱԼ.- Պատիկ ճամրորդութիւն մը:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Գոնէ այս իրիկուն պիտի չպատուէ՞ք զիս ձեր ներկայութեամբ:

ԾԵՔԻՐ.- Վնաս շունի, ուրիշ օրուայ թող մնայ. արդէն շուտ պիտի վերադառ-
նանք (դուրս կ'ելլէ):

ԶԵՍԱԼ, ՍՈՒԽԹԱՐ եւ ԷՎՐԵՆ

ԶԵՍԱԼ.- Է՛հ, Սոլիքա'ր պէյ, հիմա խօսի'ր նայինք:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Ի՞նչ խօսիմ, էֆենտի'ն:

ՔԵՍԱԼ.- Ը..., ի՞նչ եղաւ այդ խնդիրը:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- (Չհասկնալ ձեւացնելով) Ո՞ր խնդիրը, էֆենտի'մ:

ՔԵՍԱԼ.- (Մուխթարին աչքերուն մէջ շեշտակիօրէն նայելով) Հո՛ս մայէ, Մուխթա՛ր, քէօրէկորդիւն [շնորհիւն] չեմ ուզեր: Գիտե՞՞ս թէ ով է դէմինդ:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- (Վախէն կակազելով) Է՛, հա... հասկցայ...

ՔԵՍԱԼ.- Այսօր որքա՞ն ապրանք պիտի կրնաս յանձնել մեզի:

ԷՎՐԵՆ.- (Այս պահուն գաղտնօրէն ականջ կու տայ տեղի ունեցող խօսակցութեան, յանկարծ կը մտնէ երկու նարկիլէ բռնած): Ուշանալու համար դուսորդին [թերացում] մի՛ նայիք, էֆենտինե՛ր, թրջուած թէմպէքի չկար: (Անտեղեակ ձեւանալով) Շերիք էֆենտին զնա՞ց:

ՔԵՍԱԼ.- Նարկիլէին մէկը ե՛տ տար եւ աղուոր չայ մը թէ՛ր ինձի:

ԷՎՐԵՆ.- Գլխո՛ս վրայ, էֆենտի':

ՔԵՍԱԼ.- (Չոր ոճով) Լա՛ եռացուր եւ...

ԷՎՐԵՆ.- Միտքդ լաւ հասկցայ, էֆենտի', շատ հանդարտօրէն կ'եռացնեմ (դուրս կ'ելլէ):

ՔԵՍԱԼ.- (Խիստ եւ ծաղրական) Խոսի՛ր նայիմ, Մուխթա՛ր պէյ:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Խոսի՞ն... հա՛, խոսիմ... Ը՛, այսօր...

ՔԵՍԱԼ.- Քանի՞ հոգի պիտի կրնաս յանձնել:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Ը՛, տար զլուխ մը կրնամ յանձնել:

ՔԵՍԱԼ.- Քիչ է, թիչ մը աւելի չե՞ս կրնար:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- (Կեղծիքով եւ քծնելով) Ալլահը ձեզ հաւատացնէ, էֆենտի'մ, որ ամենավտաճառը տեղերը կը մտնեմ..., խոսելու ալ կը վախնամ... Կարծես վրաս աչքեր կան...

ՔԵՍԱԼ.- (Աւելի խիստ) Հասկցա՛նք: Ինձի դազել [սիրերգութիւն] մի՛ կարդար, անուննե՛ր տուր:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Տամ, էֆենտի'մ, անունները տամ, բայց...

ՔԵՍԱԼ.- (Չուսազ զայրոյթով) Անունները տո՞ր ըսի, վերջացաւ:

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Հսկիքս այն է, որ ես ալ ընտանիքի տէր եմ, զործերը լաւ չեն, նիրական մեծ դժուարութիւններ ունիմ:

ՔԵՍԱԼ.- (Դիմանազիտական մեղմութեամբ) Մուխթա՛ր պէյ, Թուրքիոյ համար ինչ որ ընեն՝ չի մոռցուիր եւ հալալ իրաւունքը կը ստանաս (դանդաղօրէն՝ գումար մը կը հանէ ծոցէն եւ սեղանին վրայ կը դնէ):

ՄՈՒԽԹԱՐ.- (Դիմային ժպիտով նը) Ես... ես դրամին համար չէ, որ կը խոսիմ, Քեմա՛լ էֆենտի, ձեր բոլոր իրամանները զործադրելու պատրաստ եմ (ծալլուած թուղթ մը կը հանէ զրպանէն):

ՔԵՍԱԼ.- (Անարգական) Գիտե՞մ, գիտե՞մ: Հսկիքս այն է, որ քու շնորհիւ Կարսի մէջ մեծ թիւով ըմբուտներ ձերքակալեցինք եւ զէնքեր զրաւեցինք: Ասոր համար երախտապարտ ենք թէզի, բայց...

ՄՈՒԽԹԱՐ.- Բայց աֆ կ'ընես [կը ներես] էֆենտի'մ, ես ձեր ծառան եմ:

ՔԵՍԱԼ.- (Գումարը սեղանին ետեւէն աննշմար կերպով կու տայ) Հիմակու-

հիմա ա'ն ասիկա, դեռ շատ պիտի տամ:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Զգուշութեամբ չորս կողմը նայելով եւ հազի թէ գումարը ափին մէջ առած):

ՅԱՃԱԽՈՐԴ.- (Բարձրաձայն) *Էվրե՛ն:*

ԷՎՐԵՆ.- (Անմիջապէս դրնէն դուրս զալով եւ բարձրաձայն) *Էֆենտի՛ն:*

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Էվրենի ձայնին անակնկալ ուժգնութենէն ցնցուելով՝ դրամները զետին կը քափէ: Զայրացած) *Եավա՛շ [կամա՞ց]... Ի՞նչ հայվանի [անասունի]* պէս կը պոռաս կոր (կը ծոհ եւ հապճեպօրէն կը սկսի դրամները հաւաքել):

ԷՎՐԵՆ.- *Աֆ կ'ընես [կը ներես], Սուխթա՛ր էֆենտի* (Ան ալ կը ծոհ եւ կը սկսի հաւաքել):

ՔԵՄԱԼ.- Կը տեսնեմ, որ դրամ տեսնելնուդ պէս բոլորդ ալ կը քուլնար: (Բարձրաձայն) *Էվրե՛ն:*

ԷՎՐԵՆ.- *Այո՛, էֆենտի՛ն:*

ՔԵՄԱԼ.- Այդ տոպրակը ո՞ր պահած ես:

ԷՎՐԵՆ.- Ներսը, քախտին տակ:

ՔԵՄԱԼ.- Թող այդտեղ մնայ, ես կու զամ կ'առնեմ (դուրս կ'ելլէ):

ՀԱՍԱՆ, ՍՈՒԽԹԱՐ, ԷՎՐԵՆ և ԺԵՐԱՐ

ՀԱՍԱՆ.- (Ժերարին համար) *Էվրե՛ն, սա պարապ տակառը ձեւով մը դրկէ՛:*

ՍՈՒԽԹԱՐ.- *Մէջտեղերը խառն են... թող Ալշէին քով երթայ:*

ԷՎՐԵՆ.- (Ժերարին) *Սիսիօ՛, պիզ զարատաճաք չայխանէ [մենք թէյատունը պիտի գոցենք]:*

ԺԵՐԱՐ.- *Քօմա՞ն [ինչպէ՞ս], չայխանէ՞, պօն, քարդրվէն-քարդրվէնսենք, նիւմերօ սէք [լաւ, ուրսուն-ուրսունինգ, թիւ եօթը]:*

ԷՎՐԵՆ.- *Ա տիզ էօր, նէ քա չայխանէ... տիւլանը զարատաճայը [ժամը 10-ին թէյատուն չկայ, խանութը պիտի գոցենք]:*

ԺԵՐԱՐ.- *Ա ուի, ժր քօմրդան, քաղտօն մէօսիօ, օղուաղ [Այո, հասկցայ, ներողութիւն պարոննե՛ր, մնաք քարով]* (դուրս կ'ելլէ):

ՍՈՒԽԹԱՐ.- *Ես ալ վազեմ երթամ* (դուրս կ'ելլէ):

ՀԱՍԱՆ և ԷՎՐԵՆ

ՀԱՍԱՆ.- *Էվրե՛ն, մէյ մը փողոց իջի՛ր, չորս կողմդ աչք մը նետէ՛ եւ ինձի լուր մը քե՛ր* (սրճարան կը մտնէ):

ԷՎՐԵՆ.- (Անթել կապով կը խօսի) *Վէ-էր-էօ-ժէ. ֆօր-քուէնթիֆօր... [424] քարդրվէնքարը [84], վէ-էր-էօ-ժէ, թիւ սէնք [փողոց 5], նիւմերօ սէք [թիւ 7], ա տիզ էօր [ժամը 10-ին], վէ-էր-էօ-ժէ* (դուրս կ'ելլէ արագօրէն):

ՀԱՍԱՆ առանձին

ՀԱՍԱՆ.- *Է՛հ, Հասա՛ն, ճակատագրական վայրկեանները մօսեցան: Պէտք է կոռիիլ, որովհետեւ նոյնիսկ արդար իրաւունքին զինը կախուած է պայքարէն,*

պէտք է կոռիիլ պատուով ապրելու կամ պատուով մեռնելու համար:

ԷՎՐԵՆ և ՀԱՍԱՆ

ԷՎՐԵՆ.- (Հետալով կը մտնե) Ամբողջ շուկան ամայացած է, աղա՛: Մեծ մզկիթին հրապարակը զինուորներ, ոստիկաններ ասդին-անդին կը վազվան եւ դիրքեր կը գրաւեն...

ՀԱՍԱՆ.- Ուրեմն, կրիւր սկսած է արդէն...

ԷՎՐԵՆ.- (Կատաղի կերպով) Շէրիրին վիճակն ալ ծանր է եղեր, մուխալիր [լրտես] Մահմուտին սատակն ալ հրապարակին վրայ ձգուած է:

ՀԱՍԱՆ.- (Պահ մը կ'անշարժանայ մտածումները անփոփելու համար, յետոյ վճռականօրէն) Ուրեմն, պէ՞տք է: Ինչո՞ւ այսքան ուրախ ես:

ԷՎՐԵՆ.- Ե՞ս, չէ՛, աղա՛... Ես կը վախնամ... Մսազործին ետելի նեղլիկ փողոցէն երեք հոգի դէպի այս կողմը կու զան, ի՞նչ ընենք...

ՀԱՍԱՆ.- Զինուորնե՞ր են:

ԷՎՐԵՆ.- Ո՛չ, կարծեմ քիւրտեր են:

ՀԱՍԱՆ.- (Մտահոգ, բայց վճռականօրէն) Էվրե՞ն:

ԷՎՐԵՆ.- Հրամմէ՛, աղա՛:

ՀԱՍԱՆ.- (Յուզուած եւ անկեղծ զզացումով) Նայէ՛, տղա՛ս, թերեւս ասիկա մեր վերջին հանդիպումն ըլլայ:

ԷՎՐԵՆ.- (Չարմացած եւ յուզումով) Աղա՛...

ՀԱՍԱՆ.- Ես պէտք է հնու մնամ: (Գումար մը կու տայ). Ա՛ռ այս դրամը եւ շո՞ւտ շարժիր:

ԷՎՐԵՆ.- Ես դրամի պէտք չունիմ, աղա':

ՀԱՍՏԱՆ.- (Մեղմ եւ համոզիչ ձայնով) Ա'ո, տղա'ս, ա'ո, ասիկա քու հաւատարիմ ծառայոթեանդ փոխարէն շատ պզտիկ նուէր մըն է:

ԷՎՐԵՆ.- Անկարելի է, չե'մ ընդունիր:

ՀԱՍՏԱՆ.- (Լուրջ պնդումով) Պէտք է առնես (զօռով կու տայ): Հիմա՝ Ալլահը հետդ ըլլայ:

ԷՎՐԵՆ.- Աղա', ճիշդ է, ես թուրք եմ քայց...

ՀԱՍՏԱՆ.- Կը հաւատամ, տղա'ս, կը հաւատամ, սակայն, կու զայ օրը, որ դուք դարձեալ զիրար կը հասկնաք, քայց մենք կը մնանք յալիտենական հալածանքի ենթակայ քիւրտ, քանի որ արդարութիւն եւ իրաւունք կը պահանջենք:

ՏԵՍԻԼ 6

ՀԱՍՏԱՆ, ԷՎՐԵՆ, ՀԱՍՏՈ, ԸՆԿԵՐՆԵՐ

ՀԱՍՏՈ.- (Կը մտնէ լճկերներով եւ վճռական կեցուածքով) Աղա', էսկերները [զինուորները] սկսան ամբողջ քաղը պաշարել:

ՀԱՍՏԱՆ.- Մերինները իրենց դիրքերուն վրա՞յ են:

ՀԱՍՏՈ.- Կատաղի կոի կայ, երկու էսկեր եւ մուխայիր Մահմուտը սատկեցան:

ՀԱՍՏԱՆ.- Մեզմէ զոհեր կա՞ն:

ՀԱՍՏՈ.- Միայն երկու վիրաւորներ ունինք, որոնք ապահով տեղ մը փոխադրուեցան:

ՀԱՍՏԱՆ.- Էվրե'ն:

ԷՎՐԵՆ.- Հո'ս եմ, աղա':

ՀԱՍՏԱՆ.- Տղա'ս, մենք երդում լրած ենք մեռնիլ՝ մեր նպատակին համար: Իսկ դուն ի՞նչ կ'ընես հոս:

ԷՎՐԵՆ.- Ես այս հողին զաւակն եմ, աղա', իմ պապերուս արիւնը խառնուած է այս հողերուն: Արդարութեան համար ես պատրաստ եմ ձեզի հետ մեռնելու:

ՀԱՍՏԱՆ.- (Էվրենի ճակատէն կը համբուրէ) Դուն իսկական մարդ ես եղեր... Գնա' եւ ախտոր պահածներդ հո'ս քեր:

ԷՎՐԵՆ.- Հոս են, արդէն քերած եմ (սրճարանին դուռէն ներս կը մտնէ):

ՀԱՍՏԱՆ.- Ընկերնե'ր, կը տեսնէք, որ մեր մէջ ազնի թուրքեր ալ կան, ուրեմն երբե'ք չյուսահատինք:

ԷՎՐԵՆ.- (Զերին տոպրակը կ'երկարէ Հասանին) Ահաւասի'կ, աղա':

ՀԱՍՏԱՆ.- (Տոպրակը կը բանայ ու կը նայի) Հասսօ', դուն զէնք ունի՞ս:

ՀԱՍՏՈ.- Մենք բոլորս ալ զինուած ենք, աղա':

ՀԱՍՏԱՆ.- Ուրեմն, ընկերներէն մէկը հետդ ա'ո եւ զնա' աղքիւրին ետեւ դիրք բռնէ, իսկ երկրորդ ընկերդ թող դիրքաւորուի տանիքին վրայ:

ՀԱՍՏՈ.- (Լոելեայն կը դասաւորէ՝ ըստ ստացած հրահանգներուն):

ՀԱՍՏԱՆ.- Էվրե'ն, դուն ալ Սուսրաֆային տանիքէն հետեւի'ր մեզի: (Ոտքի ձայներ կը լսուին) Հասսօ', դուրսը նայի'ր եւ լուր մը քե'ր:

ՀԱՍՍՕ.- (Դուրս կ'ելլէ):

ՀԱՍՏԱՆ.- Էվրե՛ն, ներսը զաղտնի պահարանին մէջ զէնք մը կայ:

ԵՎՐԵՆ.- Գիտեմ, աղա՛, քովս է:

ՀԱՍՍՕ.- (Կը մտնէ) Քեմալը, Մոլխարը եւ երկու ոստիկաններ ուղղակի հնու կու զամ:

ՀԱՍՏԱՆ.- Հիմա շուտով ամէն մէկդ ձեր դիրքերը գրաւեցէ՛ք, իսկ ես քէուէ Քերիմին տաճիրէն պիտի հսկեմ սրճարանին դուռը: Զգեցէ՛ք, որ մինչեւ հնու հասնին: Ոեւէ մէկդ չկրակէք, մինչեւ որ ես չսկսիմ: Հայտէ՛ նայիմ, Ալլահը մեզի հետ բող ըլլայ (բոլորը կը ցրուին):

ՏԵՍԻԼ 7

ՍՈՒԽԹԱՐ, ՔԵՍԱԼ, ԵՐԿՈՒ ՈՍՏԻԿԱՆ, ԺԷՐԱՐ

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Քայլ մը ներս կը նետէ, բայց ամայութիւնը տեսնելով՝ սոսկումի եւ ուրախութեան խառն զգացում մը կ'ունենայ) Փա՛յս... փախ... փախեր են: Վախկոտները փախե՞ր են, հա՛, հա՛, հա՛, հա՛:

ՔԵՍԱԼ.- (Կոպտօրէն Մոլխարը ներս հրելով) *St'* մտիր, քէօրէ՛ք:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Է՛ֆ... էֆենտի՛, զէնք մը տո՞ր, որ ինքզինքս պաշտպանեմ:

ՔԵՍԱԼ.- Քեզի կապար չանցնիր, դուն մոլխար ես: Կանչէ՛ նայիմ:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Ո...ո...ո՞վ կանչեմ, Հասա՞նը:

ՔԵՍԱԼ.- Էվրե՛նը կանչէ: Ըսէ՛, որ պաշարուած են:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Սպառնա՞ն, թէ՞...

ՔԵՍԱԼ.- Սէկէ մը դրամ շորքելու համար ի՞նչ լեզուով կը խոսիս՝ այդպէ՛ս խօսիր:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Մեղմ եւ քնքուշ ձայնով) Էվրե՛ն, զուզո՞ւմ [զառս] Էվրե՞ն, մտիկ ըրէ՛, օղլո՞ւմ: Ամրող քաղը պաշարուած է, դուն ինչո՞ւ կը պահութիսի: Դուն բուրք ես, եավրում, վախնալու պատճառ մը շունիս:

ՔԵՍԱԼ.- (Կողը մխտելով) Խոսի՛ր, խոսի՛ր...

ՍՈՒԽԹԱՐ.- Եկո՞ր, զուզո՞ւմ, եկո՞ր, ձեզ տունս կը տաճիմ, Ահշէին հետ բոյր-եղրօր պէս կ'ապրիք: (Քեմալին) Լաւ չըսի՞՞:

ՔԵՍԱԼ.- (Զայրացած, քարձրածայն) Ծօ՛, թէք կէօ՛զ [միականի՛], եթէ չյանձնուիս՝ միս աչքդ ալ ես պիտի փորեմ: Լսեցի՞ր, անօրի շո՞ւն: (Զինուորներուն) Խորտակեցէ՛ք այս դուռը եւ լաւ մը խուզարկեցէ՛ք ներսը:

ԵՐԿՈՒ ԶԻՆՈՒՈՐՆԵՐ.- (Կը խորտակեն եւ կը մտնեն):

ՔԵՍԱԼ.- Քոստ շունե՞ր, նամուստուզ [անպատի] Հասա՞ն, թէ՛ մեր կառավարութեան հացը կ'ուտէք եւ թէ՛ կը դաւաճանէք, այնպէս չէ՞: Ինձի Երլտըրըմ [Ամպրոպ] Քեմալ կ'ըսեն... (Չուրջիներուն) Աչքերնիդ չո՞րս քացէք...

ԺԷՐԱՐ.- (Կը մօտենայ Քեմալին եւ քարտսին վրայ տեղ մը մատնանշելով) Բաղտօն մէոսիէօ Քեմալ, տի մուա սիլ վու թէ... [Ներողութի՛ն պարոն Քեմալ, հաճեցէ՛ք ըսել ինձի...]:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Սարսափահար կը պոռայ) Փախէ՛ք, միլլէք [ազգ, հնո՞ւ հայրե-

նակիցներ իմաստով], փախէ՛ք, զլուխնիդ ազատեցէ՛ք...

ԶԵՍԱԼ.- (Ձենքին կորով Մուխթարին հարուած մը կու տայ) *Տեղէդ շարժի'ն ծօ շո'ն, թէ ոչ հիմա սատակդ հոս կը փոեմ:* (Հասանին) Զիս մտիկ ըռէ՛, Հասա'ն, եթէ չյանձնուիս՝ զլուխդ ցիցի վրայ անցուցած Կարսի բոլոր փողոցները պիտի պտուցնեմ:

ՍՈՒԽԹԱՐ.- (Հասանին) Եթէ յանձնուիս՝ ներում պիտի շնորհուի, (Քեմալին) այնպէս չէ՛, էֆենտի'... (Ծիշդ այս պահուն գնդակներու երկու սուլոցներ կը լսուին եւ Մուխթարը ինքն իր վրայ ոլորուելով անշունչ կը տապալի):

ԶԵՍԱԼ.- (Մնացող զինուորին) *Չո'ւտ գետին պառկիր եւ անխնայ կերպով կրակէ՛* (ճկուն ոստումով մը՝ Մուխթարին դիակին ետեւ դիրք կը բռնէ): *Պուսպաներուն տոպրակը պարպէ՛ եւ անխնայ կերպով նետէ՛...*

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Տոպրակը կը պարպէ, մէջէն նարինջներ կը զլտորուին բեմին վրայ: Ապշած) Քեմա'լ էֆենտի, Քեմա'լ էֆենտի, պաքրնըզ փորթազալ... [նայեցէ՛ք, նարինջ]

ԶԵՍԱԼ.- (Կատղած) *Թո'ն թէզի, թէք կէօզ թէօրէ՛կ, քու միւս աչքդ ալ ե՛ս պիտի փորեմ եւ դերձանի վրայ անցընելով՝ մօրդ վիզէն պիտի կախեմ, դաւաճա'ն...*

ՏԵՍԻԼ 8

ՆՈՅՆՁ, ԶԵԶԻ ՕՆՊԱԾԻ ԵՒ ԶԻՆՈՒՈՐՆԵՐ

ԶԵԶԻ.- (Կատղած՝ կը մտնէ զինուորներով) Քեմա'լ էֆենտի, ես Զեքի Օնպաշին եմ: Հրամայէ՛, պատրաստ եմ կատարելու:

ԶԵՍԱԼ.- (Սրճարանին դէմը ցոյց տալով) Զինուորներդ թող դիրք բռնեն այս կողմը, որովհետեւ կ'ենթադրեմ, որ քշնամին չայխանէին [թէյարան] ետեւի փլատակ մզկիթին մէջ դիրք բռնած է:

ԶԵԶԻ.- Բայց այդ ուղղութեամբ բոլոր տուները, քիւրտ Մուսքաֆային տունն ալ խուզարկեցինք...

ԶԵՍԱԼ.- Կրցա՞ք ձերքակալել այդ շունը:

ԶԵԶԻ.- Տունը մարդ չկար, մենք ալ անկողինները եւ ներքնակները մեր տունը տարինք:

ԶԵՍԱԼ.- Հիմա զինուոր կա՞յ այդտեղ:

ԶԵԶԻ.- Այո՛, տասնեակ մը զինուորներ, որոնք պնակներն ու կաթսաները կը հաւաքեն: (Երեք զինուորներ մատնանշելով) Դո'ն, դո'ն եւ դո'ն այն կողմը ապահով դիրքերու ետեւ սպասեցէ՛ք: (Մնացեալներուն) Իսկ դո'ք, նախ սա վարանի շէիխունները [հայրենիքի նահատակները] դո'րս քաշեցէք:

ԶԻՆՈՒՈՐՆԵՐ.- (Մուխթարին եւ զինուորին դիակները կոպտօրէն դուրս կը բաշկուտեն):

ԶԵԶԻ.- Հիմա սողալով չայխանէին դուրէն մե՛րս մտէք, որպէսզի կռնակս պաշտպանէք... (Քեմալին) Քեմա'լ էֆենտի, քանի՞ հոգի կը կարծես, որ ըլլան ներսը:

ԶԵՍԱԼ.- Կարծեմ Հասան եւ Էվրեն ըստած երկու շուներն են միայն:

ԶԵՐԻ.- *O՛հ, այդ երկու հոգին ես մինակս կ'ուտեմ: Քաշուեցէ՛ք նայիմ (Զենքը ձեռքին, սրճարանին դուռէն կորաքամակ մտնելու պահուն: Ծո՞ւվ, ծո՞ւվ, ծո՞ւվ... Երեք փամփուշտներ ճիշդ յետոյքէն կը ստանայ) Ամմա՛ն անամ [մայր իմ], ամմա՛ն (ձեռքը յետոյքին կը դնէ ու ճշալով կը սկսի վազվել): Ա՛յս, շո՞ւտ ըրէք, զիս տորքորի մը հասցուցէ՛ք: Ա՛յս, ա՛յս...*

ՔԵՍԱԼ.- *Կեցի՛ր նայիմ ուրտեղէ՞ղ կերար փամփուշտը:*

ԶԵՐԻ.- (Յետոյքը ցոյց տալով) *Ծոի՛ր որպէսզի տեսնես... Ահա՛ այստեղէն: Ա՛յս, անա՞մ, ա՛յս...*

ՔԵՍԱԼ.- (Ծոելով կը նայի, ապա զինուորներուն դառնալով) *Շո՞ւտ ըրէք, օնպաշին հիւանդանո՛ց հասցուցէք: (Զինուոր մը Զեքիին թերը կը մտնէ եւ դուրս կ'ելլեն):*

ՔԵՍԱԼ.- (Սրճարանին երկրորդ դուռը ցոյց տալով զինուորի մը) *Դուն այդ փախուստի ճամբան քոնէ: (Զինուոր մը խորքի պատիկ դրան առջեւ կը կենայ):*

ՔԵՍԱԼ.- (Մնացեալներուն) *Իսկ դուք երկու մասի քաժնուեցէ՛ք, աջէն եւ ձախէն յարձակելով անխնայ կերպով կրակեցէ՛ք, տեսնեմ քէ ո՞ւր պիտի փախչին այս շուները: Եա Ալլա՛հ...*

ԶԻՆՈՒՈՐՆԵՐ.- *Եա Ալլա՛հ... (կը խուժեն դեպի դուրս եւ կը կրակեն քուլիսներուն ետեւ):*

ՔԵՍԱԼ.- (Զենքը ձեռքին բեմին կեղբոնը կեցած) *Եալլա [Դէ՛հ] ձեզ տեսնեմ, թուրք ասլաննե՛ր [առիւծնե՛ր], մի՛ խնայէ՛ք, սպաննեցէ՛ք... (Այս պահուն ահաւոր պայթում մը կը ցնցէ մբնոլորտը, սրճարան մտնող զինուորներէն մէկը արիւնլուայ կը փոռոի սեմին վրայ, երկրորդը ճակտն եւ ուսէն վիրաւոր՝ դուրս կու զայ: Զախին՝ Հասանին վրայ յարձակող զինուորներէն մէկը, կուրծքէն դաշունահարուած, կը մտնէ ու կ'իյնայ: Երկրորդ զինուորը կը մտնէ կաղալով):*

ԿԱՂ ԶԻՆՈՒՈՐԸ.- *Էֆենտի՛, քիւրտ Հասանը դիմացի ցածլիկ տանիքէն վար նետուեցաւ եւ դաշոյնով յարձակեցաւ մեր վրայ...*

ՔԵՍԱԼ.- (Կատղած) *Թո՞ւ ձեզի, հայվաննե՛ր, վախկու շունե՛ր...*

(Բեմին վրայ մուխ, ծուխ եւ ժխոր):

ԷՎՐԵՆ.- (Այս միջոցին երկրորդական դուռէն դուրս գալով՝ պահակ զինուորին զիխուն հարուած մը կ'իջեցնէն եւ օճիքէն բռնելով՝ դուրս կը քաշէ):

ՔԵՍԱԼ.- (Կատղած) *Շո՞ւն Հասան, ես ձեռքովս պիտի սպաննեմ քեզ, որպէսզի սիրոս պաղի (Զենքը ձեռքին դեպի դուրս յարձակելու պահուն Հասանը կը ցցուի իրեն դէմ):*

ՀԱՍԱՆ.- (Դէմքը արիւնլուայ, աջ թեւէն վիրաւոր, ձախ ձեռքով դաշոյնը վեր բռնած): *Ես եկայ, Զեմա՛լ, շո՞ւն Զեմալ, թո՞ւ քեզի, էնկի՛ն... [ստո՛ր]:*

ՔԵՍԱԼ.- (Բոլորովին խելակորոյս, արագօրէն կը կրակէ Հասանին վրայ):

ՀԱՍԱՆ.- (Կուրծքէն վիրաւոր, ձախ ձեռքով երկու հարուած կու տայ Զեմալին՝ ուսէն եւ այտէն, յետոյ շնչասպառ կը տապալի):

ԷՎՐԵՆ.- (Այս պահուն, իր աչքին կապոցը առեւանգած զինուորին աչքը կապած ներս կը իրէ, որ անշունչ կը փոռի թեմին վրայ):

ՋԵՍՈՒԼ.- (Անկումին ձայնը լսելով՝ ետեւ կը նայի եւ տեսնելով, որ ինկողին աչքը կապուած է, զազանային ժպիտով մը) *Ջէոռ բէզէվենկ [կոյր ստահակ], վերջապէս սատկեցա՞ր... Եաշասը՞ն [Կեցցէ]*:

ՏԵՍԻԼ 9 ԺԵՐԱՐ, ՋԵՍՈՒԼ, ԷՎՐԵՆ

ԺԵՐԱՐ.- (Կը մտնէ առեւանգուած զինուորին տարագով ու գենքով, ոտքով կը հարուածէ գետին ինկած զինուորը) *Թո՛ն, շունշանորդի շո՛նն:*

ՋԵՍՈՒԼ.- *Ծօ՛ էսկեր [զինուոր], դո՞ւն սատկեցուցիր այդ շունը:*

ԺԵՐԱՐ.- (Գլխու շարժումով դրական պատասխան կու տայ):

ՋԵՍՈՒԼ.- *Ծո՛նտ կեղրոն զնա՛ եւ լուր տո՛ր որ ես հոս վիրատոր եմ:*

ԺԵՐԱՐ.- (Ոխերիմ նայուածքով մը, քթին տակէն) *Դեռ պէտք ես ինծի (դուրս կ'ելլէ):*

ՋԵՍՈՒԼ.- (Ինքնիրեն) *Մուխթարին զրպանները ինչո՞ւ չեն խուզարկուիր, ո՞վ զիտէ որքա՞ն կարեւոր քուղբեր կային... Հէյ վա՞խ...*

ԷՎՐԵՆ.- (Խորքի դուռէն կը մտնէ կերպարանափոխուած, ոումբերու ուրիշ պայուսակի մը հետ եւ աննշմար կերպով դուրս կ'ելլէ):

ՋԵՍՈՒԼ առանձին

ՋԵՍՈՒԼ.- *Գոնէ սա շունին զրպանները խուզարկեմ:* (Կը մօտենայ զինուորին դիակին: Յանկարծ կը նկատէ, որ Էվրենը կը սկսի խելակորոյս պոռալ) *Հէյ, էսկերնե՛ր, բոլիսնե՛ր [ոստիկաններ], շուտ հասէ՛ք... Դաւաճանութի՛ն, լրտեսութի՛ն, Կարար վտանգի տակ է....:*

ՊԱՏԿԵՐ

(Խորիրդաւոր երաժշտութիւն: Մութին մէջ՝ կը նշմարուին ստուերները փաթ-քոցաւոր մարդոց, որոնք զինուած են եւ սնտուկներ կը փոխադրեն: Այս գործողութեան մասնակցող կիներ ալ կան):

ՎԵՐՋ Ա. ԱՐԱՐԻՆ

Բ. ԳՈՐԾՈՂՈՒԹԻՒՆ ԱՆԳԱՄ

ԳՈՐԾՈՂՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍՆԱԿՑՈՂ ԴԵՐԱԿԱՏԱՐՆԵՐ

ԶԵՅՆԵՊ	պանդոկի տիրուհի
ՎԱՍԻԼ-ՎԱՐԴԱՆ	պուլկարացի, պանդոկի սպասեակ, ՎՐԵԺ-ի անդամ
ՌՈՒԶԱՆՆԱ-ԱՆԱՐԴԻՏ	պանդոկը իջեւանած «իտալուհի», ՎՐԵԺ-ի անդամ
ՕՍՄԱՆ-ԱՐՄԵՆ	նախկին ԵՎՐԵՆԸ, ՎՐԵԺ-ի անդամ
ՌՈՄԵՈ-ՌԱՖՖԻ	նախկին ԺԵՐԱՐ-Ը, ՎՐԵԺ-ի անդամ
ՔԵՄԱԼ	գաղտնի ոստիկանապետ
ՇԵՔԻՐ	գաղտնի ոստիկան
ԶԻՆՈՒՐՈՐ	թուրք պահակ զինուոր մը
ՍՊԱՅ	թուրք քննիչ սպայ մը
ՕՄԱՐ	պանդոկին յաճախորդներէն, գինեմոլ
ԴՈՆԱՊԱՆ	պանդոկին դրնապանը
ՖԱԹՄԱ	օմարին կինը

(Նախամուտի տեսարան: Լայն պողոտայի մը վրայ՝ մքութեան մէջ հազի նշարուող պատ մը, որ Անգարայի խորհրդարանին հիւսիս-արեւելեան կողմն է):

ՏԵՍԻԼ 1

ԱՆԱՀԻՏ, ԱՐՄԵՆ, ՌԱԶՖԻՒ, ՔՆՆԻՉ ՍՊԱՅ

(Վարագոյրը բացուելուն՝ Արմէն եւ Ռաֆֆի բանակայինի զգեստներով, որպէս պահակ կ'երթեւեկեն մքութեան մէջ)

ԱՆԱՀԻՏ.- (Կը մտնէ ձախ կողմէն: Պահակները կը մօտենան իրեն) **ՃԷՂԱՄՐ** պահակներուն **հետ**, պարտէզը, աւազանին շորջ, նստած, կը խմէ:

ԱՐՄԵՆ.- Ուրեմն, մուտքի դրան առջեւ պահակ չկայ...

ԱՆԱՀԻՏ.- Այս զիշերուան բարօլան [գաղտնաբառը]՝ «Այ զարանլրգ» [մքութին] է: Պատրաստ կեցէք: Քննիչը հիմա այս կողմը պիտի զայ (Մութին մէջ կ'անյայտանայ):

ՍՊԱՅ.- (Հեռուեն քայլերուն ձայնը կը լսուի, յետոյ՝ իր բարօլան):

ԶԱՅՆ ՄՔ.- (Պատասխան) **Այ զարանլրգ:**

ՍՊԱՅ.- (Հանդարտ քայլերով կ'ուղղուի դէպի Արմէնը):

ԱՆԱՀԻՏ.- (Վերստին կը յայտնուի եւ օրոր-շորոր քալելով կ'ուղղուի դէպի Արմէնը):

ԱՐՄԵՆ.- (Անահիտին) **Ժամերանիդ քանի՞ է, անուշիկ պայան** [տիկին]:

ԱՆԱՀԻՏ.- (Բարձրաձայն եւ խիստ): **Ժամացոյց չունիմ, էֆենտի՞ն:**

ԱՐՄԵՆ.- **Քեզի ժամացոյց մը նուէր կ'լնեմ, եթէ...**

ԱՆԱՀԻՏ.- **Lու՛ նամուսատիզ** [անպատի], այդ ժամացոյցը մօրաքրո՞ջդ նուիրէ...

ՍՊԱՅ.- (Կը լսէ եւ արագօրէն կը մօտենայ) **Կտրէ՛ ձայնդ, էտէպսիզ** [անկիրը]: **Խորը էսկերին կը վայելէ՞ ասանկ ցածութին, ուրանմա՞զ** [անամօ'թ]...

ԱՐՄԵՆ.- (Առանց պատասխանելու՝ զինուորական դիրքով կը կենայ):

ՍՊԱՅ.- (Խիստ) **Cո՛ւտ կորսուիր աչքիս առջեւէն եւ վաղը առսոու քո՛վս եկուր:**

ԱՐՄԵՆ.- (Կը բարեւէ եւ կը հեռանայ):

ՍՊԱՅ.- (Քծնելով եւ շողոքորթութեամբ) **Ափ կ'ընէք** [կը ներէք], **հանը՛ս** էֆենտի, վաղը առսոու եւ անոր պատիժը կու տամ:

ԱՆԱՀԻՏ.- **Ծնորհակալ եմ, զապի՞թ** [սպայ] էֆենտի:

ՍՊԱՅ.- (Աւելի կը մօտենայ) **Անուշի՞կ հանըմ, որկէ՞ կու զաք զիշերուան այս ժամուն:**

ԱՆԱՀԻՏ.- (Յուզում կեղծելով) **Խորդիկուս** [մօրաքրոջս] տունէն ելայ, տուն կ'երքայի, յանկարծ այս խելառը...

ՍՊԱՅ.- **Մի՛ յուզուիք կիւլի՞ն** [վարդս], **մի՛ յուզուիք:** **Sուներանիդ ո՞ւր է:**

ԱՆԱՀԻՏ.- Շետտա պաշը, Խսքասիօն մահալլէսի [կայարանի թաղը]:

ՍՊԱՅ.- Հիմա ձեզ ապահով կերպով կը տանիմ եւ ձեր ընտանիքին կը յանձնեմ:

ԱՆԱՀԻՏ.- (Յուզուած) Ես մէկը չունիմ, առանձին կ'ապրիմ:

ՍՊԱՅ.- (Չափուած ուրախութեամբ) *Ի՞նչ կ'ըսես հոգիս, վաշի, վաշի, վաշի:* Քեզի պէս զեղեցիկ փերի մը իմաչէ՞ն կրնայ առանձինն ապրիլ...

ԱՆԱՀԻՏ.- *Է՛հ, ճակատագիր...*

ՍՊԱՅ.- *Մի' յուզուիք ճիկերը'ն [սիրտս], մի' յուզուիք, ասկէ վերջը ե'ս կ'ըլլամ քեզի ընկեր, բարեկամ կամ ը... կ'ըլլամ, ամէն բամ կ'ըլլամ: Քալեցէ՛ք երթանը իհմա (Դէպի աջ կ'ուղղուին եւ մութին մէջ կը հեռանան):*

ԱՐՄԵՆ, ՈՒՖՖԻ, յետոյ՝ ԱՆԱՀԻՏ

ԱՐՄԵՆ.- *Ուաֆֆի', պէտք է շարժինք:*

ՈՒՖՖԻ.- *Ես մէկ հասոր տեղատրեցի արդէն:*

ԱՐՄԵՆ.- *Ուրեմն այս մէկն ալ ա'ն, որ ես մայր ոռոմքը տեղատրեմ (մութին մէջ ոռոմքերու տեղատրման խորհրդաւոր շարժումներ կը նկատուին աղօտ կերպով: Հեռուէն կը լսուի Անահիտին քրքչոցը):*

ԱՐՄԵՆ.- *Ուաֆֆի'...*

ՈՒՖՖԻ.- *Հո'ս եմ, Արմէ՛ն:*

ԱՐՄԵՆ.- *Վերջացուցի՞ր գործդ:*

ՈՒՖՖԻ.- *Այո՛, իսկ դո՞ւն:*

ԱՐՄԵՆ.- *Ճիշդ որոշուած տեղը հիանալի կերպով տեղատրեցի (հեռուէն կը լսուին երկու ինքնաշարժներու իրարու բախումին աղմուկը, ժողովուրդին պոռչտուքը, աղմուկ եւ թրքերէն բառեր):*

ԱՆԱՀԻՏ.- (Կը մտնէ հերքոս) *Վերջացուցի՞ր գործերնիդ:*

ՈՒՖՖԻ.- *Պատրաստ քեզ կը սպասենք, խմբապէ՛ն:*

ԱՆԱՀԻՏ.- *Ինքնաշարժի արկածին բեմադրութիւնը շատ յաջող անցաւ: Քննիչը եւ պահակները, համախմբուած, վարորդները կը հարցաքննեն:*

ԱՐՄԵՆ.- (Ուրախ) *Հիանալի...*

ԱՆԱՀԻՏ.- *Հիմա ես ուղղակի պանդոկ կ'երթամ, դուք ձեր համազգեստները ճէլալին յանձնեցէ՛ք եւ պանդոկին գաղտնի դուռէն ներս մտէ՛ք (դուրս կ'ելլէ):*

HOTEL TOURIST

ԱՆԳԱՐՍ

ՏԵՍԱՐԱՆ

(Պանդոկին երկու յարկանի սպասման սրահը: Տախտակաշէն աստիճան մը կ'առաջնորդէ դէպի վեր, ուր կ'երեւին բուագրուած սենեակներու դրուեր, որոնց առջեւ կ'երկարի պատշգամ մը: Վարը՝ գրասեղան մը, վրան՝ հեռածայն, շուրջը՝ աթոռներ: Պատէն կախուած օրացոյց մը եւ կիսամերկ աղջկայ մը մեծաղիք պատկերը: Սրահին կեղրոնք՝ սեղան մը եւ շուրջը՝ աթոռներ: Խորքը՝ մուտքի դուռ մը, որուն ետեւի միջանցքին աջ կողմը կ'առաջնորդէ դէպի պանդոկին զիսաւոր մուտքի դուռը, իսկ ձախ կողմը կ'առաջնորդէ դէպի խոհանոց):

ՏԵՍԻԼ 2

ՎԱՍԻԼ, յետոյ՝ ՕՍՍԱՆ

ՎԱՍԻԼ.- (Գրասեղանին ետելը նստած՝ պանդոկ իջեւանածներուն անուանացանկերուն տետրակը կը թերթատէ):

ՕՍՍԱՆ.- (Դուրսէն, բարձր) Զէյնէպ խամրմին օրէլլր հո՞ս է:

ԴՈՆԱՊԱՆ.- (Դուրսէն) Ի՞նչ կ'ուզես, հէմշեհրի՛ [համաքաղաքացի]:

ՎԱՍԻԼ.- (Կը սթափի եւ ականջ կու տայ):

ՕՍՍԱՆ.- (Դուրսէն) Աշխատելու եկայ:

ԴՈՆԱՊԱՆ.- (Դուրսէն՝ կոպտօրէն) Գործ չունի՛նք, ուրի՛շ տեղ գնա:

ՎԱՍԻԼ.- (Միջանցքի դուռէն) Հէ՛յ, աղա՛ պէյ, ձգէ՛ որ մտնէ, զործաւորի պէտք ունինք (տեղը կը նստի):

ՎԱՍԻԼ, ՕՍՍԱՆ

ՕՍՍԱՆ.- (Կը մտնէ եւ զարմացած շուրջը դիտելով՝ կը սուլէ) Էօ՞ֆ, ամմա օրել է եղեր հա՛: (Կիսամերկ աղջկայ պատկերին կը մօտենայ եւ կը սկսի շոյել) Ալլահ, Ալլահ... ամմա ապրանք է եղեր...

ՎԱՍԻԼ.- (Ծիծաղով) Կիւն այտը՛ն [Բարի լոյս] աղա՛ պէյ:

ՕՍՍԱՆ.- (Ինքզինքին գալով) Հ՛, աֆ կ'ընես աղա պէյ, կիւն այտը՛ն:

ՎԱՍԻԼ.- Զո՞վ կը փնտռես:

ՕՍՍԱՆ.- Ես չեռմելեկցի Օսմանն եմ, սիմսար [միջնորդ] Եամնին դրկեց զիս, որ հնու աշխատիմ (բազկաբոռի մը վրայ կը նստի):

ՎԱՍԻԼ.- Ի՞նչ կրնաս աշխատիլ:

ՕՍՍԱՆ.- Ի՞նչ ըլլայ նէ կ'աշխատիմ, ձեռքէս ամէն բան կու զայ:

ՎԱՍԻԼ.- (Դէպի վեր) Զէյնէպ հանըմ:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Վերէն) Ի՞նչ կ'ուզես, Վասիլ՛:

ՎԱՍԻԼ.- Նոր զործաւորը եկաւ:

ԶԵՅՆԵՊ.- Լա՛ւ, լա՛ւ, իիմա կու զամ:

ՕՍՍԱՆ.- (Ծուրջը դիտելով, ուրախ) Ե՞ս ալ հնու պիտի պառկիմ:

ՎԱՍԻԼ.- Հիմա հանըմը կ'ըսէ քեզի:

ՏԵՍԻԼ 3

ՎԱՍԻԼ, ՕՍՍԱՆ, ԶԵՅՆԵՊ

ԶԵՅՆԵՊ.- (Խափանցիկ գիշերանոցով մը կ'իջնէ եւ Օսմանին դիմաց կը կենայ):

ՕՍՍԱՆ.- (Լայն բացած աչքերով կը դիտէ եւ հիացմունքի սուլոց մը կ'արձակէ) Ալլահ, Ալլահ: Օսմանը դուրպան քու պօյիդ-պօսիդ [մատաղ ըլլայ հասակիդ]:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Վասիլին տեղը կը գրաւէ, ոտքը ոտքին վրայ եւ գրեհիկ ժպիտով մը) Անունդ ի՞նչ է, կե՛նճ [երիտասա'րդ]:

ՕՍՍԱՆ.- (Հիացմունքէն ինքզինքը կորսնցուցած) Օ՛... Օ՛... Օսման:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Յաղթականի ուրախութեամբ) *Ո՞ր զիւղէն ես:*

ՕՍՍԱՆ.- Չեմ, չեմ, չեմ, չեմ, չեմելեկցի Օսման:

ԶԵՅՆԵՊ.- Չեմելե՞զ... *Ո՞ր կողմն է եղեր այս զիւղը:*

ՕՍՍԱՆ.- Էֆենտի'մ, եթէ երեսդ լուսնին կողմը դարձնես, կոճակիդ կողմը Չեմելեկ կ'ըլլայ:

ԶԵՅՆԵՊ.- *Հա', հա', հա', հա'...* Այսափ խելքը ուրկէ՞ հաւաքեցիր, կե'նճ Օսման:

ՕՍՍԱՆ.- Պապայէս մէրէս [ժառանգ] մնացած է:

ԶԵՅՆԵՊ.- Քանի՞ տարեկան ես:

ՕՍՍԱՆ.- Էֆենտի'մ... մեր պօզ [խարտեաշ] իշուն ձագ քերած տարին ես երկու տարեկան եմ եղեր:

ԶԵՅՆԵՊ.- *Հա', հա', հա', հա'...*

ՎԱՍԻԼ.- Չեր զիւղը ի՞նչ կ'աշխատէիր:

ՕՍՍԱՆ.- Ես դալայձը [կլայեկ] եմ, էֆենտի'մ, քայց հիմա գործ չկայ:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Չի հասկնար) *Ղալայձը...*

ՕՍՍԱՆ.- *Ղալայձը, հանը'մ, քավս [տապակ], թէնձերէ [կաթսայ], դազան [մեծ կաթսայ], լէկէն [լական] դալայ...*

ԶԵՅՆԵՊ.- *Հասկցայ, հասկցայ, զալայձը:*

ՎԱՍԻԼ.- *Հոս, ամէն առտու պազար պիտի երթաս եւ մաքրութիւն պիտի ընես:*

ՕՍՍԱՆ.- *Մաքրութիւնը արհեստիս մօտ է, մեր զիւղի հօճային կնիկը ամէն լո-*

զանքին զիս կը կանչէր, որ կոճակը քէսէ [քիսա] ընեմ:

ԶԵՅՆԵՊ.- Հա', հա', հա', հա'... աղէ՛կ, աղէ՛կ: (Վասիլին) Հիմա նախ սորվեցո՞ր իրեն, որ հոս ինչպէ՞ս պիտի մաքրէ, յետոյ պազար բող երթայ:

ՎԱՍԻԼ.- Գիտե՞ս պազարին ուր ըլլալը:

ՕՍՍԱՆ.- Արդէն շարաք մըն է, որ հոն կը պառկիմ:

ՎԱՍԻԼ.- Աղէ՛կ, ուրեմն հիմա կ'երթաս եւ մեզի սողմացու բարձրան [սմբուկ], թոմաքն [լոլիկ] եւ սալաթալը [վարունգ] կը բերես:

ՕՍՍԱՆ.- Երթամ, ամմա [սակայն] սա սալաթալը զին ըլլալը շհասկցայ:

ԶԵՅՆԵՊ.- Սալաթալը (մատին վրայ երկայնքը ցոյց կու տայ) ահա սասանկ կ'ըլլայ, բարակ կեղեւ կ'ունենայ, կը մաքրեն, սալաթա կը շինեն, կ'ուտեն:

ՕՍՍԱՆ.- (Ինքնիրեն) Ասանկ կ'ըլլայ, կեղեւ կ'ունենայ... կ'ուտեն, հա', կ'ուտեն... Չհասկցայ:

ԶԵՅՆԵՊ.- Վասի՛լ, ներսէն հաստ մը բե՛ր, որ տեսնէ:

ՎԱՍԻԼ.- (Ներսէն վարունգ մը կը բերէ) Ահասահիկ, այս է:

ՕՍՍԱՆ.- Հա', հա', հա', հա':

ՎԱՍԻԼ.- Ծօ՛, ինչո՞ւ կը խնդաս:

ՕՍՍԱՆ.- Էֆենտի'ն, խըյար չըսէ՞ք ատր...

ԶԵՅՆԵՊ.- Լա՛տ, լա՛տ, հիմա քիչ մը հոս մաքրէ', վերջն ալ տանիքին պզտիկ սենեակը մաքրէ', որ հոն պառկիս (վեր կ'ելլէ):

ՎԱՍԻԼ, ՕՍՍԱՆ

ՎԱՍԻԼ.- (Ցած ձայնով բացատրութիւններ կու տայ մաքրութեան մասին, յետոյ բարձր ձայնով) Հասկցա՞ր:

ՕՍՍԱՆ.- Հասկցայ, էֆենտի'ն, հասկցայ, կէս ժամ չի տեւեր հայելիի պէս կը փայլեցնեմ այստեղ:

ՎԱՍԻԼ.- Առաջ վե՛ր ելիր, ձեռքերդ, երեսդ աղուոր մը լուա՛, վե՛րջը զործի սկսիր:

ՕՍՍԱՆ.- Դեռ երկու օր առաջ լուացուեցայ...

ՎԱՍԻԼ.- Հոս օրական երեք-չորս անգամ պիտի լուացուիս:

ՕՍՍԱՆ.- Կ'երեկի թէ հոս ջուրի դրթիթի [տագնաապ] չկայ:

ՎԱՍԻԼ.- Սա կօշիկներդ ալ հանէ՛ եւ աղուոր մը սրբէ՛, մաքրէ՛:

ՕՍՍԱՆ.- Գլխո՞ւս վրայ, Վասի՛լ էֆենտի:

ՎԱՍԻԼ.- Ինձի էֆենտի մի՛ ըսեր:

ՕՍՍԱՆ.- Ինչո՞ւ, դուն անզարացի չե՞ս:

ՎԱՍԻԼ.- Պոլկարացի եմ, ես ալ քեզի պէս աշխատելու եկած եմ:

ՕՍՍԱՆ.- Ես անզամ մը Պոլկարիա գացի 4-24 շոգենաւով:

ՎԱՍԻԼ.- Ես ալ ճիշդ այդ շոգենաւով եկայ (կը ձեռնուին):

ՏԵՍԻԼ 4

ՎԱՍԻԼ, ՕՍՍԱՆ, ՌՈՒԶԱՆՆԱ, յետոյ՝ ԶԵՅՆԵՊ

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- (Իր սենեակէն կ'իջնէ շատ գրաւիչ հազուստով մը) **Պօմճիռնէ՛,** սինիոն'ր [քարի լո'յս, պարո'ն] Վասիլ:

ՎԱՍԻԼ.- **Պօմճիռնէ՛,** սինիորիքա **Ռուզաննա:** (Օսմանը ցոյց տալով) **Օսմանը** հու պիտի աշխատի, իր սենեակը տանիքն է, թի 4-24 սենեակը:

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- **O'**, քօմեստաթէ [ինչպէ՞ս ես], սինիոն'ր **Օսման** (կը ձեռնուի):

ՕՍՍԱՆ.- (Ուշադրութեամբ շուրջը կը նայի, յետոյ գրպանէն նկար մը հանելով Ռուզաննային կու տայ) **Ասիկա Քեմալին եւ Շէրիքին պատկերն է:**

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- (Անմիջապէս պայուսակին մէջ կը սահեցնէ) **Կրացիա՛,** սինիոն'ր **Օսման:** (Նազանքով) **Բայց այս կօշիկներովդ սենեակս մի՛ մտներ,** կ'աղտոտես...

ՕՍՍԱՆ.- **Անհո՞գ եղիր, հանը՞մ սինիորա, կօշիկներս եւ հազուստներս ալ կը համեմ, անանկ կը մտնեմ:**

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- **Հա՛, հա՛, հա՛, հա՛...** **Կրացիա,** **կրացիա** [շնորհակալ եմ]: **Սինիոն'ր Վասիլ,** ես քիչ մը շուկայ պիտի իջնեմ, եթէ հարցնող ըլլայ, ըսէ՛ք, թէ շուտ կը վերադառնամ:

ՕՍՍԱՆ.- Խանութները բոլորն ալ զոց են, հանը՞մ, ճամբաներն ալ էսկեր, բոլիս լեցուն է:

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- Արդեօր ի՞նչ կայ եղեր այսօր...

ՕՍՍԱՆ.- Բոլիսի մը հարցուցի, «Մօրաքոյրս կ'ամուսնանայ կոր», ըստ:

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- **Հա՛, հա՛, հա՛, հա՛...** **Lw'i, lw'i:** Իմ երքալիք տեղս Ռոզըն Չարշըն է, հոն բաց կ'ըլլայ (դուրս կ'ելլէ):

ՎԱՍԻԼ.- (Օսմանին) **Դուն ալ տանիք ելի՛ր եւ պառկելիք սենեակդ մաքրէ՛:** (Զգուշութեամբ եւ ցած ձայնով) **Բարլամենը** [խորհրդարան] սենեակիդ ճիշդ դիմացն է:

ՕՍՍԱՆ.- **Գլխո՞ւս վրայ, Վասիլ' գարտաշ [եղբայր]** (Վեր կ'ելլէ):

ՎԱՍԻԼ.- (Ամբել հեռակապով կը խօսի) 4-24, 4-24, Վասիլ, Վասիլ... **Ռումէօ՞,** Վասիլ, **Ռուզաննա, Օսման...** **Անզարա Թուրիսթ Օքէլ...**

ԶԵՅՆԵՊ.- (Իր սենեակին պատուհաննէն՝ շփացած կնոջ մը ոճով) **Վասիլ...**

ՎԱՍԻԼ.- (Վեր նայելով) **Հրամմեցէ՛ք, հանը՞մ էֆենտի:**

ԶԵՅՆԵՊ.- Ինձի լեղի սուրճ մը թէ՛ր, այսօր զլուսս շատ գէշ կը ցալի:

ՎԱՍԻԼ.- (Սամավարէն [ջրատաքացուցիչ] կը լեցնէ եւ կը տանի) **Հրամմեցէ՛ք, հանը՞մ էֆենտի:**

ԶԵՅՆԵՊ.- Գիշերը մինչեւ լոյս աչքերս չկրցայ զոցել, զինուրներ, օրօներ, քանկեր [իրասայլեր] զացին-եկան, աղմկեցին...

ՎԱՍԻԼ.- **Անցա՛ծ ըլլայ, հանը՞մ էֆենտի, հանզի՞ստ ըրէք, որ շուտ անցնի** (խնհանոց կը վերադառնայ):

ՏԵՍԻԼ 5

ՕՍՍԱՆ, ԶԵՅՆԵՊ, ԳԻՆՈՎ, ՎԱՍԻԼ

ՕՍՍԱՆ.- (Վերէն իջնելու ատեն դիմացը կ'ելլէ գինով մը, որ քիթին տակէն եղանակ մը կը մրթմրթայ) ՀԷՇ, ո՞ւր կը մտնենս, կեցի՛ր, հէմշեհրի՛:

ԳԻՆՈՎ.- (Մեղմ ժպիտով) Պառկելու կը մտնեմ կոր, զուզո՞ւմ:

ՕՍՍԱՆ.- Այսուղի խա՞ն [իջեւանատուն] է, թէ՞ մէյխանէ [զինետուն]:

ԳԻՆՈՎ.- (Նոյն մեղմութեամբ) Կիւզէլ [զեղեցկուհի] Զէյնէպին օքէլը հոս չէ՞...

ՕՍՍԱՆ.- (Օձիքէն քաշելով) Դո՞ւրս ելիր հոսկէ, հայվա՛ն, զնա՛ տունդ պարկիր:

ԳԻՆՈՎ.- (Կը պոռայ) ՀԷՇ միլլէթ, հասէ՛ք, շուտ հասէ՛ք, այս մարդը զիս դուրս պիտի ընէ, որ իմքը կնիկիս...

ՎԱՍԻԼ.- (Արագօրէն կը հասնի, մէկ ձեռքով գինովին թերանը կը զոցէ, միւսով ալ Օսմանը կը զսպէ): Ի՞նչ կ'ընես, Օսմա՞ն, ասիկա մեր օքէլին յաճախորդն է: (Գինովին) Վճառ չունի, աղա՛, իրամմեցէ՛ք սենեակնիդ եւ հանգիստ ըրէք (թեւ կը մտնէ եւ կը սկսի աստիճաններէն վեր հանել):

ԳԻՆՈՎ.- Եաշասը՛ն օրտումուզ... [Կեցցէ՛ մեր բանակը] (այս պահուն՝ հեռածայնին զանգը կը հնչէ):

ՎԱՍԻԼ.- (Օսմանին) Դուն ասիկա թի 14 սենեակը տա՛ր, հետը անուշութեամբ վարուի՛ր, ես հիմա կու զամ (հեռաճայնին քով կ'երթայ):

ՕՍՍԱՆ.- (Գինովին թեւը դեռ շմտած՝ գինովը կը տապալի) Ելի՛ր, ելի՛ր, սենեակդ երթամբ, որ հանգիստ ընես (կը վերցնէ):

ԳԻՆՈՎ.- (Կ'ելլէ) Եաշասը՛ն օրտումուզ...

ՕՍՍԱՆ.- (Մեղմութեամբ) Եաշասը՛ն, եաշասը՛ն... եավա՛շ, եավա՛շ [կամաց], հա, սապէս... (Երկու աստիճան կ'ելլեն): Աֆերի՛մ (յանկարծ երկուքը միասին վար կը գլտորուին):

ՎԱՍԻԼ.- (Այս միջոցին հեռաճայնով զբաղած է, տոմար բանալով անուններ եւ թիւնը կը հաղորդէ):

ՕՍՍԱՆ.- (Ոտքի կ'ելլէ եւ գինովը շալկելով վեր կը հանէ):

ԳԻՆՈՎ.- Եաշասըն օրտումուզ... (Փսխելու նշաններ ցոյց կու տայ):

ՕՍՍԱՆ.- Դուն կնիկ ունի՛ս:

ԳԻՆՈՎ.- (Չայրացած) Զեզի ի՞նչ, օղլո՞ւմ, դուն իմ օրքա՞յս [քաժնեկիցս] ես...

ՕՍՍԱՆ.- Ինչո՞ւ կը ջղայնանաս կոր, էֆենտի՛մ: Որպէս բարեկամ կը հարցնեմ կոր:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Իր սենեակէն դուրս կ'ելլէ) Այս ի՞նչ աղմուկ է առսու կանուխ...: (Գինովին) Դուն ուրկէ՞ կու զաս այս ժամուն:

ԳԻՆՈՎ.- Թօփալին մէյխանէլէմ...

ԶԵՅՆԵՊ.- Աֆերի՛մ թէզի [ապրի՛ս], երէկ իրիկուրնէ ի վեր հո՞ն ես... (Օսմանին) Այս մարդը իր սենեակը տա՛ր, թող այս զիշեր ալ պառկի, վաղը կը ճամբէնը (կ'իջնէ Վասիլին քով եւ ցած ճայնով կը խօսակցին):

ԳԻՆՈՎ.- (Զէյնէպէն հիացած) Այս կաքա՞ր ով է:

ՕՍՍԱՆ.- Կնիկս է:

ԳԻՆՈՎ.- Մաշալլա՛հ [Աստուած պահէ]: Այս ի՛նչ կնիկ է ...

ՕՍՍԱՆ.- Հաւնեցա՞ր...

ԳԻՆՈՎ.- Նստի՛ր այստեղ, քիչ մը խօսինք:

ՕՍՍԱՆ.- Քաղէ՛ սենեակդ երթանք, հոն կը խօսինք:

ԳԻՆՈՎ.- Նստի՛ր կ՛ըսեմ քեզի... (տափատէն քաշելով՝ կը նստեցնէ): Նայէ՛, ես ձեզ շատ սիրեցի:

ՕՍՍԱՆ.- Ես ալ քեզ սիրեցի:

ԳԻՆՈՎ.- Ղորպան [մատաղ] ըլլամ քեզի: Հո՛ս նայէ՛, ես գինով չեմ:

ՕՍՍԱՆ.- (Հեգնական) Դո՞ւն զինով չես:

ԳԻՆՈՎ.- Իիիինչէ՛ն զիտցար:

ՕՍՍԱՆ.- Ես ֆալճի [գուշակ] եմ:

ԳԻՆՈՎ.- Ղորպա՛ն ըլլամ քեզի... Քիչ մը սոսազ այստեղէն անցնող կաքաւը քու կնիշէղ էր...

ՕՍՍԱՆ.- Ինչէ՛ն զիտցար:

ԳԻՆՈՎ.- Ես ալ ֆալճի եմ, *հա'*, *հա'*, *հա'*, *հա'*:

ՕՍՍԱՆ.- Ուրեմն, տո՞ւ ձեռքդ (կը ձեռնուին): Հիմա օրթախ եղանք:

ԳԻՆՈՎ.- Ղորպա՛ն ըլլամ քեզի...

ՕՍՍԱՆ.- Ելի՛ր սենեակդ երթանք

ԳԻՆՈՎ.- Սոսազ քո՞ւ սենեակդ երթանք:

ՕՍՍԱՆ.- Երթանք (ոտքի կ'ելլեն):

ԳԻՆՈՎ.- (Բարձրաձայն) Ֆաշա՛...

ԶԵՅՆԵՊ.- (Վարէն կը պոռայ) Հասկցա՛նք, կը բաւէ զլուխ ցաւցնես շո՛ւտ ներս մտիր, թէ ոչ հիմա բոլիխ կը կանչեմ եւ դուրս նետել կու տամ քեզ:

ԳԻՆՈՎ.- Գլխո՞ւս վրայ, *հանը՛մ* կաքաւ... Եա՛-շա՛-սը՛ն ա՛թա՛թա՛թա՛ (կը փսխէ): Ֆարմա՞... Ղորպա՛ն ըլլամ քեզի, Ֆարմա՞:

ՏԵՍԻԼ 6 ՆՈՅՆՔ ԵՎ ՖԱԹՍԱ

ՖԱԹՍԱ.- (Դուրս կու գայ լայն զիշերանցով մը, եւ աւել մը ձեռքին, կը սկսի հարուածել) *Ա՛ն քեզի Ֆարմա, ա՛ն ուրանմազ* [անամօթ], *նամուստուզ* [անպատի], *զիշերը մինչեւ լոյս խմեցիր, հովարտայութիւն* [անձարձակութիւն] բրիր, *հիմա՞ միտրդ եկաւ Ֆարման*: *Ծո՛ւտ ծէհեննէ՛մ եղիր* [կորսուի՛ր] *աչքիս առջեւէն*...

ՕՍՍԱՆ.- (Ֆարմային բազուկները կը բռնէ) Վնաս չունի, Ֆարմա՛, իմ խարերս համար այս անզամ ալ ներէ՛...

ԳԻՆՈՎ.- Հէ՛յ միլլէթ, սա նամուստոզին նայեցէ՛ք, կնիկս կը զրկէ:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Կու գայ) Այս ի՞նչ դարմաղալ [տակնուվրայութիւն] է, այս ի՞նչ բէզիլութիւն [խայտառակութիւն] է: Զէ՛ք ամշնար:

ԳԻՆՈՎ.- (ԶԵՅԱԿԱՀԻՆ) Հանը'ն էֆենտի, այս մարդը աչքերուս առջեւ կնիկս գրկեց...

ՖԱԹՍԱ.- (Աւելով հարուած մը կու տայ) *Lոէ՛ ծօ՛, հայվա՛ն:*

ԳԻՆՈՎ.- *Իշտէ [Ահա'] ես ալ քո՛ կնիկդ պիտի գրկեմ* (թեւերը բացած կը մօտենայ ԶԵՅԱԿԱՀԻՆ):

ԶԵՅՆԵՊ.- (Զօրաւոր ապտակ մը կ'իշեցնէ) *Ա՛ն քեզի, ուրանմա՛զ: Շո՛ւտ սենեականիդ մտէք եւ վաղը առսոու ճէհէննէ՛ն եղէք այստեղէն:*

ՖԱԹՍԱ.- (Գինովին օճիքէն բռնելով ներս կը հրէ) *Նե՛րս մտիր, որ քու բերնիդ շափը ե՛ս տամ այսօր (կը մտնեն):*

ԶԵՅՆԵՊ, ՎԱՍԻԼ, ՕՍՍԱՆ

ԶԵՅՆԵՊ.- (Վասիլին) *Վաղը առսոու ականջէն կը բռնես՝ դուրս կը դնես, լմնցաւ զնաց: (Ճակատը կը շփէ) Գլխուս ցաւը հազի թէ քիչ մը մեղմացած էր... (Իր սենեակը կը մտնէ):*

ՎԱՍԻԼ.- *Օսմա՛ն, եկո՞ր քեզի աւել մը տամ, դուն հիւրանցը աւլէ՛, ես ալ խոհանցի գործերուս նայիմ (խոհանց կը մտնեն):*

ՏԵՍԻԼ 7

ՕՍՍԱՆ, ԶԻՆՈՒՈՐ, յԵՍՈՅ՝ ՎԱՍԻԼ

ՕՍՍԱՆ.- (Խոհանցէն դուրս կու զայ, աջ ու ձախ քիչ մը ավելէ յԵսոյ ծալ-լապատիկ կը նատի գետին) «Անօրի արջը չի կրնար պարել» կ'ըսէք լուսահոգի հայրս... (Իրեն հետ բերած փոքր ծրաբը կը բանայ եւ ախորժակով կը սկսի ուտել հաց, լոլիկ, սոխ եւ թուզ):

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Կը մտնէ) Կիմ այտը՛ն, հեմշեհրի:

ՕՍՍԱՆ.- Կիմ այտը՛ն, հրամմէ՛, էսկե՛ր էֆենտի:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Ուտելիքները ցանկութեամբ դիտելով) Ես ... քան եմ...

ՕՍՍԱՆ.- Հա՛, դո՞ւն ալ չէօմելեկցի ես:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Աւելի կը մօտենայ) Ես ազշեհիրցի եմ...

ՕՍՍԱՆ.- Չըսէ՞ս թէ Նասրէտսին Հօճային քաղաքէն ես (կը շարունակէ ուտել):

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Օսմանին քով կոկոզած կը նատի) Հօճան ազգականս կ'ըլլայ:

ՕՍՍԱՆ.- Իրա՞ն, ի՞նչդ կ'ըլլայ:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Մօրաքրոջ աղջկան տղուն բռնիկին դրացիին խնամին կ'ըլլայ:

ՕՍՍԱՆ.- Օ՛, մօտիկ ազգական էք եղեք:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Ուտելիքները աւելի մօտէն դիտելով) Կերած բոմաքեսներդ [լոլիկ] այստեղի՞ ապրանք են:

ՕՍՍԱՆ.- Չէօմելեկի:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Համո՞վ են:

ՕՍՍԱՆ.- Ոչխարի հետ չեմ փոխեր (կը խածնէ՝ զուրերը կզակէն հոսեցնելով):

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Սէկ հաստ կ'առնէ) *Սաշալլա՛հ...* Ամմա ապրանք է եղեր, համով (կը խածնէ) *ՀՇՄ...* Ասանկ համով քոմաքես կերած չեմ:

ՕՍՍԱՆ.- Չեօմելեկի բոլոր ապրանքներն ալ ասանկ համով կ'ըլլամ:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Լոլիկ մըն ալ կ'առնէ եւ կը սկսի ուտել) *Զինուորութիւնս լմնցնելէ յետոյ Չեօմելեկ պիտի երթամ:*

ՕՍՍԱՆ.- Էսկե՛ր էֆենտի...

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Ինձի էֆենտի մի՛ բսեր (կը շարունակէ ուտել):

ՕՍՍԱՆ.- Սանկ զաւար մը բերեմ ալ խմենք... (Յած ձայնով) Չեօմելեկի օդի է:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- *Տանիքը պահակութիւն պիտի ընեմ...*

ՕՍՍԱՆ.- Աւելի լաւ, պաղ չես առներ եւ աչքերդ աւելի հեռուն կը տեսնեն (խնհանց կ'երթայ):

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Սոխ մըն ալ կ'առնէ եւ մեծ ախորժակով կ'ուտէ): *Այս ի՛նչ համով սոխ է եղեր ...*

ՕՍՍԱՆ.- (Շիշ մը օդի կը բերէ) *Ա՛ռ, ասիկա օդի չէ, Չեմզէմ սույու [սրբազն ջուր] է:*

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Շիշը կը բանայ, կը հոտոտայ) *Օ՛յս, այս ի՛նչ անուշ հոտ ունի, Ալլա՛հ:*

ՕՍՍԱՆ.- Խմէ՛, խմէ՛, վե՛րջը խօսիր:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Քիչ մը կը խմէ) *Ալլա՛հ, Ալլա՛հ, ասանկ համով օդի խմած չեմ:*

ՕՍՍԱՆ.- Ես ամէն օր շիշ մը կը խմեմ այս օդիէն:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Նորէն կը խմէ եւ չոր քուզ մը կ'առնէ) *Ա՛յս ալ Չեօմելեկի ապրանք է: Այս ի՛նչ խոշոր քուզ է եղեր: Չեօմելեկի քուզերը ասանկ խոշո՞ր կ'ըլլամ:*

ՕՍՍԱՆ.- Ամէն մէկը ահա՛ այսչափ... (Երկու ափերով ցոյց կու տայ): *Եւ փերակի պէս մէջը լեցուն մեղր:*

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Կը խմէ եւ կ'ուտէ) *Այս Չեօմելեկը ո՞ր կողմը կ'իյնայ:*

ՕՍՍԱՆ.- Էֆենտի'մ, երեսդ լուսնին կողմը եթէ դարձնես՝ կոճակիդ կողմը կ'իյնայ:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Չըսէ՞ս մօտիկ է եղեր, բայց իմչպէ՞ս պիտի քալեմ, որ կոճակիս կողմը երթամ:

ՕՍՍԱՆ.- Ազշեհիրէն ճամքայ ելլելու ատեն իշուն վրայ բերս [հակառակ] կը նստիս, էշը բեզ շիտակ Չեօմելեկ կը տանի:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Զեր սունը գիտին ո՞ր կողմն է:

ՕՍՍԱՆ.- Մեր սունը...

ՎԱՍԻԼ.- *Մերհապա՛, աղա՛ պէյ, ամո՞ւշ ըլլայ...* (զինուորին գէնքը կ'առնէ եւ վեր կ'ելլէ):

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Ասիկա *n՞շ* է:

ՕՍՍԱՆ.- Չեօմելեկցի է:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Լաւ մարդ կ'երեւի կոր: Հա՛, շրսիր թէ ձեր տունը զիւղին ո՞ր կողմն է:

ՕՍՍԱՆ.- Էֆենտի՛ն, մեր տունը զիւղին...

ՎԱՍԻԼ.- (Կը վերադառնայ գենքին փամփուշտները պարպած եւ աննշմար կերպով տեղը կը դնէ ու խոհանոց կը մտնէ):

ՕՍՍԱՆ.- Ծիշդ մէջտեղը հասնելուղ պէս, քութի ծառին կապուած հաճի աղային էշը կը տեսնես....

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Մեւ էշը կը տեսնեմ, վերջը...

ՕՍՍԱՆ.- Կը հարցնես...

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Մեւ իշո՞ւն հարցնեմ:

ՕՍՍԱՆ.- Պրէ պապամ, եթէ չես ուզեր՝ հաճի աղային հարցո՞ւր:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Ի՞նչ հարցնեմ:

ՕՍՍԱՆ.- «Էլեկճի Կիլիկարին տունը ո՞ւր է» ըսէ, ցոյց կու տան քեզի:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Կիլիկարը ո՞վ է:

ՕՍՍԱՆ.- Մայրւ է:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Երիտասարդ է:

ՕՍՍԱՆ.- Հազիւ քասանինգ տարեկան, թոմպուլիկ կնիկ մըն է:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Ուրախ) Բ'ն... Վաղը չէ միւս օրը ամսականս առնելուս պէս շիտակ մօրդ քով կ'երբամ...

ՕՍՍԱՆ.- Նե՛րս մտիր, «Օսմա'նը ինծի դրկեց» ըսէ, կե՛ր, խմէ՛, պառկի՛ր....:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Դուն լաւ տղայ կ'երեւիս կոր: Ջեզի քան մը պիտի հարցնեմ:

ՕՍՍԱՆ.- Հարցո՞ւր:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Մօտենալով ականջին) Ջովդ քիշ մը քան... կը գտնուի՞....:

ՕՍՍԱՆ.- (Զարմացած) Բա՞ն... Ի՞նչ տեսակ քան:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Չհասկցա՞ր, սա միւսէն...

ՕՍՍԱՆ.- Նորէն չհասկցայ:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Գլուխ լեցնելիք խոտէն, քիշ մը մէշէլէնմիշ ըլլալ [հաճոյք առնել] կ'ուզեմ կոր...

ՕՍՍԱՆ.- (Քիշ մը բարձր ձայնով) Հաշի՞շ:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Զեռքովը Օսմանին բերանը կը գոցէ) Կամա'ց, կը լսեմ...

ՕՍՍԱՆ.- Մեր տունը մէկ թիթեղ լեցուն կայ, մայրս ուզածիդ շափ կու տայ քեզի (դուրսէն շտապ օգնութեան ինքնաշարժի ձայն կը լսուի):

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Կը սթափի) Ժամը քանի՞ն եղաւ:

ՕՍՍԱՆ.- (Պատէն կախուած ժամացոյցը մատնանշելով) Ահաւասիկ ժամացոյցը:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Ապուշ-ապուշ կը նայի) Ես ալ այս ժամացոյցներէն չեմ հասկնար:

ՕՍՍԱՆ.- Ես ալ կարդալ չեմ զիտեր:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Այս օքէլին տէրը ո՞վ է:

ՕՍՍԱՆ.- Պառկելիք տե՞ղ կ'ուզես:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Չէ', բարեկա'մ, «պահակութիւն պիտի ընեմ» չըսի՞:

ՕՍՍԱՆ.- Օք՞լը պաշտպանելու համար:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Խօսքը մէջերնիս, ճիշդ սա դիմացը խոշոր շէնք մը կայ եա...

ՕՍՍԱՆ.- Չեմ զիտեր, այդ կողմը շատ չեմ նայիր:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Բօրլամենքէ, բուրլամաքէ...

ՕՍՍԱՆ.- Հասկցա՛յ, հասկցայ, ես այդտեղը եթիմիսանէ [որբանց] կը կարծէի...:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Այդտեղ մեծ ժողով կայ եղեր:

ՕՍՍԱՆ.- Օքէճինե՞րը ժողով պիտի ընեն:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Չէ', պապամ, հէօրիմեթին [կառավարութեան] մեծերը, մենք ալ քանի մը հոգի տանիքներուն վրայէն պիտի հսկենք:

ՕՍՍԱՆ.- Հիմա հասկցայ... Իմ սենեակս վերն է:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Իրա՞՞: Այդ մէկը լաւ է եղեր, զոն արելին տակ չեմ կենար:

ՕՍՍԱՆ.- Պատիկ պատուհան մը կայ, զէնքիդ ծայրը այդ ծակէն դուրս կը հանես, դուն ալ կը նստիս քէֆիդ [հաճոյքիդ] կը նայիս:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Ուրախ) Վալլահի [Աստուած վկայ] աղուոր խելք է, բայց օդին լմնցաւ:

ՕՍՍԱՆ.- Հոգդ քող չըլլայ: (Բարձրաձայն) Վասի՛լ:

ՎԱՍԻԼ.- (Կը մտնէ) Ի՞նչ կ'ուզես, Օսմա'ն:

ՕՍՍԱՆ.- Էֆենտիին շիշ մը օդի՛ բեր:

ԶԻՆՈՒՈՐ.- Քիչ մը բումաքես եւ խըյար ալ բե՛ր:

ՎԱՍԻԼ.- Գլխուս վրայ, աղա՛ պէյ (դուրս կ'ելլէ):

ՕՍՍԱՆ.- Վալլահի ունինք քեզի պէս դապատայր [խիզախ] էսկերներ:

ՎԱՍԻԼ.- (Պահանջուածները կը բերէ) Ուրիշ հրաման մը ունի՞ք (ոսքի ձայներ կը լսուին: Վասիլը դուրս կ'ելլէ):

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Ականջ կու տայ) Կարծեմ այս եկողը մեր զավիթն է (օդին մեկդի կը դնէ, միւսներն ալ գրպանները կը լեցնէ): Ես պէտք է երրամ:

ՕՍՍԱՆ.- (Պատը կորնած զէնքը կ'առնէ) Ջալէ՛, որ տեղդ ցոյց տամ (վեր կ'ելլնէ):

ԶԵՅՆԵՊ, ՕՍՍԱՆ, յետոյ՝ ՎԱՍԻԼ

ԶԵՅՆԵՊ.- (Կը մտնէ ճակատը շփելով) Օսմա'ն:

ՕՍՍԱՆ.- (Վերէն իջնելով) Եկա՛յ, հանը՛մ էֆենտի (կը մօտենայ):

ԶԵՅՆԵՊ.- Մաքրեցի՞ր սենեակդ:

ՕՍՍԱՆ.- Մաքրեցի, հանը՛մ էֆենտի (վերէն ոսքի ձայներ կը լսուին):

ԶԵՅՆԵՊ.- Ո՞վ կայ տանիքը:

ՕՍՍԱՆ.- Էսկեր մը ելաւ: Պահակութիւն պիտի ընէ:

ԶԵՅՆԵՊ.- Այդ պահակութիւնը քող երթան իրենց կմիկներուն ընեն:

ՕՍՍԱՆ.- Աղաչեց-պաղատեցաւ, որ անօրի է եղեր...

ԶԵՅՆԵՊ.- Թուրքին էսկերը ե՞րը անօրի չէ եղած որ:

ՕՍՍԱՆ.- Քիչ մը քոմարես եւ բան... (ձեռքով վարունգ կը բացատրէ) տուինք:

ԶԵՅՆԵՊ.- Ժամը 10-ը ըլլալուն պէս, վարի երկարէ դուռը զոցէ՛: Այսօր քէֆս տեղը չէ: Ես պիտի պառկիմ:

ՕՍՍԱՆ.- Գլխո՞ւս վրայ, հանը՛մ էֆենտի:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Բարձրաձայն) Վասի՛լ:

ՎԱՍԻԼ.- (Կը մտնէ) Այո՛, հանը՛մ էֆենտի:

ԶԵՅՆԵՊ.- Դուն հեռաձայնին քով նստի՛ր, Օսմանն ալ պազար դրկէ՛, քող պէտք եղածները բերէ (իր սենեակը կ'ելլէ):

ՎԱՍԻԼ.- (Օսմանին դրամ կը փոխանցէ եւ ցած ձայնով պատուերներ կու տայ: Բարձր ձայնով) Հասկցա՞ր... Թարմ եւ լաւ տեսակէն քող ըլլան:

ՕՍՍԱՆ.- Հասկցա՞յ, հասկցա՞յ, դուն անհո՞գ եղիր (դուրս կ'ելլէ):

ՏԵՍԻԼ 8 ՋԵՄԱԼ, ԾԵՔԻՐ, ՎԱՍԻԼ

ՋԵՄԱԼ.- (Կը մտնէ գոռող եւ խորամանկ տեսքով եւ բոնազբուիկ քաղաքավարութեամբ) Կիւն այտը՛ն, աղա՛ պէյ...

ԾԵՔԻՐ.- (Հպարտօրէն եւ հեզնանքով) Կիւն այտը՛ն, կե՛նճ:

ՎԱՍԻԼ.- (Ոտքի կ'ելլէ) Կիւն այտը՛ն, իրամմեցէ՛ք պէյ էֆենտիներ:

ՋԵՄԱԼ.- Պայան [Տիկին] Զէյնէպը հոս չէ՞:

ՎԱՍԻԼ.- Այսօր քիչ մը անհանգիստ է:

ԾԵՔԻՐ.- Ուրեմն հոս չէ:

ՎԱՍԻԼ.- Հոս է, էֆենտին, բայց պառկած է: Հրաման մը ունի՞ք:

ՋԵՄԱԼ.- Զինքը տեսնել կ'ուզենք:

ՎԱՍԻԼ.- Հարցնեմ իրեն: Ներողութի՞ն, ո՞վ կ'ըլլաք:

ԾԵՔԻՐ.- Իսրանպուլէն եկած վաճառականներ:

ՎԱՍԻԼ.- Հրամմեցէ՛ք, նստեցէ՛ք... (ցոյց կու տայ հեռաձայնին մօտիկ գտնուող արողները եւ ինք Զէյնէպին քով կ'ելլէ: Պատուհաննեն կը տեսնուին իրենց խօսիլը, Զէյնէպին հագուստ փոխելը, եւայլն):

ՋԵՄԱԼ, ԾԵՔԻՐ

ՋԵՄԱԼ.- (Գրասեղանին վրայէն պանդոկին տոմարը կ'առնէ անմիջապէս եւ կը սկսի ուշի-ուշով քննել անուանացանկերը):

ԾԵՔԻՐ.- Մէկը չկա՞յ:

ՋԵՄԱԼ.- (Յուսախար) Զկա՞յ, էֆենտին, չկա՞յ...

ԾԵՔԻՐ.- (Զղային) Կարսի մէջ չկան, Իսրանպուլի մէջ չկան, Անզարայի մէջ չկան. արդեօր ո՞ր ծակը մտան այս սրիկաները...

ՋԵՄԱԼ.- Էֆենտին, այսպիսիները ասանկ յայտնի տեղեր չեն ապաստանիր, սանկ քէօշէ պուճախ [հեռաւոր անկին] խեղճուկ օքէլներու մէջ, մէյխաներու, տուներու մէջ... (Ոտքի ձայներ կը լսուին, տոմարը տեղը կը դնէ):

ՏԵՍԻԼ 9

ԶԵՅՆԵՊ, ՔԵՄԱԼ, ԾԵՔԻՐ, ՎԱՍԻԼ

ԶԵՅՆԵՊ.- (Վերէն կ'իջնէ հազուստի փոխարէն շլացուցիչ վերմազգեստ մը հազուած):

ՔԵՄԱԼ, ԾԵՔԻՐ.- (Հիացած, զապանակէ մղուածի պէս ոտքի կ'ելլեն):

ԶԵՅՆԵՊ.- (Կը ձեռնուի) Բարի էք եկեր, պէ՛յ էֆենտիմեր, խնդրեմ՝ նստեցէ՛ք (կը նստի համարձակ ձեւով, ոտքը ոտքի վրայ):

ՔԵՄԱԼ.- (Ոտքի, ձեռքը կ'երկարէ): Երլտըրը [Ամարոպ] Քեմալ, իսրանպուլցի աղամանդի վաճառական:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Առանց տեղէն ելլելու) Ուրախ եմ ծանօթանալու:

ԾԵՔԻՐ.- (Նոյնակս ոտքի, ձեռքը կ'երկարէ) Ծիմշէք [Կայծակ] Ծէքիր, իսրանպուլցի մետարսի եւ բամպակի վաճառական:

ԶԵՅՆԵՊ.- Ուրախ եմ: Յոզմած կ'երեւիք, մէյմէկ սուրճ կ'առնէք, այնակս չէ՞:

ԾԵՔԻՐ ՔԵՄԱԼԻՆ.- Սո՞րճ առնենք, թէ՞ ...

ՔԵՄԱԼ.- Հիմա մէյմէկ սուրճ առնենք:

ԶԵՅՆԵՊ.- Վասի՛լ, մեզի սո՞րճ թէք:

ՎԱՍԻԼ.- (Խոհանոց կը մտնէ):

ԶԵՅՆԵՊ.- Առաջին անգա՞մն է, որ Անգարա կու զար:

ՔԵՄԱԼ.- Ես քանի մը անգամ եկած եմ, սակայն հոս զիշերելու առիթ չեմ ունեցած:

ԶԵՅՆԵՊ.- Անգարայի զիշերները սքանչելի են:

ՔԵՄԱԼ.- Պաշտօնեաներէս մէկը, որ յաճախ հոս կու զայ եղեր, թէլաղրեց իմծի, որ ես ալ... (Զեյնէպին աչքերուն մէջ կը նայի):

ԶԵՅՆԵՊ.- Կրնայ ըլլալ, շատեր կու զան մեր քով:

ՔԵՄԱԼ.- Եւ միշտ ձեր գովասանքը կ'ընէք:

ԶԵՅՆԵՊ.- Ո՞վ է եղեր այդ ազնիւ...

ՔԵՄԱԼ.- Ծէլալ Հասան Տէմիրօղլու:

ԶԵՅՆԵՊ.- Ծէլալ Հասա՞ն... Ծէլա՛լ, Ծէլա՞լ...

ՔԵՄԱԼ.- Բարձրահասակ, էսմերի վրայ [թխագոյն] գեղեցիկ երիտասարդ մըն է:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Կը մտածէ) Չե՛մ յիշեր, այդ անունով մէկը չեմ յիշեր:

ՔԵՄԱԼ.- Կարեւոր չէ, օր մը միասին կու զանք:

ԶԵՅՆԵՊ.- Իսկ դո՞ք, Ծէքի՛ր էֆենտի:

ԾԵՔԻՐ.- Ես յաճախ կու զամ Անգարա, բայց այս անգամ քրոջս տղուն թէլաղրութեամբ՝ հոս եկայ:

ՎԱՍԻԼ.- (Սուրճ կը բերէ եւ սեղանը կարգաւորելու պատրուակով կը տնտնայ):

ԶԵՅՆԵՊ.- Անո՞ւնը:

ԾԵՔԻՐ.- Էվրեն Ալի Ալբունօղլու:

ԶԵՅՆԵՊ.- Ասոնք վերջին անգամ ե՞րբ եկած են հոս:

ԸԵՔԻՐ.- Հ'մ... Մօտ շարաթ մը առաջ:

ՎԱՍԻԼ.- (Կը վերադառնայ խոհանոց):

ՋԵՍՈՒԼ.- Այո՛, այո՛, մօտ շարաթ մը առաջ:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Տոմարը կը բանայ, կը փնտոէ եւ գլուխը օրօրելով) Այդ անուն-ները չկան այստեղ:

ՋԵՍՈՒԼ.- Ինչ որ է, թերեւս չէք արձանագրած:

ԶԵՅՆԵՊ.- Անկարելի է, յաճախորդ, պաշտօնեայ, զործաւոր, ով որ հնու մտնէ, անունը, հասցէն կը գրուին եւ անմիջապէս ապահովութեան մարմիներուն կը յանձնուին:

ԸԵՔԻՐ.- Թերեւս քաղաքին աննշան մէկ թաղին մէջ ուրիշ Զէյնէաւ մը կայ:

ՋԵՍՈՒԼ.- (Բռնազբուիկ ժախտով) Ուրեմն մենք աւելի քախտաւոր ենք եղեք, որ հնու եկանք, հա՛, հա՛, հա՛, հա՛...

ԶԵՅՆԵՊ.- Ուրեմն դուք հնու զիշերելու նպատակո՞վ եկաք:

ԸԵՔԻՐ.- (Ջննելով) Եթէ այդ պատիւը շնորհէք մեզի:

ԶԵՅՆԵՊ.- Կը ցալիմ բաելու, որ պարապ անկողին չմնաց այսօր:

ՋԵՍՈՒԼ.- Բայց վստահ եղէք, որ շատ զոհ պիտի մնաք մեր քարեկամութենէն:

ԸԵՔԻՐ.- Եւ ինչո՞ւ չէ՝ պիտի վարձատրուիք պէտք եղածէն աւելիով...

ԶԵՅՆԵՊ.- Կը հասկնամ, կը հասկնամ, բայց...

ԸԵՔԻՐ.- Բայց-մայց չկայ, եթէ պէտք ըլլայ՝ հո՛ս զետինը կը պառկինք:

ՋԵՍՈՒԼ.- Հիմա չ'արժեր այդ մասին մտածել: Մինչեւ իրիկուն Աստուած ողոր-մած է (զրպանէն տրցակ մը տոլար կը հանէ հանդարս կերպով):

ԶԵՅՆԵՊ.- (Տոլարները նկատելով) Հ'մ... այո՛, կրնայ ըլլալ, որ յանկարծ երկու անկողին պարպուիի...

ՋԵՍՈՒԼ.- Հիմա քոյլ կու տա՞ր, որ ձեր զործաւորը քանի մը շիշ ուիսքի բերէ մեզի համար:

ԸԵՔԻՐ.- Օ՛, աղէկ միտքս ձգեցիր... (զրպանէն տրցակ մը տոլար կը հանէ) Ես ալ ամերիկեան սիկարէք կ'ուզեն (տոլարները սեղանին վրայ կը տարածեն):

ԶԵՅՆԵՊ.- (Ուրախութիւնը զապելով) Խնդրեմ՝ վերցուցէ՛ք այդ տոլարները, ձեր բոլոր ուզածները կը գտնուին հնու:

ՋԵՍՈՒԼ.- Անկարելի է... Ուրեմն, այս տոլարներուն տեղը ահաւասիկ հնու է (զզրոցին մէջ կը սահեցնէ):

ԶԵՅՆԵՊ.- Օ՛, այսպիսով զիս պարտաւորութեան տակ կը քողուր...

ԸԵՔԻՐ.- Մեզի շնորհուած այս վայելքին համար, մենք պարտական պիտի մնանք ձեզի:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Դէպի դուրս) Վասի՛լ:

ՎԱՍԻԼ.- (Ներս կու գայ) Այո՛, հանը՛մ էֆենտի:

ԶԵՅՆԵՊ.- Մեզի շիշ մը ուիսքի բե՛ր:

ՎԱՍԻԼ.- Անմիջապէ՛ս, հանը՛մ (դուրս կ'ելլէ):

ԶԵՅՆԵՊ.- (Ծփացած նազանքով): Երէկ զիշեր մինչեւ լոյս չկրցայ քնանալ...

ՋԵՍՈՒԼ.- (Կեղծ հետաքրքրութեամբ) Անհանգի՞ստ էիք, հանը՛մ:

ԶԵՅՆԵՊ.- Թանկե՞ր, զէնքե՞ր, զինուրներ մինչեւ առսու աղմկեցին...

ՎԱՍԻԼ.- (Շիշ մը ուխրի եւ գաւաքներ կը բերէ): Ուրիշ հրաման մը ունի՞ն էֆենտիմերը:

ԸԷՋԻՐ.- Եթէ հանրմը արտօնէ՝ թիշ մըն ալ պտուղ պիտի ուզէի (գրպանէն դարձեալ տոլարներ կը հանէ եւ սեղանին վրայ կը դնէ):

ԶԵՅՆԵՊ.- (Անկեղծութիւն ձեւացնելով) Կ'աղաշեմ, Ըէրի՛ էֆենտի, ձգեցէ՛ք որ պատիկ ծառայութիւն մըն ալ իմ կողմէս ըլլայ:

ԸԷՋԻՐ.- Ես ալ կ'աղաշեմ, որ մեր բարեկամութիւնը յարատեւ ըլլայ:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Բարձրաձայն) Վասի՛լ (մինչ այդ՝ տոլարները զզրոցին մէջ կը սահեցնէ):

ՎԱՍԻԼ.- (Ներս կու գայ) Հրամայեցէ՛ք, հանը՛մ էֆենտի:

ԶԵՅՆԵՊ.- Օսմանը հն'ս դրկէ:

ՎԱՍԻԼ.- Օսմանը պազար դրկեցինք, հանը՛մ էֆենտի....:

ՏԵՍԻԼ 10 Նոյնը եւ ՕՍՍԱՆ

ՕՍՍԱՆ.- (Այս պահուն կը մտնէ կողով մը թեւը անցուցած): Այսօր պազարը ահազին չէօմելեկցիներ եկած, զործ կը փնտռէին (աչքին տակէն կը նայի եւ կը ճանճնայ Քեմալն ու Ըէրիրը): Զիս տեսնելուն պէս վիզիս փարքուեցան....:

ԶԵՅՆԵՊ.- Բերի՛ր ուզածներս:

ՕՍՍԱՆ.- Բերի, հանը՛մս, բերի, ահաւասի՛կ... (մէկ-մէկ ցոյց կու տայ): Թումա-թես, պատրճան [սմբուկ], խոյար...

ՔՈԼՈՐԾ.- Հա՛, հա՛, հա՛, հա՛...

ԶԵՅՆԵՊ.- Լա՛, լա՛, այդ սեփերը [սակառը] նե՛րս տար եւ հն'ս եկուր (Օսմա-նը դուրս կ'ելլէ):

ՔԵՄԱԼ.- Ո՞ր լեռնէն իջած է այս մարդք:

ԶԵՅՆԵՊ.- Չէօմելեկի լեռներէն:

ՔԵՄԱԼ.- Ուրիշ մէկը չգտա՞ք աշխատցնելիք:

ԶԵՅՆԵՊ.- Էֆենտի՛մ, երիտասարդ շմաց: Գերմանիա կ'երթան՝ դրամ շա-հելու, զինուորութենէն փախելու... Յետոյ, Եւրոպան ուրիշ է, աչքերնին կը բացուի...

ԸԷՋԻՐ.- Իրաւունք ունի հանրմը, շատերն ալ օտար աղջիկներու հետ կ'ամուսնանան եւ չեն վերադառնար:

ՕՍՍԱՆ.- (Կը մտնէ) Եկայ, հանը՛մ էֆենտի:

ԶԵՅՆԵՊ.- Վարք ճիշդ մեր դռան քով քոփալ մէյզաճը [կադ պտղավաճառ] մը կայ...

ՕՍՍԱՆ.- Խանութը զոց է, հանը՛մ:

ԶԵՅՆԵՊ.- Քովի փողոցը մտի՛ր, ետեւը զաղտնի դուռ մը ունի:

ՕՍՍԱՆ.- Հասկցայ, հասկցայ, ի՞նչ ըսեմ:

ԶԵՅՆԵՊ.- Զէյնէպ հանրմը ուխրիի համար...

ՕՍՍԱՆ.- Որո՞ւ համար:

ԶԵՅՆԵՊ.- Հա՛, հա՛, ուիսրի, ուիսրի (շիշը ցոյց կու տայ): Ասոր անունը ուիսրի է:

ՕՍՍԱՆ.- Հասկցայ, վուիսրի:

ԶԵՅՆԵՊ.- Այո՛, «Ուիսրիի համար մէյվա [պտուղ] կ'ուզէ կոր» բաէ՛:

ՕՍՍԱՆ.- (Ելեկու ատեն) Վուիսրի...

ԶԵՅՆԵՊ.- Թեզգէ՛ [թարմ] քող ըլլան եւ քանի մը տեսակ քող տայ:

ՕՍՍԱՆ.- Շա՛տ աղէկ (դուրս կ'ելլէ): Վուիսրի...

ԶԵՅՆԵՊ.- Տգէտ է, քայց լաւ տղայ է:

ԸԵՔԻՐ.- Կ'երեւի նոր եկած է զիւղէն:

ԶԵՅՆԵՊ.- Չեմելեկէն մինչեւ հոս քալելով եկած է՝ աշխատելու համար:

ԸԵՔԻՐ.- Էօ՛ֆ, հարիւր քիլոմետր ճամրայ է:

ԶԵՄԱՆ.- Ծրմենտրֆերի [շոգեկառքի] զիծ չկա՞յ այդ կողմը:

ԸԵՔԻՐ.- Էշով կամ զաթըրի արապայով [ջորիի կառք] կը ճամբորդեն:

ԶԵՄԱՆ.- Չըսէ՞ս, թէ էշն ու զիւղացին, եթէ առտուն ճամրայ ելեն, իրիկունը հազիւ կը հասնին (կը խնդան):

ԸԵՔԻՐ.- Գիւղացին իրիկունը կը հասնի, իսկ էշը՝ յաջորդ առաւօսուն: Հա՛, հա՛, հա՛, հա՛...

ՕՍՍԱՆ.- (Կը մտնէ քանի մը տոպրակ զրկած) Փողոցը կեցող էսկերմերը մէյ-մէկ ավունձ [ափ] առին պտուղներուն վրայէն:

ԶԵՅՆԵՊ.- Վնաս չունի, վնաս չունի:

ՕՍՍԱՆ.- (Տնարակները սեղանին վրայ կը դնէ) Իշտէ [Ահա'] ասոնք տուաւ:

ԲՈԼՈՐԸ.- (Կը խնդան) Հա՛, հա՛, հա՛, հա՛...

ԶԵՅՆԵՊ.- Նե՛րս տար, օղլո՛ւմ, Վասիլին տո՞ր որ լուայ, պնակներու մէջ դնէ:

ՕՍՍԱՆ.- Լուալ չ'ուզեր, հանը՛մ էֆենտի, տե՛ս ինչպէս մաքոր են:

ԶԵՅՆԵՊ.- Դուն նե՛րս տար եւ Վասիլին տո՞ր:

ՕՍՍԱՆ.- (Պտուղները խոհանոց կը տանի):

ԶԵՅՆԵՊ.- Խե՛ղա... Իրենց զիւղին մէջ շաքարը անզամ մը կը լուացուին եղեր:

ԸԵՔԻՐ.- Եւ պետութեան ամենահաւատարիմ ու անվնաս տարրերն են ասոնք, որոնք Աստուծոյ տուած ջուրէն անզամ զրկուած են:

ԶԵՄԱՆ.- Բայց, երբեմն ալ ճիշդ այսպիսիներն են, որ պետութիւն մը կը քանդեն:

ՎԱՍԻԼ.- (Պտուղները կը բերէ, սեղանին վրայ կը շարէ եւ դուրս կ'ելլէ):

ԸԵՔԻՐ.- (Արդէն հարբած) Խմե՛նք մեր այսօրուայ քարեկամութեան կենացը (զաւարները իրարու քախելով՝ կը խմեն):

ԶԵՄԱՆ.- Խմե՛նք, բայց զիշերուան մասին ալ մտածենք...

ԸԵՔԻՐ.- Ես ըսի արդէն, որ հոս զետինը պառկելու ալ յօժար եմ:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Գինովցած) Բայց դուք այդքան աժան չեք Զէյնէայ հանըմին համար:

ՔԵՍԱԼ եւ **ԾԵՔԻՐ.**- Եաշասը՛ն [Կեցցէ] Զէյնէպ հանըմ: (Երգ) Զէյնէպիմ,
Զէյնէպիմ, լա', լա', լա', լա', լա'...

ԾԵՔԻՐ.- (Չայներիզ մը կու տայ Զէյնէպին) Կարելի՞ է այս միւզիքը քիչ մը
մտիկ ընել:

ԶԷՅՆԵՊ.- (Չայներիզը ափին մէջ դարձնելով) Կը ներես որ քիչ մը ցած պի-
տի նուազեմ, որպէսզի յաճախորդներս չխանգարուին (մեքենային մէջ կը
գետեղէ: Արեւելեան «քազսիմ» լալկան եղանակ մը կը լսուի, կը յուզուին,
գլուխնին կ'օրօրեն):

ՔԵՍԱԼ.- (Պոռթկալով) *Ալա՛հ, Ալա՛հ... Խմե՛նք:* Մեռնիլ կայ այս աշխարհին
մէջ (կը խմեն):

ՕՍԱՎՆ եւ ՎԱՍԻԼ.- (Յաճախ խոհանոցին աննկատ կերպով կը նային ու
կ'անհետանան):

ԾԵՔԻՐ.- Քանի որ մեռնիլ կայ, ուրեմն այս զիշեր անպայման հոս պառկիլ
կայ... (բոլորը կը խնդան):

ԶԷՅՆԵՊ.- (Գինովցած) *Մեննեալիս մէջ երկու անկողին կայ:*

ՔԵՍԱԼ եւ ԾԵՔԻՐ.- (Խանդավառ) *Հէյ, կեցցէ՛ կիւզել [գեղեցկուիի]* Զէյնէպը:

ԶԷՅՆԵՊ.- Զեզմէ մէկը կրնամ ընդունիլ, բայց...

ՔԵՍԱԼ.- (Անհամբեր) *Բայց ո՞վ պիտի ըլլայ այդ բախտաւորը:*

ԶԷՅՆԵՊ.- (Գզրոցէն արծաք դրամ մը կը հանէ եւ օդին մէջ կը թոցնէ, յետոյ
յափշտակելով՝ սեղանին վրայ կը դնէ ու ափովը կը զոցէ): *Հիմա ըսէ՛ք նայիմ,*

Եազը՝ [գիր] մը, քուղա [պետութեան զինանշան] մը:

ԶԵՍԱԼ. - Թուղրա...

ԸԷՔԻՐ. - Եազը...

ԶԵՅՆԵՊ. - (Ավը կամաց-կամաց կը սահեցնէ դրամին վրայէն: Շեքիր եւ Քեմալ, գլուխնին ծոած, հեւ ի հեւ կը սպասեն արդիւնքը):

ԸԷՔԻՐ. - (Յանկարծ) Հէյ, Եազը է, Եազը... (կը ծափահարէ):

ՏԵՍԻԼ 11

Նոյնը, ՈՈՒԶԱՆՆԱ, ԳԻՆՈՎԸ ԵՎ ՖԱԹՄԱ

ՈՈՒԶԱՆՆԱ. - (Կը մտնէ բեռնաւորուած քանի մը փոքր ծրաբներով)

Պօնձիօրնէ, կօն այտըն հեփսիսի [քարեւ բոլորիդ]:

ԶԵՍԱԼ ԵՎ ԸԷՔԻՐ. - (Հիացած՝ գոեհիկ ցանկութեամբ կը դիտեն):

ԶԵՅՆԵՊ. - Կիւն այտըն՝, սինիօրիքա'...

ՈՈՒԶԱՆՆԱ. - Կրացիս, սինիօրիքա' Զայնէպ (իր սենեակը կ'ելլէ):

ԶԵՍԱԼ. - (Ազշած ետեւէն նայելով) Հէյ, Ալլահը, ամրող մարիֆեքդ [շնորհրդ] օտարներուն վրա՝ քափեցիր:

ԶԵՅՆԵՊ. - (Ատելութեամբ եւ նախանձախառն) Ահաւասիկ քուրքը...

ԶԵՍԱԼ. - (Սթափելով) Ինչպէ՞ս:

ԶԵՅՆԵՊ. - (Խիստ) Օտարին առջեւ քծնող:

ԶԵՍԱԼ. - (Անճրկած) Խնդրեմ՝ չկարծես, որ ես ըսել ուզեցի, թէ...

ԶԵՅՆԵՊ. - (Զղային) Պօշ վեր [պարապ խօսք]... (Դէպի խոհանոց դառնալով) Վասիլ:

ՎԱՍԻԼ. - (Կը մտնէ) Այո՛, հանը՛մ:

ԶԵՅՆԵՊ. - Սենիօրիքային նախաճաշը դրկէ՛:

ՎԱՍԻԼ. - Անմիջապէ՛ս հանը՛մ (դուրս կ'ելլէ):

ԶԵՍԱԼ. - Առանձի՞ն է այս սինիօրիքան:

ԶԵՅՆԵՊ. - (Չոր) Վաղը Եալովա [առողջարանային քաղաք մը թուրքիոյ մէջ] պիտի երթայ:

ԸԷՔԻՐ. - Եալովա՝, ի՞նչ ընելու:

ԶԵՅՆԵՊ. - (Զղային) Հիւանդ է, ջիղերու տկարութիւն ունի:

ԶԵՍԱԼ. - (Կը խմէ եւ՝ ինքզինքը արդարացնելու մտօք) Ամօթ եղաւ, սեղան շիրայիրեցինք:

ՕՍՍԱՆ. - (Կը մտնէ անճարակ քալուածքով, ձեռքին՝ ափսէ մը: Բոլորը կը խնդան):

ԶԵՅՆԵՊ. - Ափսէին մի՛ նայիր, դիմա'ցդ նայիր որ չշուարիս:

ՕՍՍԱՆ. - Վաղը առտու կանուխ կ'ելլեմ եւ մինակս փորձ կ'ընեմ, որ սորվիմ:

ԲՈԼՈՐԸ. - Հա՛, հա՛, հա՛, հա՛....:

ԶԵՍԱԼ. - Սինիօրիքային ըսէ՛ քող սեղան հրամմէ:

ՕՍՍԱՆ. - (Վեր կ'ելլէ: Պատուհանէն կը տեսնուի, որ հետաքրքրական խօսակցութիւն մը տեղի կ'ունենայ անոր եւ Ռուզաննային միջեւ):

ԸԵՔԻՐ.- (Զեյնէպին տրամադրութիւնը բարելաւելու մտօք՝ ձայներիզով արեւելեան պարեղանակ մը կը նուագէ, ականջին բաներ մը կ'ըսէ, լործուկ կատակներ կը փորձէ ու կը սկսի ծափել) *Տէ՛ նայինք, խարրիս համար:* Զէ՞որ այս զիշեր մէկ սենեակի մէջ պիտի անցընենք, *հա՛, հա՛, հա՛, հա՛...*

ԶԵՅՆԵՊ.- Հիմա քէֆս տեղը չէ, քիչ մը վերջը՝ թերեւս...

ՕՍՍԱՆ.- (Կը վերադառնայ՝ թեւին վրայ կանացի հագուստներ եւ փոքր ծրար մը):

ԶԵՅՆԵՊ.- Ասոնք լուացուելի՞ք են, *Օսմա՛ն:*

ՕՍՍԱՆ.- (Ուրախ) *Սինթաեօրան ինձի պախշիշ [ձեռաձիր] տուաւ:*

ՔԵՄԱԼ.- Ասոնք դո՞ւն պիտի հազմիս:

ՕՍՍԱՆ.- Երբ որ ամուսնանամ՝ կնոջս պիտի հազցնեմ:

ԲՈԼՈՐԸ.- *Հա՛, հա՛, հա՛, հա՛....:*

ՔԵՄԱԼ.- Ըսի՞ր իրեն, որ հնու հրամմէ:

ՕՍՍԱՆ.- Հիմա պիտի զայ, *հագուստները կը փոխէ կոր (խոհանոց կը մտնէ):*

ԸԵՔԻՐ.- (Քեմալին) *Ե՛լ, օգնէ՛, որ շուտ փոխէ, հա՛, հա՛, հա՛, հա՛...*

ՎԱՍԻԼ.- (Կը մտնէ) *Հանը՛ն, ես մսագործին կ'երթամ:*

ԶԵՅՆԵՊ.- Շո՛ւտ եկուր, *Վասիլ:*

ՎԱՍԻԼ.- Հիմա կու զամ (դուրս կ'ելլէ):

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- (Վերը պատուհանին մօս կեցած, Օսմանին տուած նկարը կը դիտէ):

ՔԵՄԱԼ.- (Լոլիկցած, դէպի վեր՝ բարձրածայն): *Սինիօրիքա՛, եքէ օգնականի պէտք ունիք՝ պատրաստ եմ, հա՛, հա՛, հա՛, հա՛...*

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- (Կ'իջնէ հանդարտորէն եւ հպարտորէն կը մօտենայ սեղանին) *Աֆիեր օլսուն [քարի ախորժակ]* (կը խնդայ):

ՔԵՄԱԼ եւ ԸԵՔԻՐ.- (Ոտքի կ'ելլեն եւ տեղ ցոյց կու տան) *Պույուրունուզ [Հրամմեցէ՛ք] սինիօրիքա հանըմ...*

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- Կրացիա, կրացիա (կը նստի, յեսոյ՝ Քեմալին) *Սինիօ՛ր...*

ՔԵՄԱԼ.- (Քծնելով) *Քեմալ:*

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- (Կը կրկնէ) *Քեմալ:* (Ծէքիրին) *Սինիօ՛ր...*

ԸԵՔԻՐ.- (Ոտքի եւ խոնարհելով) *Ծէքիր էֆենտի:*

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- *Քեմալ, Ծէքիր էֆենտի, հա՛, հա՛, հա՛, հա՛...*

ՔԵՄԱԼ.- (Ուուզաննային զաւարը կը լեցնէ եւ խօսքը Զեյնէպին կ'ուղղէ) *Սինիօրիքան բրբերէն բնաւ չի՞ հասկնար:*

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- *Հինգ անգամ է Թուրքիա կու զամ:*

ՔԵՄԱԼ.- (Ուրախ) *O՛, ըսել է, թէ Թուրքիան շատ սիրած էք:*

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- *Թուրքիան ալ սիրեցի, քուրքերն ալ:*

ԸԵՔԻՐ.- *Եաշասը՛ն... Սինիօրիքայի՛ն կենացը* (կը խմեն):

ՎԱՍԻԼ.- (Կը մտնէ փոքր ծրարով մը) *Պօմճիօրնէ սինիօրիքա, ձեզի համար աղուոր պիտիքէք [կարմիր, տափակցուած միս] բերի:*

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- Կրացիա, թէքէշիր [թէշէքիր՝ շնորհակալութիւն] *Էֆենտիս:*

ԲՈԼՈՐԸ.- Հա', հա', հա', հա'...

ՎԱՍԻԼ.- Անուշեղէնի տուփերն ալ երէկ իրիկուն իրենց տէրերուն բաժնեցի:

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- Կրացիա, պախշիշդ վաղը առտու կու տամ:

ՋԵՍԱԼ.- Սպասէ՛ Վասի՛լ: (Գրպանէն դրամ հանելու ատեն գաղտնի ոստիկանի տոմսը կ'իյնայ սեղանին վրայ: Չանի մը տողար կ'երկարէ Վասիլին) *Ա'ն պախշիշդ:*

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- *O'*, խնդրեմ Քեմալ էֆենտի, չեմ ընդունիր:

ՋԵՍԱԼ.- (Վասիլին՝ խիստ) *Ա'ն կ'ըսեմ քեզի:*

ՎԱՍԻԼ.- (Կ'առնէ) *Շնորհակալ եմ, էֆենտի* (խնհանոց կ'երթայ):

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- Ամօ՛թ ըրիք, Քեմալ էֆենտի:

ՋԵՍԱԼ.- *Sոլարը քու բապուճիդ պէս է, սինիօրիքա'*, մեզի շա՛տ կու զայ (սեղանին վրայ կը տարածէ): *Վերցուցէ՛ք որքան որ պէտք ունիր:*

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- *Շնորհակալ եմ, դրամի պէտք չունիմ* (գաղտնի ոստիկանի տոմսը նկատի կ'առնէ եւ կեղծ հիացումով կը սկսի դիտել):

ՋԵՍԱԼ.- (Անյարմարութիւն կը զգայ եւ նրօրէն ձեռքը կ'երկարէ՝ տոմսը առնելու համար) *Շատ ձախաւեր նկար մըն է, այնպէս չէ*:

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- (Տոնսը ամուր բռնած) *Ընդհակառակը շատ ճենթլմէն ելած էք: O'*, կիզի քոլիս [գաղտնի ոստիկան] ... այսինքն մարդու որտորդ, *հա', հա', հա', հա'...*

ՋԵՍԱԼ.- (Անձրկած) *Ատիկա ժամանակին էք* (տոմսը կ'առնէ):

ԶԵՅՆԵՊ.- Հիմա ալ կիւվէրչինի [աղաւնի] որտորդ է, բայց սինիօրիքային կապար հասցնելը քիչ մը դժուար է, *հա', հա', հա', հա'...*

ՋԵՍԱԼ.- Վանդակին մէջ եղող բռչունին կապար չենք կրակեր:

ԾԵՔԻՐ.- *Մենք բռչունները կերակրելո՞վ կ'որսանք, հա', հա', հա', հա'...*

ՋԵՍԱԼ.- (Ուուզաննային գաւաթը կը լեցնէ) *Ես կը սիրեմ վայելըը, կեանքը, քանի որ անցնող ժամերն ու վայրկեանները անվերադարձ են: Խմենք եւ ուրախանանք, ո՞վ զիտէ, թէ վաղուան օրը ի՞նչ պիտի քերէ մեզի...* (Գաւաթը կ'երկարէ Ուուզաննային) *Սինիօրիքա*²:

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- *O'h, երանի՛ք կարենայի խմել:*

ՋԵՍԱԼ.- (Զարմացած) *Ի՞նչ կ'ըսէք, սինիօրիքա':*

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- Ձիղերուս համար դեղ առած են: *Բայց սպասեցէ՛ք, այսօր ե՛ս պէտք է հիրասիրեմ ձեզ, քանի որ վաղը առտու Եալովա պիտի մեկնիմ:* (Բարձրաձայն) *Վասի՛լ:*

ՎԱՍԻԼ.- (Կը մտնէ) *Այո՛, սինիօրիքա':*

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- *Մեղանիս վրայ երեք շիշ իտալական զինի կայ, hn'u քեր հաճիս:*

ՋԵՍԱԼ.- (Գաւաթը վերցնելով) *Ուրեմն՝ կենա'ցդ:* Յոյս ունիմ, որ Եալովայի մէջ կը տեսնուինք (կը խմէ):

ԾԵՔԻՐ.- (Կատարելապէս զինովցած) *Թուրքիան եւ բուրքերը սիրող գեղեցիկ սինիօրիքային կենացը* (կը խմէ):

ՎԱՍԻԼ.- (Ծիշերը կը բերէ եւ սեղանին վրայ կը դնէ):

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- *Մեզի մաքուր գաւաթներ ալ որկէ', Վասիլ'!*

ՎԱՍԻԼ.- (Խոհանոց կ'երթա):

ՔԵՍԱԼ.- (Ծիշերէն մէկը կ'առնէ եւ բարձրածայն կը կարդայ վրայի պիտակը) *Քամրարի Իբալիանօ:*

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- *Ասիկա խոալական լաւագոյն խմիչքներէն մէկն է, մանաւանդ ճաշէ առաջ: Այսորժակ կը բանայ:*

ՕՍՄԱՆ.- (Ափսէի մը վրայ գաւաթներ կը բերէ եւ կողմնակի սեղանի մը վրայ կը դնէ) *Գաւաթները բերի, հանը'ն էֆենտի:*

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- *Գաւաթները լեցո՞ւր եւ սեղա'ն բեր:*

ՕՍՄԱՆ.- (Արագ եւ աննկատ կերպով գաւաթ մը կը լեցնէ, յետոյ շիշին մէջ փոքր սրուակի մը բովանդակութիւնը կը պարպէ ու կը լեցնէ մնացեալ գաւաթները):

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- *Ի՞նչ կ'ընես, Օսմա'ն, դեռ չի...*

ՕՍՄԱՆ.- *Լեցուցի, հանը'ն էֆենտի, լեցուցի, հրամմեցէ'ք (գաւաթները սեղանին վրայ կը շարէ, բայց Ռուզաննային գաւաթը կ'անջատէ միւսներէն): Անո՞շ ըլլայ (խոհանոց կ'երթայ):*

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- (Բաղադրուած գաւաթներէն մէկը վերցնելով) *Ջեմա'լ էֆենտի, կարծեմ պիտի չմերժէր այս գաւաթը...*

ՔԵՍԱԼ.- *Ի՞նչ կ'ըսէք, սինիօրիքա', ինչպէ՞ս կրնամ մերժել այս նազիկ ձեռքերով հրամցուած գաւաթը (կ'առնէ եւ համրուրելով Ռուզաննային ձեռքը, գաւաթը իր առջեւ կը դնէ):*

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- (Նոյնպէս Շէքիրին) *Իսկ դո՞ւք, Շէքի'ր էֆենտի:*

ՇԷՔԻՐ.- *Ե՞ս, ես մէջինը կը խմեմ, գաւաթն ալ վրայէն մէզէ [աղանդեր] կ'ընեմ:*

ԲՈԼՈՐԸ.- *Հա', հա', հա', հա'...*

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- (Գաւաթ մըն ալ Ջէյնէպին) *Ջէյնէպ հանըմ, շատ շնորհակալ ենք ձեր ազնիւ վերաբերումին եւ հիւրասիրութեան համար:*

ԶԵՅՆԵՊ.- (Գաւաթը կ'առնէ) *Շնորհակալ եմ, սինիօրիքա': Կը յուսամ որ Եալովայէն վերադարձին դարձեալ հոս կը հանդիպիք:*

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- (Գաւաթը բարձրացնելով) *Ուրեմն՝ խմե'նք, քանի որ տակաւին...*

ՇԷՔԻՐ.- *Կ'ասդինք... (կը խմեն):*

ՔԵՍԱԼ.- (Հիացած) *O՛հ: Այս ի՞նչ աստուածային խմիչք է եղեր:*

ՇԷՔԻՐ.- (Նոյնպէս հիացած) *Ասոր անունը ոչ թէ Քամրարի, այլ Ջէմզէմ սույնու [սրբազն ջուր] պէտք է դնել:*

ԶԵՅՆԵՊ.- *Ես անցեալ տարի գաւաթ մը խմեցի այս խմիչքէն, բայց այսչափ համով չեր:*

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- *Անո՞շ ըլլայ բոլորիդ ալ: (Բարձրածայն) Օսմա'ն:*

ՕՍՄԱՆ.- (Կու զայ) *Այո՛, սինիօրքինա' հանըմ:*

ՈՌԻՉԱՆՆԱ.- (Բացուած շիշը մատնանշելով) *Սա շիշը հն'ս բեր, միւս երկուրն ալ քա'ց եւ անա'նկ բեր:*

ՕՍՍԱՆ.- *Ծա'տ լաւ, սին, սին, սինհօրդիմա...*

ՔՈԼՈՐԸ.- (Կր խնդան) *Հա', հա', հա', հա'....:*

ՕՍՍԱՆ.- (Բացուած շիշը սեղանին վրայ կը դնէ, միւսներն ալ կ'առնէ եւ խնհանց կը մտնէ):

ՈՌԻՉԱՆՆԱ.- (Միւսներուն գաւաթները կը նորոգէ) *Կը ներեք, որ ես պարզապէս ձեզի ընկերանալու համար շատ քիչ պիտի խմեմ, բայց...*

ՔԵՄԱՆ.- *Խնդրեմ՝ սինհօրդիքա'... Արդէն ձեր ներկայութիւնն իսկ մեծ բախտաւորութիւն է մեզի համար, եւ ...*

ԾԵՔԻՐ.- *Եւ մեր խմելու ախորժակները կը գրգռէ... հա', հա', հա', հա'....:*

ՈՌԻՉԱՆՆԱ.- *Բայց կը խոստանամ, Եալովայէն վերադարձիս, ամրող զիշեր մը անցրնել ձեզի հետ:*

ՔՈԼՈՐԸ.- *Էհէյ, եաշասը'ն սինհօրդիքա, կենա'ցդ (կը խմեն եւ գաւաթները կը նորոգուին):*

ՔԵՄԱՆ.- *Եալովա ո՞ր օթէլը պիտի մնաս:*

ՈՌԻՉԱՆՆԱ.- *Թերմալ օթէլ, տեղս արդէն ապահոված եմ:*

ՔԵՄԱՆ.- *Սուանձի՞ն պիտի ըլլաս:*

ՈՌԻՉԱՆՆԱ.- *Խտալացի բարեկամ մը ունիմ:*

ՔԵՄԱՆ.- (Ճակատը շփելով) *Վճառ չունի, անոր հետ ալ կը բարեկամանանք:*

ՈՌԻՉԱՆՆԱ.- (Բարձրածայն) *Օսմա'ն:*

ՕՍՍԱՆ.- (Կու զայ) *Այո', համը'ն:*

ՈՌԻՉԱՆՆԱ.- *Այս շիշերէն մէկ հատը ա'ռ, գաւաք մը տանիքը կեցող էսկերին, զաւաք մըն ալ վարը՝ դռնապանին:*

ՕՍՍԱՆ.- *Մնացածն ալ Վասիլին հետ մենք խմե՞նք:*

ՈՌԻՉԱՆՆԱ.- *Խմեցէք, անո՞յշ ըլլայ:*

ՕՍՍԱՆ.- (Շիշը կ'առնէ, նախ վար կ'իջնէ, պահ մը վերջ տանիք կ'ելլէ):

ԶԵՅՆԵՊ.- (Գինովցած, ձայներիզի վրայ արեւելեան պարեղանակ մը կը նուագէ):

ԾԵՔԻՐ.- *Չէյնէ՛պ խամըմ, հայտէ՛նայինք... (կը սկսի ծափել): Մեռնիլ կայ...*

ԶԵՅՆԵՊ.- (Կոտրտուելով) *Պարել չեմ զիտեր:*

ԾԵՔԻՐ.- *Այդ գեղեցիկ մարմնիդ բոլոր շարժումները հաճելի են մեզի համար (բոլորն ալ կը սկսին ծափել):*

ԶԵՅՆԵՊ.- (Կը սկսի պարել):

ՔՈԼՈՐԸ.- *Հէ՛յ, հէ՛յ, հէ՛յ... (հարբածութիւնն ու խանդավառութիւնը իրենց զագարբնակէտին կը հասնին):*

ԾԵՔԻՐ.- (Չէյնէպին առջեւ ծունկի կու զայ եւ տոլարներ կը թափէ):

ՔԵՄԱՆ.- (Կը ծափէ եւ կը զանայ համոզել Ըուզաննան, որ պարէ) *Խարդիս համար, սինհօրդիքա՛...*

ՈՌԻՉԱՆՆԱ.- *Այսօր հիւանդ եմ, բայց կը խոստանամ...*

ՔԵՍԱԼ.- (Գրպանէն մանեակ մը կը հանէ) *Ասիկա որպէս յիշատակ քող մնայ:* Դեռ ուրիշ շա՞տ արժէքաւոր նուէրներ պիտի տամ ձեզի (կը փորձէ վիզէն կախել):

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- (Թոյլ չի տար եւ մանեակը կ'առնէ): *O՛հ, շնորհակալ եմ, քայց ուկեղէն չեմ կրնար կրել, հակացուցուած է ինձի....*

ՔԵՍԱԼ.- Ես մերժումի չեմ դիմանար, սինիօրիքա':

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- *Լա՛, կ'ընդունիմ, քայց ես ալ իմ կողմէս կը նուիրեմ Զէյնէա հանրահն (ոսքի կ'ելլէ եւ Զէյնէային վիզէն կը կախէ: Ծափեր ու պոռչտուրներ կը ստիպեն, որ Ոուզաննան պարէ):*

ՔԵՍԱԼ.- (Ոուզաննային դէմը կ'անցնի եւ կը սկսի պորտը շարժել):

ՕՍՍԱՆ.- (Այս պահուն կ'իջնէ վերէն՝ շիշը եւ գաւաթ մը ձեռքը, աստիճաններուն սկիզբը կը կենայ):

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Կ'իջնէ ապուշ դարձած, եւ Օսմանին քովը կենալով՝ կը սկսի ծափել):

ԳԻՆՈՎ.- (Դուրս կու գայ իր սենեակէն եւ Օսմանին միւս կողմը կենալով՝ կը սկսի ծափել):

ՕՍՍԱՆ.- (Շիշին յատակը մնացած գինին գաւաթին մէջ պարպելով, շարունակ կը խմցնէ զինուորին):

ՎԱՍԻԼ.- (Մեղանին վրայ պարպուած գաւաթները շարունակ կը լեցնէ եւ կը ծափէլ):

ԳԻՆՈՎ.- (Յանկարծ կը պոռայ) *Եա՛... շա, շա, շա, շա՛... hա', hա', hա'... սլ'ն...*

ԴՈՒՐՍԵՆ.- (Ծուապ օգնութեան ինքնաշարժի խլացուցիչ ճշոցը կը լսուի):

ԳԻՆՈՎ.- *O՛ր...սոու, մուզ, hա', hա', hա', hա'...*

ԶԻՆՈՒՈՐ.- (Կը փորձէ տանիք ելլել, քայց չի յաջողիր, աստիճաններուն վրայ կը նստի):

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- (Կեղծ վախով) *Այս ի՞նչ է, արդեօք վտա՞նգ մը կայ:*

ՔԵՍԱԼ.- *Մի՛ վախնար, քան մը չկայ, վարչապետը քարլամենը եկաւ...*

ՇԵՔԻՐ.- (Բոլորովին հարբած): *Այսօր թօփ թօփլանքը [հաւաք] կայ, hա', hա', hա', hա':*

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- (Քեմալին) *Դեղ առնելու ժամանակս եկաւ (ոսքի կ'ելլէ): Ես հիմա կը վերադառնամ (վեր կ'ելլէ եւ անթել գործիքով կը խօսի, պատուհանէն կ'երեւի):*

ԳԻՆՈՎ.- *Եա՛... շա՛ շա՛ շա՛ շա՛ սլն, o՛ր... o՛ր, o՛ր...*

ՖԱԹՍԱ.- (Դուրս կու գայ իր սենեակէն՝ մուճակը ձեռքին եւ զինովին օձիքէն բռնելով՝ կը սկսի հարուածել) *Եկո՛ր որ ես քեզի ցոյց տամ եաշը եւ զուրուն [թացն ու չորը] (ծեծելով՝ կը քաշկոտէ դէպի վեր):*

ԳԻՆՈՎ.- (Պատշգամէն կը պոռայ) *Եա՛... շասը՛ն, ա՛... թա՛ թա՛ թա՛ թա՛ թո՛ն ... (կը փսխէ):*

ՖԱԹՍԱ.- (Օձիքէն բռնած) *Թո՛ն քեզի, շերեֆսի՛զ, մամուսսո՛նզ... [անպատիւ]:*

ՈՌԻՉԱՆՆԱ.- (Սեղան կը վերադառնայ եւ Քեմալին քովը կը նստի) *Մեղք է,* այս մարդը պէտք է բժիշկի մը տանիլ:

ՔԵՄԱԼ.- Այս մարդը պէտք է ճեհեննե՞ն որկել:

ՈՌԻՉԱՆՆԱ.- Այդչափ խիստ մի' ըլլար, Քեմա'լ էֆենտի: Կը պատահին ասանկ քաներ:

ՔԵՄԱԼ.- Ես կը վախնամ, որ այս անախործ դէպքերը պատճառ դառնան, որ Թուրքիոյ հանդէա ձեր ունեցած համոզումները փոխուին:

ՈՌԻՉԱՆՆԱ.- Վստա'հ եղէք, որ Թուրքիոյ հանդէա ունեցած համոզումներս երբեք չեն փոխուիր, Քեմա'լ էֆենտի:

ՔԵՄԱԼ.- Եաշասը'ն սինհօրիքա... Օսմա'ն, ուխոքի' թեր:

ԸԷՋԻՐ.- Ի՞նչ է Քեմալ, կ'երեւի թէ համաձայնեցաք զիշերուան համար:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Հարբած) Իմ օքէլս ուղուրլու է [քախտաքեր], ինս եկողը անպայման կը հասնի իր մուրազին (կը շարունակէ իր խօսակցութիւնը Ծերիդին հետ):

ԸԷՋԻՐ.- Զէյնէա խանըմի'ն կենացը (կը խմէ):

ՕՍՍԱՆ.- (Ուխոքի կը բերէ եւ գաւաքները կը լեցնէ) Եաշասը'ն Զէօմելեկ (դուրս կ'ելլէ):

ՈՌԻՉԱՆՆԱ.- (Քեմալին) Ես վայրկեամ մը սենեակս ելլեմ, հիմա կը վերադառնամ (իր սենեակը կ'ելլէ: Խորհրդաւոր եւ անհասկնալի շարժումներ կը նկատուին պատուհանէն):

ԴՌՆԱՊԱՆ.- (Դուրսէն) Զէյնօ չէ, Զէյնէա է, Զէյնէ'պ...

ՈՌՈՍԷՕ.- (Դուրսէն) Կրացիա', կրացիա'....

ԴՌՆԱՊԱՆ.- Պապամ, քու լեզուդ չեմ հասկնար կոր: Մտի'ր ըսինք, էօ՞ֆ...

ՏԵՍԻԼ 12

Նոյնք եւ ՈՌՈՍԷՕ

ՈՌՈՍԷՕ.- (Կը մտնէ «քօնք»ի ակնոց մը աչքին, աջ ձեռքին՝ ցպիկ մը, իսկ ձախին՝ ծաղկեփունջ մը) *Պօնճիօրնօ սինհօրինա Զէյնապօ...*

ԲՈԼՈՐԸ.- (Ապշած) *Հա', հա', հա', հա'...*

ՔԵՄԱԼ.- Ծօ' այս սէրսէրին [տիսմար] ուրկէ՞ բուսաւ...

ՈՌՈՍԷՕ.- *Սօնօ բրինչիրէ Ո-ոմէօ Քարտինապէ, իօ տէզիստէրօ վէտի Ո-օզաննա բրօրէսրան ֆէ ապիթա զամէրա նիւմերօ վէնքի քուարթօ [Նորին վսեմութիւն Ո-ոմէօ Քարտինալէ, ես կը փափաքիմ տեսնել Ո-ուզաննան, որ կը բնակի թի 24-ին մէջ]:*

ԸԷՋԻՐ.- (Սանձարձակ) *Հա', հա', հա', հա'...* Ծօ', կ'երեւի թէ ասիկա արգ խաղցնող է:

ԶԵՅՆԵՊ.- (Բարձրաձայն) *Օսմա'ն:*

ՕՍՍԱՆ.- (Կը մտնէ) Եկայ, հանր'մ:

ՉԵՅՆԵՊ.- Մինհօրինան հո՞ս կանչէ:

ՕՍՍԱՆ.- (Ուուզաննային սենեակը կ'ելլէ):

ՉԵՔԻՐ.- (Քեմալին) Կ'երելի թէ մարդուդ բարեկամը այս է:

ՉԵՅՆԵՊ.- Ասոնց համար բարեկամ չի պակսիր: Պատուախնդրութիւնը միան քուրք կնկան յատով է:

ՌՈՒՏԵՕ.- (Ցպիկը մատներուն մէջ դարձնելով, մէկ կռունկին վրայ դարձուածք մը կ'ընէ եւ բարձրածայն կը սկսի երգել իտալերէն երգ մը) Թօրնօ ա Սօրիննոր, լա', լա', լա', լա', լա', լա', լա' ...

ՕՍՍԱՆ.- (Կը վերադառնայ եւ խոհանոց կ'երթայ):

ՌՈՒԴԱՆՆԱ.- (Կու զայ ժպտերես ու նազանքով) Պօն ճիօրնօ քօնքօ Ռումէօ Քարտինալէ [Բարի օր կոնս Ռումէօ Քարտինալէ] (աջը կ'երկարէ որպէսզի համրուրէ):

ՌՈՒՏԵՕ.- (Անմիջապէս մէկ ծունկի վրայ զալով կը համբուրէ Ռուզաննային աջը) *O'�, մի ատօրապէլ Ռուզաննա նիւմերօ վէնքի քուարրօ, քօմէ՝ սրաբէ սուա սալուրէ* [թիւ 24-ի իմ սիրելի Ռուզաննաս, ինչպէ՞ս է որպիսութիւնդ]:

ՌՈՒԴԱՆՆԱ.- Կրացիէ բրինչիրէ... [Չնորհակալութիւն, իշխանազո՞ն]:

ՌՈՒՏԵՕ.- ... Տէղիստէրօ թէ քու աչէքքա քուէսրօ բոյիլօ ռէկալօ [Կը փափաքիմ, որ ընդունիս այս զոհար նուէրը]:

ՌՈՒԴԱՆՆԱ.- Կրացիէ, կրացիէ բրինչիրէ Ռումէօ [Չնորհակալութիւն, իշխան Ռումէօ]:

ՌՈՒՏԵՕ.- (Թեւերը բացած փառք տալով) Կրացիէ ա Սանքա Սարիա, ա Թերեզա, ա Ռիքա... [Չնորհակալութիւն Սուրբ Մարիամին, Թերեզային, Ռիքային]:

ՌՈՒԴԱՆՆԱ.- Մի աքքոմօտի բրինչիրէ Ռումէօ [*Հրամմէ'*, իշխան Ռումէ'օ]:

ՌՈՒՏԵՕ.- Լալամէ թէ պելլօ ունօ պաշիօ ալլա սուա մանօ ամմէլիքա... [Ինչ գեղեցիկ է, կ'ուզեմ համբուրել իրեշտակային ձեռքդ] (դարձեալ կը համբուրէ ձեռքը):

ՔԵՄԱԼ.- (Կը խանգարուի եւ կը սկսի զդայնանալ) Թամամ սէրսէրի մըն է եղեր:

ՉԵՔԻՐ.- (Քեմալին) Ես կը վախնամ, որ կամաց-կամաց մինչեւ վեր ելլէ համբոյրը: Հա', հա', հա'...

ՌՈՒԴԱՆՆԱ.- Նօ՞ն վօլիօ պէրէ [Չե՞ս ուզեր խմել]:

ՌՈՒՏԵՕ.- Նօն վօլիօ տեսրուրպարէ վօսքո րիքօզօ, վօսքո բաչէ վէտէրսի ին Եալովա, առիվետէրչի, առիվետէրչի... [Չեմ ուզեր խանգարել քու հանգիստդ եւ խաղաղութիւնդ: Կը տեսնուինք Եալովայի մէջ: Մնաս բարով] (դուրս կ'ելլէ):

ՉԵՔԻՐ.- Հա', հա', հա', հա'... Այս ախմախը ո՞վ է եղեր՝ ի սէր Աստուծոյ:

ՔԵՍԱԼ.- (Նախանձեն զայրացած) *Օսմա'ն:*

ՕՍՍԱՆ.- (Կու զայ) *Էֆենտի'ն:*

ՔԵՍԱԼ.- *Իջի՛ն, պահակին պատուիրէ՛, որ դուռը կղակէ եւ ոեւէ մէկը ճերս չառ-աէ այլեւ:*

ՕՍՍԱՆ.- *Գլխո՛ւս վրայ, էֆենտի' (դուրս կ'ելլէ):*

ՔԵՍԱԼ.- (Ուուզաննային) *Այս սէրսէրի՛ն է քարեկամդ, որուն հետ Եալովա պիտի մնաս:*

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- *Բայց հարուստ է եւ ... կոմսի զաւակ է:*

ԶԵՅՆԵՊ.- *Երուպացի կինը էրիկ մարդուն միայն դրամը կը սիրէ (կը սկսի քնանալ):*

ԸԵՔԻՐ.- *Որովհետեւ պա...պատիւ չու...նիշն, այդակս չէ՛... Զէյն... զէյն... (կը քնանայ):*

ՔԵՍԱԼ.- *Կարսի մէջ, ի...մ ունեցած հա...բասութիւնս երկու կոմս ծախու կ'առ-աէ:*

ՕՍՍԱՆ.- (Կու զայ: Քեմալին) *Դուռը կղակեցի, էֆենտի':*

ՔԵՍԱԼ.- (Աստիճաններուն վրայ պառկած, հարբած զինուորը մատնանշե-լով) *Սա քէօրէկն [շուն] ալ տանիքը նետեցէ՛ք, քող ուզածին չափ փսխէ ու քնանայ:*

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- *Վասի՛լ, եկո՛ւր Օսմանին օգնէ՛:*

ՎԱՍԻԼ.- (Կու զայ, Օսմանին հետ քաշկռտելով քիչ մը վեր կը հանեն զինուո-րը):

ԸԵՔԻՐ եւ ԶԵՅՆԵՊ.- (Գլուխ-գլխի՝ սեղանին վրայ կը քնանան):

ՔԵՍԱԼ.- (Նստած տեղը կը սկսի օրօրուիլ ու ճակատը շփել): *O՛ֆ անամ [մայր իմ], o՛ֆ... (յանկարծ սեղանին վրայ կը փլի):*

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- (Վասիլին) *Գնա՛ եւ Ոումէօն զադոնի դուռէն նե՛րս մտցուր:*

ՎԱՍԻԼ.- (Գրանէն բանալի նը կը հանէ եւ արագօրէն խոհանոց կը մտնէ):

ՕՍՍԱՆ.- (Ուուզաննային) *Վարի երկարէ դուռը կղպուած է եւ պահակն ալ խոր քունի մէջ է: (Քնացողները ցոյց տալով) Ասոնք ի՞նչ պիտի ընենք:*

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- *Զգէ՛իրենց վիճակին, հազի երկու ժամ վերջը կրնան սթափիլ: Արդէն սատկածի պէս են: Հիմա վե՛ր ելիր, տանիքը աչքէ՛ անցուր, զինուորին զէնքն ալ...*

ՕՍՍԱՆ.- *Զրամբարին մէջ նետեցի (արագօրէն վեր կ'ելլէ):*

ՈՈՍԵՕ.- (Կը մտնէ խոհանոցէն) *Խմբապէ՛ն, 12 վայրկեան ժամանակ ու-նինք: (Կը տեսնէ քնացածները): Ասոնք ի՞նչ պիտի ըլլան:*

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- *Զգենք եւ մեր զործերուն նայինք:*

ՎԱՍԻԼ.- *Ասոնք ալ մեր զործին մաս չե՞ն կազմեր:*

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- *Այո՛, բայց՝ ժամանակ չունինք անոնցմով զրադելու:*

ՎԱՍԻԼ.- (Կը մտնէ, Ուուզաննային) Գաղտնի դուռը կղպեցի, ահաւասիկ բանալին (կու տայ: Բաճկոնին գրանեն կը հանէ ատրճանակը, աջ գրանեն կը հանէ ձայնարգելը, կ'ամրացնէ ատրճանակի ծայրին, ու նօտենալով քեմալին ու Շերիին, մէկական փամփուշտ կ'արձակէ անոնց ուղեղներուն: Երկուքն ալ գետին կ'իյնան արեան լճակներու մէջ):

ՕՍՍԱՆ.- (Վար կ'իջնէ, Ուուզաննային) Ամէն ինչ կարգին է, խմբապե՛տ:

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- (Հեղինակաւոր կեցուածքով պահ մը լուրիքնէ վերջ) Վարդա՛ն: **ՎԱՍԻԼ.-** Այո՛, խմբապե՛տ:

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- (Պայուսակէն էլեքտրական փոքր լամքի նմանող գործիք մը կը հանէ) Հեռուէն կառավարող այս գործիքով ժամը ճիշդ 10-ին մզկիրին ճէմիշը պէտք է պայթեցնես թիւ 1 ոռումքը... (գործիքը կը յանձնէ):

ՎԱՐԴԱՆ.- Պատրա՛ստ եմ, խմբապե՛տ:

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- Յետոյ բազմութեան մէջ կորսուելով՝ կ'ուղղուիս դէպի անզիացի բժիշկին տան քովի սրճարանը:

ՎԱՐԴԱՆ.- Հասկցայ, խմբապե՛տ:

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- Արմէ՛ն:

ՕՍՍԱՆ.- Այո՛, խմբապե՛տ:

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- (Պայուսակէն երկրորդ գործիք մը կը հանէ) Վերը, ջրամբարին ետեւէն, առաջին պայթումէն իինզ երկվայրկեան ետք կը պայթեցնես թիւ 2 ոռումքը եւ փողոց իջնելով կ'ուղղուիս նոյն վայրը (գործիքը կը յանձնէ):

ԱՐՄԵՆ.- Հասկնալի է, խմբապե՛տ:

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- Ռաֆֆի՛:

ՈՈՍԷՕ.- Այո՛, խմբապե՛տ:

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- (Երրորդ գործիք մը կը յանձնէ) Հանրային պարտէզին ցանկապատին ետեւէն, երկրորդ պայթումէն տասը երկվայրկեան ետք կը պայթեցնես թիւ 3 ոռումքը եւ անմիջապէս թանգարան մտնելով, կը սպասես մինչեւ որ ես զամ:

ՈԱՖՖԻ.- Յատակ է, խմբապե՛տ:

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- Անակնկալի մը պարագային՝ կապ պահեցէ՛ք ինձի հետ 4-24 ալիքի վրայ:

ՔՈԼՈՐԸ.- Պատրա՛ստ ենք, խմբապե՛տ:

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- (Հեղինակաւոր եւ վճռական ձայնով) Հնկերնե՛ր, ազատութեան, արդարութեան եւ իրաւունքին զինը արիւնն է... Մեր բռնազրաւուծ հողերուն զինը արիւնն է... Մեր մէկուկէս միլիոն նահատակներուն վրէժը արիւն'վ կը լուծուի:

ՔՈԼՈՐԸ.- Մենք երդուա՛ծ ենք ատոր համար:

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- Ուրեմն, լարե՛նք մեր զէնքերը:

ՔՈԼՈՐԸ.- (Զէնքերուն փողերը վեր բռնած՝ կը լարեն, յետոյ կ'ողջագուրուին):

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- Արմէ՛ն, վե՛ր ելիր եւ դի՛րդ գրաւէ:

ԱՐՄԵՆ.- (Վեր կ'ելլէ):

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- Վարդա՛ն եւ Ռաֆֆի՛, հետեւեցէ՛ք ինձի (խնհանոցին գաղտնի դրուեն դուրս կ'ելլեն):

ՏԵՍԻԼ 13

ՕՍԱՐ (ԳԻՆՈՎԸ), յետոյ ՈՈՒԶԱՆՆԱ, ԱՐՄԵՆ, ՖԱԹՄԱ

ՔԵՍԸ.- (Լոութիւն, հարբածները իրենց վիճակին մէջ, ժամացոյցին թիք-քաքը կը լսուի):

ԴՈՒՐԸԸ.- (Բազմութեան աղմուկ, յաճախակի ծափահարութիւններ եւ ուրախութեան բացականչութիւններ, ինքնաշարժներու ժխոր):

ՕՍԱՐ.- (Վերնայարկին դուռը կը բացուի, զինով վիճակի մէջ հանդարտօրէն դուրս կու գայ): *O՛... Ռուզաննան կու գայ կոր...* (մինչեւ պատշգամ կու գայ եւ պարզուող տեսարանն օարմացած) *Աճէի՛պ...* [Տարօրինակ] *Ջէֆը ե՞րբ վերջացեր է...* (աչքերը կը շփէ) *Ջէյմէպը արդեօք որո՞ւն հետ պառկեցաւ...* (Կը փորձէ աստիճանեն վար իջնել, բայց կը գլտորուի եւ փոռած կը մնայ):

ՈՈՒԶԱՆՆԱ.- (Կը մտնէ ջղային վիճակով, եւ առանց Օմարը նկատելու՝ վեր կ'ելլէ):

ՕՍԱՐ.- (Կամաց-կամաց կը սթափի եւ գլուխը վեր առնելով՝ կը տեսնէ Զէյնէպին սրունքները: Աչքերը լայն բացած եւ քուքը կուլ տալով) *O՛խ...* *Շուրպա՛ն ըլլամ քեզի լոխումս, ֆստրխս, քեստենէս...* [մատա՛ղ ըլլամ քեզի, լոխումս, պիստակս, շագանակս]: (Քաշկռտուելով ոտքի կ'ելլէ եւ սեղանին վրայէն խմիչքին շիշը կ'առնէ) *Լոխումներո՞ւն կենացը, Անգարայի պիլապիլներո՞ւն կենացը* (աստիճաններուն վրայ պառկած զինուորը նկատելով) *Էսկե՛ր, քրքական բանակին եւ Ջէյմէպին մետաքսէ...* *մետաքսէ վա՛ր... տիքներո՞ւն կենացը...* (կը խմէ ու գետին կ'իյնայ: Թափուած տոլարները տեսնելով՝ կը սկսի հաւաքէլ: Յետոյ կը տեսնէ արիւնլուայ Քեմալն ու Շեքիրը: Պահ մը կը կարծէ, թէ գետնին արիւնը անոնց փսխուքն է, բայց երբ աչքերը լայնօրէն կը բանայ, կը հասկնայ, թէ երկուքն ալ սպաննուած են): *Ասկէ լաւ առիք չըլլար* (կ'ըսէ ան ինքն իրեն, ու նախ Քեմալին, ապա՝ Շեքիրին գրպանները կը պարպէ՝ գումարներ, ոսկեղէն, զարդեղէն եւ այլն: Ապա, աքոռէ մը կառչելով, վեր կ'ելլէ դժուարութեամբ եւ զինովութենէն օրօրուելով՝ կը մօտենայ Զէյնէպին, զգուշութեամբ մազերը կը շոյէ, երկար շունչով անոր ափը կը հոտոտայ) *O՛խ,* *Ճենների [դրախտի] ծաղիկները այսչափ անոյշ հոտ չունին...* *Ճենների փերինները խալք կերեր են [ոչինչ են] քու քովդ (Զէյնէպին վիզէն կախուած շղթան կը փորձէ հանել, չի կրնար, կը փսխէ, յետոյ դողացող մատներովը*

զգուշութեամբ սրունքները կը շոյէ եւ փայլվլուն կօշիկները կը հանէ, մէկ հատին մէջ խմիչք լեցնելով վեր կը բարձրացնէ) Եա՛... շա, Ա՛... բարո՛լրը... (կը խմէ, շուրջը կը նայի զարմացած) Ի՞նչ, Թուրքիան քնացե՞ր կամ մնուե՞ր է, թէ՞ ինծի պէս խմեր է...

ՊԱՅԹՈՒՄ.- (Թիւ 1 ռումբը կը պայթի):

ՕՍԱՐ.- (Կ'իյնայ, բայց վերստին ոտքի կ'ելլէ) Հայտէ՛ ելէ՛ք նայինք, Ուամազանին թօփը [Ուամատան ամսուան երեկոները արձակուող ռումբ, որով բոյլ կը տրուի ուտելը՝ օրուան ծոմէն եսք] մեսունեցաւ... Թուրքիան քէֆի մէջ է... (դուրսը կը լսուին գէնքերու կրակոց եւ աղմուկ):

ՊԱՅԹՈՒՄ.- (Թիւ 2 ռումբը կը պայթի: Դուրսը կը լսուին կրակոց եւ պոռշտուր):

ՕՍԱՐ.- (Ցնցումէն դարձեալ գետին կ'իյնայ) Թէօպէ՛ եարապային, թէօպէ՛ [Սեղա՛յ Տէ՛ր իմ, մեղա՛յ]:

ՖԱԹՍԱ.- (Ծալով դուրս կու զայ իր սենեակէն) Օմա՛ր, շո՛տ հասիր, շո՛տ, կայծակ ինկաւ....:

ՕՍԱՐ.- (Ոտքի կ'ելլէ) Մի՛ վախնար Ֆարմա, զէնզէլէ է [Երկրաշարժ], հիմա կ'անցնի:

Ո-ՈՒԶԱՆՆԱ.- (Արտորանքով կ'իջնէ վերէն, Օմարին եւ Ֆարմային գոյութիւնը մոռցած ըլլալով, զարմացած) Դուք ի՞նչ զործ ունիր հոս:

ՕՍԱՐ եւ ՖԱԹՍԱ.- (Հայերէնը շհասկնալով՝ զարմացած իրարու կը նային):

ՖԱԹՍԱ.- (Օմարին) Պու էրմէնի տըր... [Սա հայ է...]

ՕՍԱՐ.- (Սրափելով) Հա՞... էրմէնիլէր...

Ո-ՈՒԶԱՆՆԱ.- (Անմիջապէս ատրճանակին կոքով հարուած մը կու տայ Օմարին գլխուն, որ գետին կը տապալի):

ՖԱԹՍԱ.- (Սարսափահար) Երիշի՛ն... [հասէ՛ք]

Ո-ՈՒԶԱՆՆԱ.- (Հարուած մըն ալ կը հասցնէ Ֆարմային գլխուն, որ կ'իյնայ):

ԱՐՍԷՆ.- (Սարսափահար կ'իջնէ) Խմբապէ՛տ, Ուաֆքին ձերքակալունեցաւ:

Ո-ՈՒԶԱՆՆԱ.- (Անակնկալի գալով) Ուրեմն, մայր ռումբը...

ԱՐՍԷՆ.- Չպայթեցաւ: Ի՞նչ պէտք է ընել:

Ո-ՈՒԶԱՆՆԱ.- Դուն անմիջապէս զնա՛ եւ Վարդանին միացի՛ր:

ԱՐՍԷՆ.- Իսկ դո՞ւն:

Ո-ՈՒԶԱՆՆԱ.- (Վճռական ձայնով) Չիս մի՛ սպասէք: Դուք անմիջապէս սահմանը անցէ՛ք: (Կը քալէ դէպի խոհանոց):

ԱՐՍԷՆ.- (Թեւէն կը բռնէ) Անահի՛տ...

Ո-ՈՒԶԱՆՆԱ.- (Արմենին աչքերուն մէջ նայելով) Այդ ռումբը պէտք է պայթի:

ԱՐՍԷՆ.- Ե՛ս կ'երքամ, Անահի՛տ:

Ո-ՈՒԶԱՆՆԱ.- Արմէ՛ն, դուն հեռացի՛ր եւ ձգէ՛ ինծի:

ԱՐՄԵՆ.- (Գրկելով) Կը սիրեմ քեզ, Անահի'ու:

ՌՈՒԶԱՆՆԱ.- Պէտք է քալենք, Արմէ՛ն... (Վազելով դուրս կը նետուին):

ՊԱՅԹՈՒՄ.- (Թիւ 3 ոռոմբը կը պայթի ահաւոր աղմուկով ու ցնցումով):

ՏԵՍԻԼ 14

(Սպիտակ պաստառ մը կ'իջնէ եւ կը ծածկէ ամէն ինչ: Ռատիոները թրքերէն, ֆրանսերէն եւ անգլերէն լեզուներով կը հաղորդեն դէպքը: Սպիտակ պաստառին վրայ լուսարձակով ցոյց կը տրուին մարտիկներուն դիմանկարները):

V.- Վասիլ-Վարդան Իշխանեան, վայրը՝ անյայտ, կը փնտողուի:

R.- Ռուզաննա-Անահիտ Զեյթունցեան, խմբապետ, զոհուեցաւ Անգարայի խորհրդարանին մուտքին:

E.- Էվրեն-Օսման-Արմէն Մամիկոնեան, զոհուեցաւ Անգարայի խորհրդարանին մէջ՝ Անահիտ Զեյթունցեանէն քանի մը քայլ անդին:

J.- Ժերար-Ռոմէօ-Ռաֆֆի Տարօնեան, ձերբակալուած է թրքական իշխանութեանց կողմէ:

Խօսնակը կը յայտարքէ Ռաֆֆիի ձերբակալութիւնն ու խոստովանութիւնը, որմէ ի յայտ կու զայ, որ կեղծ անուններուն սկզբնատառերը կը կազմեն՝

Վ Ռ Ե Ժ

Խօսնակը կը բացատրէ նաեւ, թէ հայերէն վրէժ բառին հոմանիշը ինչ է անգլերէն, ֆրանսերէն եւ արաբերէն լեզուներուն մէջ:

ՎԵՐՋ